

การพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

THE DEVELOPMENT OF THE ABILITY IN SUMMARY WRITING OF
PRATHOMSUKSA 6 STUDENTS BY USING BLENDED LEARNING
MANAGEMENT WITH KWL PLUS TECHNIQUE

พงษ์ศักดิ์ ออบอุ้น

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2565

การพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE DEVELOPMENT OF THE ABILITY IN SUMMARY WRITING OF
PRATHOMSUKSA 6 STUDENTS BY USING BLENDED LEARNING
MANAGEMENT WITH KWL PLUS TECHNIQUE

PHONGSAK OB-OON

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Educational Science & Learning Management)
Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2022

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

ของ

พงษ์ศักดิ์ อบอุ่น

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ ไพธิศรีทอง)	(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย)
..... ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี เขื้อชัย)	(อาจารย์ ดร.วรวิมล สุภาพ)

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus
ผู้วิจัย	พงษ์ศักดิ์ ออบอุ่น
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาทิตย์ โพธิ์ศรีทอง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุมาลี เชื้อชัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ (1) เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังจากการใช้จัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus (2) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานกับเทคนิค KWL Plus เก็บข้อมูลกับประชากรทั้งหมดซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิชัยญาติ สำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) ผลการวิจัยพบว่า (1) คะแนนความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้จัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 21.52 คะแนน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน (2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานกับเทคนิค KWL Plus มีความพึงพอใจเฉลี่ยรวมทุกด้าน (\bar{x} = 4.52, S.D. = 0.16) อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน, เทคนิค KWL Plus, การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus, ความสามารถในการเขียนย่อความ

Title	THE DEVELOPMENT OF THE ABILITY IN SUMMARY WRITING OF PRATHOMSUKSA 6 STUDENTS BY USING BLENDED LEARNING MANAGEMENT WITH KWL PLUS TECHNIQUE
Author	PHONGSAK OB-OON
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2022
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Arethit Posrithong
Co Advisor	Assistant Professor Dr. Sumalee Chuachai

The purposes of this research study are as follows: (1) to compare the summary writing skill scores of the Prathomsuksa Six students before and after by using the blended learning management with KWL Plus technique; and (2) to study the satisfaction levels of Prathomsuksa Six students after using the blended learning management with the KWL Plus technique. The data were collected from the population including 21 Prathomsuksa Six students at Watphichaiyat School, Khlong San District Office, Bangkok in the first semester in the 2022 academic year. The research instruments were the blended learning management with KWL Plus technique, summary writing skill evaluation form and the evaluation form for satisfactions with the blended learning management with the KWL Plus technique. The data were analyzed with mean (\bar{x}), standard deviation (S.D.) and dependent t-test. The results of the research revealed the following: (1) The average summary writing skill pre-test score of Prathomsuksa Six students after using blended learning management with the KWL Plus technique was 21.52. The post-test score was significantly and statistically higher than the pre-test score at the significance level of .05. This is consistent with the hypotheses; and (2) the satisfaction of Prathomsuksa Six students after using the blended learning management with the KWL Plus technique were very high in all aspects ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.16)

Keyword : Blended learning, KWL Plus technique, Blended learning management with the KWL Plus technique, Summary writing skill

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้เพราะความเมตตากรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำและความช่วยเหลือตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่ง จาก ผศ.ดร.อาทิตย์ โพธิ์ศรีทอง อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผศ.ดร.สุมาลี เชื้อชัย อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย ประธานกรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ และ อ.ดร.วรวิมล สุภาพ กรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ ที่เสียสละเวลาอันมีค่าในการตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.ดวงใจ สีเขียว นางศิริประภา ษรจันทร์ศรี นางสาวเบญจวรรณ เจนเขตกิจ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าในการตรวจสอบเครื่องมือ และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อเครื่องมือวิจัยที่สมบูรณ์และมีคุณภาพ

ขอขอบพระคุณสำนักการศึกษา ที่ได้มอบทุนการศึกษาในประเทศ ระดับปริญญาโท สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากรุงเทพมหานคร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดพิชัยญาติ ตลอดจนคณะครูทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ และอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือ ตั้งใจเรียนทำให้กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นไปอย่างราบรื่น

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ วิชาเอกการประถมศึกษา ที่คอยให้ความช่วยเหลือในการเรียน อีกทั้งยังคอยกระตุ้น และเป็นกำลังใจให้กันเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณ นายปิยพัทธ์ สุวรรณวงศ์ ที่คอยช่วยเหลือ ห่วงใย และให้กำลังใจมาโดยตลอด คุณค่าและประโยชน์ของปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณอันยิ่งใหญ่ของบิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่ผู้วิจัย จนกระทั่งประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

พงษ์ศักดิ์ ออบอุ้น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญรูปภาพ	ฏ
บทที่ 1 บทนำ.....	13
ภูมิหลัง	13
คำถามวิจัย.....	17
ความมุ่งหมายของการวิจัย	17
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	18
ขอบเขตของการวิจัย	18
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	18
ตัวแปรที่ศึกษา	18
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย	18
ระยะเวลาในการวิจัย.....	19
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	19
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	21
สมมุติฐานในการวิจัย.....	22
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	23

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551	23
1.1 เรียนรู้อะไรในภาษาไทย.....	23
1.2 คุณภาพผู้เรียน.....	24
1.3 มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย	25
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนย่อความ	27
2.1 ความหมายของย่อความ	27
2.2 องค์ประกอบของการเขียนย่อความ	28
2.3 หลักการเขียนย่อความ.....	29
2.4 รูปแบบการเขียนย่อความ	31
2.5 เกณฑ์การประเมินงานเขียนย่อความ.....	37
2.6 ประโยชน์ของการเขียนย่อความ	39
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนย่อความ	40
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน.....	41
3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน.....	41
3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน.....	43
3.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน.....	45
3.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน.....	49
3.5 การออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน.....	53
3.6 ข้อควรพิจารณาในการออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน	58
3.7 ปัจจัยในการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน	59
3.8 ประโยชน์การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน.....	60
3.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน	62

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค KWL Plus.....	65
4.1 ความเป็นมาของเทคนิค KWL Plus	65
4.2 ความหมายของเทคนิค KWL Plus	66
4.3 เป้าหมายของเทคนิค KWL Plus	67
4.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus	68
4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค KWL Plus	75
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	77
5.1 ความหมายของความพึงพอใจ	77
5.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	77
5.3 ความสำคัญของความพึงพอใจ	78
5.4 การวัดความพึงพอใจ	79
บทที่ 3.....	81
วิธีการดำเนินการวิจัย	81
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	81
แบบแผนการวิจัย	81
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	82
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	82
การเก็บรวบรวมข้อมูล	88
การวิเคราะห์ข้อมูล	90
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	91
บทที่ 4.....	93
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	93
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	93

การวิเคราะห์ข้อมูล.....	93
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	93
บทที่ 5.....	98
สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	98
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	98
สมมติฐานในการวิจัย.....	98
วิธีดำเนินการวิจัย.....	98
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	98
ระยะเวลาในการวิจัย.....	99
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย.....	99
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	99
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	100
สรุปผลการวิจัย.....	100
อภิปรายผลการวิจัย.....	100
ข้อเสนอแนะ.....	102
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	102
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	102
บรรณานุกรม.....	104
ภาคผนวก.....	113
ประวัติผู้เขียน.....	148

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 มาตรฐานที่ 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน เรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลและรายงานการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ	25
ตาราง 2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน	45
ตาราง 3 KWL Plus Chart.....	68
ตาราง 4 KWL (KWL Chart).....	72
ตาราง 5 One Group Pretest Posttest Design	82
ตาราง 6 จำนวนชั่วโมงการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ...	84
ตาราง 7 ตารางแสดงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนย่อความ	86
ตาราง 8 ดำเนินการทดลอง.....	89
ตาราง 9 ผลการศึกษาการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับ เทคนิค KWL Plus.....	94
ตาราง 10 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากใช้การจัดการ เรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความ.	95

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	22

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นวิธีที่บุคคลใช้สื่อสารระหว่างบุคคลอื่น สามารถใช้ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความต้องการต่างๆ นอกจากนี้ยังสามารถใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ ภาษาประกอบด้วยตัวอักษร รูปภาพ แสง สี และสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่สัมผัสได้ด้วยตาและร่างกาย (ประยูร ทรงศิลป์, 2553) ความสามารถทางภาษาประกอบด้วย ฟัง อ่าน พูด และเขียน ความสามารถการฟังและการอ่าน เป็นความสามารถพื้นฐานของการรับข้อมูล ความสามารถการพูดและเขียนเป็นความสามารถ แบ่งปันข้อมูล (บุญญาพร ทองจันทร์, 2560)

ภาษาไทยถือเป็นอัตลักษณ์ของชาติ ซึ่งสร้างความสามัคคีและสร้างบุคลิกภาพไทยให้เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมเพื่อความเป็นไทย ถูกใช้เป็นสื่อกลางเพื่อการสื่อสาร ดังนั้น ภาษาไทยจึงมีส่วนช่วยในชีวิตประจำวันและช่วยเหลือที่จะอยู่ร่วมกันในสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ภาษาไทยมีวิวัฒนาการมาเป็นเวลานาน จึงเป็นบทบาทสำคัญที่จะพัฒนาประเทศ จนสามารถสร้างความก้าวหน้าได้ เนื่องจากคนไทยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เราจึงต้องเรียนภาษาไทยเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน (อภิรดี สาริกา, 2555)

กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ภาษาไทย เป็นวิชาที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ในสถาบันการศึกษา ดังนั้น การสอนจึงจำเป็นเพื่อเสริมสร้างรากฐานสำหรับการคิดในการดำเนินชีวิตที่มีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ภาษาไทยเป็นวิชาที่ต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ คือทักษะที่ผู้เรียนฝึกมาแล้ว 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (กรมวิชาการ, 2551) การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาไทยต้องได้รับการฝึกไปพร้อม ๆ กัน การเขียนคือการแปลความคิดผ่านตัวอักษร การอ่านคือการรับรู้ความคิดจากตัวอักษร ดังนั้น การอ่านและการเขียนจึงมีความสัมพันธ์กัน สามารถกล่าวได้ว่าเมื่อผู้เขียนเขียนข้อความ ผู้อ่านข้อความจากการอ่านข้อความผ่านการเขียน เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น และความเข้าใจ ส่งข้อความจากผู้เขียนไปยังผู้อ่าน (ลักษณะศิริ และ วีระวัฒน์ อินทรพร, 2556) การเขียนย่อความเป็นการจับใจความสำคัญจากเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จากการฟังหรือการอ่าน แล้วนำมาย่อให้เป็นสำนวนภาษาของตัวเอง สาระสำคัญของเนื้อหาต้นฉบับยังคงเหมือนเดิม (โคภิชัฐ อุดม, 2545) การเขียนย่อความมีความสำคัญมากต่อการเรียนรู้ เพราะการเขียนย่อความเป็นสิ่งจำเป็นในการรับสารเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตของนักเรียน ยังเป็นรากฐานที่สำคัญที่สามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้ถูกต้อง สร้างความรู้ ความคิด และประสบการณ์ (ดวงพร หลิมรัตน์, 2551)

เพื่อให้นักเรียนเขียนได้ดี จำเป็นต้องมีความสามารถในการอ่าน จากนั้น การเรียนรู้และสามารถเขียนด้วยรูปแบบสำนวนของตัวเอง นำไปสู่ความชำนาญด้านการเขียน ดังนั้น จะพัฒนาความสามารถในย่อความได้ดีนั้น ผู้สอนควรสอนนักเรียนถึงขั้นตอนดังกล่าว รูปแบบของการเขียนย่อความ เพื่อให้ให้นักเรียนมีคุณภาพทางการศึกษา ทั้งนี้โดยต้องการเขียนอาศัยวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (ปฐมภรณ์ สุกใส, 2559)

จากความสำคัญของความสามารถด้านการเขียน ซึ่งเป็นความสามารถต่อเนื่องจากการอ่าน ซึ่งพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เน้นนักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความ ซึ่งการเขียนย่อความเป็นการเขียนเก็บใจความสำคัญและใจความสนับสนุนสำคัญจากเรื่องจัดเรียงเนื้อหาใหม่ โดยไม่มีการกล่าวซ้ำ ซึ่งต้องเขียนเป็นสำนวนของตนเอง การสอนการเขียนย่อความจึงมีความสำคัญต่อการศึกษารายวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (ปฐมภรณ์ สุกใส, 2559) ประโยชน์ของการเขียนย่อความมีทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงคือฝึกทักษะทางภาษาโดยตรง เพราะยังช่วยนักเรียนฝึกการใช้ภาษาเขียนที่เป็นเครื่องมือสื่อสาร เป็นวิธีถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความรู้สึกนึกและกัน ทางอ้อม คือ ช่วยฝึกฝนให้นักเรียนได้วิธีการสังเกตวิเคราะห์ นักเรียนยังสามารถประยุกต์ใช้ทักษะการเขียนย่อความเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนอื่น ๆ (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ, 2550) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าความสามารถในการเขียนย่อความมีความสำคัญกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา แต่ก็พบปัญหาของการเขียนย่อความของนักเรียนว่านักเรียนไม่สามารถจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่จะย่อความได้ครบถ้วน ส่วนสำคัญของข้อความถูกละเว้นหรือคัดลอกเรื่องราวทั้งหมด ขาดแรงจูงใจในการอ่านเพื่อปรับสำนวนให้สละสลวยเป็นภาษาของตัวเอง ดังนั้น ผู้เรียนจึงไม่สามารถเขียนย่อความได้อย่างถูกต้องตามรูปแบบการเขียนย่อความและทำให้เกิดปัญหาในการเขียนเพื่อการสื่อสารที่ไม่ถูกต้อง หากต้องการนำข้อมูลไปใช้อาจจะเกิดความคาดเคลื่อนของข้อมูลได้ (ดารุณี สุขกลิ่น, 2549; สุกัญญา ศรีสืบสาย, 2551)

จากสภาพปัญหาและความท้าทายที่เกิดจากระบบการศึกษาที่ยังพบว่าการจัดการศึกษายังขาดคุณภาพและขาดมาตรฐานในทุกๆระดับ คุณภาพการศึกษาของคนไทยยังคงค่อนข้างต่ำ เมื่อพิจารณาคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2562 วิชาภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ ท 2.1 การเขียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กทั่วประเทศ ได้คะแนนเฉลี่ย 53.32 ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 54.63 แสดงให้เห็นถึงปัญหาด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาไทย นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนวัดพิชัยญาติ ปีการศึกษา 2560-2562 ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศทุกปีและมีแนวโน้มที่จะได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศในปีต่อ ๆ ไป ปีการศึกษา 2562 วิชาภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ ท 2.1 การเขียน ได้คะแนนเฉลี่ย 54.19 ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ โดยเฉพาะการเขียนย่อความ ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนเรียนจากครูโดยตรง เมื่อเกิดความไม่เข้าใจก็จะไม่กล้าซักถาม นักเรียนจึงขาดความรู้และไม่สามารถพัฒนาการเขียนย่อความให้ดีขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสี่ (พ.ศ. 2559-2563) การศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนวัดพิชัยญาติ ได้แนะนำจุดที่ควรพัฒนาด้านคุณภาพของผู้เรียน 1) พัฒนาความสามารถด้านการอ่าน การเขียน การสื่อสาร และการคิดแบบวิจารณ์ญาณให้กับผู้เรียนในกลุ่มเป้าหมายในทุกระดับชั้นอย่างต่อเนื่อง 2) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลาย มุ่งเน้นไปที่กระบวนการวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสืบค้น และการคิดสร้างสรรค์ในทุกระดับชั้น จากผลการทดสอบปลายภาคเรียน ปี 2560-2563 รายวิชาภาษาไทย ภาคปฏิบัติด้านการเขียน ตอบที่ทดสอบความสามารถในด้านการเขียน ซึ่งการทดสอบนี้เป็นการเขียนย่อความ โดยมีเกณฑ์การเขียนดังนี้ ด้านใจความสำคัญ ด้านใจความสนับสนุนสำคัญ การไม่กล่าวซ้ำ การแต่งประโยคใหม่ และความถูกต้องทางภาษา ผลการประเมินดังกล่าวในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิชัยญาติ มีร้อยละของจำนวนนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี 16.44 เกณฑ์พอใช้ 73.97 เกณฑ์ปรับปรุง 8.22 และไม่ผ่านเกณฑ์ 1.37 (ฝ่ายวิชาการโรงเรียนวัดพิชัยญาติ, 2563) จากผลการทดสอบ สามารถสรุปได้ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิชัยญาติ ไม่สามารถเขียนย่อความได้

จากเหตุผลข้างต้นได้ข้อสรุปว่า ผู้วิจัยคิดว่าปัญหาเหล่านี้ควรได้รับการแก้ไขโดยครูและควรปรับปรุงความสามารถในการเขียนย่อความที่ถูกต้องของนักเรียน เพื่อฝึกให้นักเรียนเขียนได้ดี ครูจำเป็นต้องสอนนักเรียนเกี่ยวกับขั้นตอนและรูปแบบของการเขียนย่อความ โดยอาศัยวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ จากการจัดการเรียนรู้ของครูในปัจจุบันพบว่าครูยังไม่สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะไม่สามารถใช้วิธีการ กิจกรรม และสื่อการจัดการเรียนรู้เพื่อปรับปรุงความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนได้ (อนงค์ รุ่งแจ้ง, 2553) คุณภาพของการจัดการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียนจะต้องได้รับการปรับปรุง ครูต้องปรับเปลี่ยนให้เข้ากับพื้นฐานของนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของการศึกษาโดยการนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ที่เหมาะสม การปรับปรุงและพัฒนาเทคนิคนวัตกรรมโดยการจัดการเรียนรู้จากการเน้นเนื้อหาและการท่องจำ ได้เปลี่ยนเป็นการจัดการเรียนรู้โดยเน้นกระบวนการ การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเป็นการนำ

จุดเด่นของการเรียนแบบดั้งเดิมรวมกับข้อดีของการเรียนบนอินเทอร์เน็ต โดยการผสมผสานรูปแบบการเรียนแบบดั้งเดิม (Face to Face) ที่สอนแบบบรรยายกับการเรียนแบบออนไลน์ (รัตมา อ้อทอง, 2561) กิจกรรมการเรียนแบบนำตนเองผสมผสานกับการเรียนโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ครูและนักเรียนสามารถเข้าถึงสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนพัฒนาทักษะและแสวงหาความรู้เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน ทั้งนี้ จำเป็นต้องคำนึงถึงความเหมาะสมเนื้อหาบทเรียน กิจกรรมทางการศึกษา และระยะเวลาในการเรียนรู้ ควรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนและความแตกต่างของบุคคล (อินทิรา รอบรู้, 2555) จุดเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานคือการเสริมสร้างการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อต่าง ๆ ที่อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนและครูในสถานการณ์ที่นักเรียนต้องอยู่ในสถานที่ต่าง ๆ ในเวลาที่แตกต่างกัน ดังนั้น นักเรียนจึงมีความยืดหยุ่นมากขึ้นและเรียนรู้ได้อย่างอิสระ การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended learning management) เป็นการผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบออนไลน์และแบบออฟไลน์ที่เน้นความแตกต่างของแต่ละบุคคลและลักษณะของวิชาที่อุดมไปด้วยเนื้อหา เป็นรูปแบบที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติซึ่งสนับสนุนนักเรียนนักศึกษาแสวงหาความรู้เกี่ยวกับตัวเองมากขึ้น (ปณิตา วรณพิรุณ, 2555) การเรียนรู้แบบผสมผสานเป็นวิธีแก้ปัญหาที่สำคัญของการศึกษาในกระบวนการเรียน ครูจำเป็นต้องใช้วิธีการและเทคนิคใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนรู้ตามวิถีชีวิตของนักเรียนและนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความได้ ความสามารถในการย่อความเป็นความสามารถที่ต่อยอดความรู้จากความสามารถในการอ่านจับใจความ การพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนย่อความให้เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน การเรียนรู้แบบผสมผสานเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากในการตอบสนองต่อการเรียนรู้ของนักเรียน การสอนแบบดั้งเดิมขาดสื่อและกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเนื่องจากเนื้อหาของการเขียนย่อความมีจำนวนมากและไม่กระตุ้นให้นักเรียนอยากอ่าน จึงเป็นเหตุให้ส่งผลต่อการเขียนย่อความ จากการศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ของเทคโนโลยีการศึกษาและข้อดีของอีเลิร์นนิ่ง โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์เพื่อกระตุ้นชั้นเรียนแบบดั้งเดิม ควรใช้กระบวนการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานโดยเฉพาะการนำเทคนิค KWL Plus มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ตามที่ อัศจรรย์ภรณ์ ไล่เลิศ ได้อธิบายเทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนใช้ทักษะในการอ่าน มีวิธีแก้ปัญหการสอนการอ่าน (อัศจรรย์ภรณ์ ไล่เลิศ, 2558) ดังนั้น เทคนิค KWL Plus จึงเป็นการพัฒนานักเรียนให้ฝึกอ่าน ตั้งคำถามเกี่ยวกับการอ่าน และสามารถอ่านได้อย่างจริงจัง (วัชรวิภา เกล้าเรียนดี, 2547) เทคนิคของ KWL Plus

มีพื้นฐานมาจากเทคนิคของ KWL มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ ระบุสิ่งที่คุณรู้เกี่ยวกับวิชาที่กำหนด (K) ต้องการทราบสิ่งที่คุณต้องการจากวิชาหรือเรื่องราวที่กำหนดในชั้นแรก (W) สิ่งที่คุณรู้จากวิชาที่กำหนดหลังจากอ่าน (L) KWL Plus ได้เพิ่มขึ้น สรุปเนื้อเรื่องหรือย่อความจากการอ่านในตอนท้ายของกระบวนการ KWL (วิชา เล่าเรียน และคณะ, 2560) เทคนิค KWL Plus จึงเป็นเทคนิคการอ่านและการเขียนแบบพร้อมกัน โดยการฝึกให้นักเรียนสามารถแยกแยะความสำคัญของการอ่านและสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความได้ดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ธีรชญา ทันใจชน, 2552)

เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบกับยังไม่มียานวิจัยในลักษณะนี้เผยแพร่ออกมาเป็นรูปธรรม จึงเป็นวัตถุประสงค์ให้ผู้วิจัยได้ศึกษาผลของการพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus คือการจัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิม (Face to Face) และแบบออนไลน์ ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่มีความแปลกใหม่ในระดับชั้นประถมศึกษาที่ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีเพื่อดึงดูดความสนใจให้กับนักเรียนมากขึ้นและเป็นสื่อที่สนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองตามหลักการที่มุ่งเน้นไปที่นักเรียนสำคัญ ทั้งเป็นสัญลักษณ์ของการนำเสนอเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสอดคล้องกับการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยใช้ทักษะการสื่อสารข้อมูล การสืบค้นข้อมูล และเทคนิค KWL Plus ได้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการเขียนย่อความและจัดการเรียนรู้ของครูและนักเรียน รวมทั้งใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและเต็มศักยภาพมากขึ้น

คำถามวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus สามารถพัฒนาการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้หรือไม่
2. การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus มีผลต่อความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือไม่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังจากการใช้จัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus
2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนย่อความ ที่จะสามารถช่วยแก้ปัญหาในการเขียนย่อความให้มีประสิทธิภาพ
2. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre - Experimental Design) โดยใช้แบบแผนการวิจัยที่เรียกว่า One Group Pretest Posttest Design

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิชัยญาติ สำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้อง นักเรียนจำนวน 21 คน

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลกับประชากรทั้งหมดซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิชัยญาติ สำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิง นักเรียนจำนวน 21 คน เป็นห้องเรียนที่มีนักเรียนคละความสามารถ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเขียนย่อความ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้พิจารณาจากตัวชี้วัด และเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนย่อความอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด การเขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ โดยมีหัวข้อเรื่องดังต่อไปนี้

- 1) เรื่องเกริ่นกล่าวเล่านิทาน จำนวน 4 คาบ
- 2) เรื่องพร้อมเพรียงเรียงความ จำนวน 4 คาบ
- 3) เรื่องส่งสารผ่านจดหมาย จำนวน 4 คาบ
- 4) เรื่อง ประกาศแจ้งให้ทราบ จำนวน 4 คาบ

ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นความยืดหยุ่นวิธีการเรียนการสอน สื่อและเทคโนโลยีมีหลากหลายวิธี มีองค์ประกอบ 2 ประการ คือ

1. การเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบปกติ (Face to Face) มีองค์ประกอบ คือ 1) ผู้สอนชี้แนะหรือที่ปรึกษาในชั้นเรียน 2) สื่อสิ่งพิมพ์ 3) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และ 4) การเรียนรู้ในห้องเรียน

2. การเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online) ประกอบด้วย 1) ครูสอนออนไลน์ ครูแนะแนวออนไลน์หรืออาจารย์ที่ปรึกษาออนไลน์ 2) การเรียนแบบร่วมมือออนไลน์ 3) การจัดการความรู้ออนไลน์ 4) เว็บไซต์ และ 5) การเรียนผ่านมือถือ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบในชั้นเรียนปกติ (Face to Face) และการเรียนรู้ออนไลน์ (Online) แบ่งตามประเภท มีแผนการสอนและนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดและตอบสนองต่อลักษณะต่าง ๆ ของผู้เรียน สามารถฝึกทักษะหรือแสวงหาความรู้เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

เทคนิค KWL Plus หมายถึง เทคนิคที่เน้นกระบวนการอ่าน คิดอย่างมีสติ โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนตีความจากเนื้อเรื่อง นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งคำถามประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นกิจกรรมเตรียมการอ่าน K (Know) นักเรียนรู้อะไร ครูตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนระดมสมองเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน
2. ขั้นกิจกรรมระหว่างอ่าน W (What we want to know) นักเรียนต้องการรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนอ่านแล้วค้นหาคำตอบ
3. ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน L (learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไร ให้นักเรียนตอบคำถามจากการอ่าน
4. ขั้นกิจกรรมการเขียนย่อความ Plus (Summary writing)

การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มีการผสมผสานวิธีการหลากหลายวิธีการร่วมกัน วิธีการสอน การใช้สื่อและเทคโนโลยี การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบในชั้นเรียนปกติ (Face to Face) และการเรียนแบบออนไลน์ (Online) เพื่อตอบสนองคุณลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน โดยให้นักเรียนสามารถเข้าใจและถามคำถามผ่านกลยุทธ์การอ่านเพื่อทำความเข้าใจ ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามและทำให้นักเรียนมีเป้าหมายในการอ่าน สามารถทบทวนความเข้าใจของตนเองและจัดระเบียบข้อมูลเพื่อดึงข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพหลังจากนั้น โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกิจกรรมเตรียมความรู้สู่การอ่าน (Face to Face) เป็นขั้นตอนก่อนที่นักเรียนอ่านเรื่อง ครูอธิบายแนวคิดของเรื่องและนักเรียนร่วมกันถามคำถาม ครูสนับสนุนหรือให้นักเรียนระดมความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้เพื่อเชื่อมโยงรายละเอียดของเรื่องราวจากความคิดของตนเองและดึงข้อมูลออกมา แล้วบันทึกความรู้ของนักเรียนในตาราง KWL Plus Chart ช่อง K (What do I **know**) หลังจากนั้น นักเรียนและครูร่วมกันจัดหมวดหมู่ความรู้ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในเรื่องของการอ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรมอ่านสนุกปลุกสมอง (Online Learning) นักเรียนอ่านเรื่องราวเพื่อหาความจริงจากคำถามที่น่าสนใจหรือคำถามที่ยังไม่ได้รับคำตอบ นักเรียนบันทึกรายการคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W (What do I **want** to learn) ขณะอ่าน นักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบให้กับกลุ่มของตัวเองได้

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมหลังการอ่านจัดการความรู้ (Face to Face) นักเรียนได้บันทึกความรู้ที่ได้รับระหว่างการอ่านและหลังจากอ่านเนื้อหาแล้วจัดประเภทข้อมูลการอ่านมาจัดประเภท ลำดับ นักเรียนบันทึกลงในช่อง L (What did I **learn**) พร้อมกับการทบทวนคำถามที่ยังไม่ได้รับคำตอบ

ขั้นที่ 4 ขั้นกิจกรรมเขียนย่อความตามความเข้าใจ (Online Learning) หลังจากที่นักเรียนได้บันทึกข้อมูลในตาราง KWL Plus Chart สมบูรณ์แล้ว นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้มาเขียนย่อความนักเรียนบันทึกลงในใบงานการเขียนย่อความ (Summary Writing) **Plus** ซึ่งการเขียนย่อความช่วยให้นักเรียนมองเห็นภาพรวมของเรื่องที่อ่านมากขึ้น ช่วยสังเคราะห์และสรุปผลการเรียนรู้จากการอ่านได้ดีขึ้น

ความสามารถในการย่อความ หมายถึง ประเภทของการเขียนที่ต้องใช้การอ่านและความเข้าใจ การเขียนย่อความมีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ 1) ส่วนขึ้นต้นของย่อความ เป็นส่วนที่บอกที่มา รายละเอียดของเนื้อหา 2) ส่วนเนื้อหา เป็นส่วนที่เป็นใจความสำคัญของเนื้อหาที่อ่าน ต้องเก็บรายละเอียดที่มาของเรื่องราวและใจความสำคัญที่จะนำมาย่อ ผู้ย่อควรจะใช้สำนวนภาษาที่กระชับ เป็นสำนวนการเขียนของผู้ย่อเอง ถูกต้องตามหลักภาษา การวัดประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบอัตนัย ได้นำเกณฑ์การให้คะแนนของการเขียนย่อความของไรน์ฮาร์ทและคณะ (Rinehart et al, 1986) มาประยุกต์ใช้

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus จะทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความ เมื่อผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการผสมผสานวิธีการหลากหลายวิธีเข้าด้วยกัน ทั้งวิธีการสอน สื่อ และเทคโนโลยี การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบในชั้นเรียนปกติ (Face to Face) และการเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online) ร่วมกับเทคนิคที่เน้นความสามารถกระบวนการอ่านจับใจความและพัฒนาศွ่ความสามารถในการเขียนย่อความได้ โดยมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นกิจกรรมเตรียมความรู้สู่การอ่าน (Face to Face)
2. ขั้นกิจกรรมอ่านสนุกปลูกฝัง (Online)
3. ขั้นกิจกรรมหลังการอ่านจัดการความรู้ (Face to Face)
4. ขั้นกิจกรรมเขียนย่อความตามความเข้าใจ (Online)

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีดังกล่าวจะช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความ มีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ 1) ส่วนขึ้นต้นของย่อความ เป็นส่วนที่บอกที่มา รายละเอียดของเนื้อหา 2) ส่วนเนื้อหา เป็นส่วนที่เป็นใจความสำคัญของเนื้อหาที่อ่าน โดยผู้ย่อต้องเก็บรายละเอียดในส่วนที่มาของเรื่อง และใจความสำคัญที่จะนำมาย่อ ผู้ย่อควรจะใช้สำนวนภาษาที่กระชับ เป็นสำนวนการเขียนของผู้ย่อเอง ถูกต้องตามหลักภาษา สรุปได้ดังภาพประกอบที่ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

ความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนย่อความ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค KWL Plus
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 ผู้ศึกษาได้สรุปและนำเสนอ ดังต่อไปนี้

ภาษาไทยคืออัตลักษณ์ของชาติ คือสมบัติทางวัฒนธรรมที่มีความสามัคคีและช่วยสร้างบุคลิกภาพไทย คือสิ่งที่ใช้ในการเข้าใจวิธีการนำถ้อยคำและความเกี่ยวข้องอันดีเพื่อดำเนินธุรกิจ ในสังคมประชาธิปไตยที่สงบสุข นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือในการค้นหาความรู้ที่ได้พบเห็นมาจากข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อการทำให้เกิดความรู้ การคิด วิเคราะห์ ให้คำตัดสินและความคิดสร้างสรรค์ ในการปรับตัวในสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ภาษาไทยจึงสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ เพื่อให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ มันยังเป็นการแสดงออกถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษในด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และความงามอีกด้วย เป็นชุมทรัพย์ที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ รักษา และคงอยู่คู่คนไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

1.1 เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

1.1.1 การอ่าน การอ่าน การออกเสียงคำ ประโยค การอ่านร้อยกรอง การเขียนประเภทต่าง ๆ การอ่านในใจ เพื่อสร้างความเข้าใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านในชีวิตประจำวัน

1.1.2 การเขียน การสะกดคำ การเขียนย่อความ การเขียนสื่อสาร โดยใช้สำนวนและรูปแบบการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ การเขียนแบบสั้น การเขียนรายงานประเภทต่างๆ การเขียนจินตนาการ การวิเคราะห์เชิงวิจารณ์ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์

1.1.3 การฟัง การดู และการพูดโดยใช้วิจารณญาณ การแสดงอารมณ์ การแสดงความคิดเห็น การเรียงลำดับเรื่องราวอย่างมีเหตุผล การพูดโน้มน้าวใจ การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ

1.1.4 หลักการของภาษาไทย ลักษณะและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องตามโอกาสและบุคคล การประกอบงานเขียนต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

1.1.5 วรรณกรรมและวรรณคดี วิเคราะห์วรรณกรรมและวรรณคดี เพื่อศึกษาแนวคิด ข้อมูล ความเพลิดเพลิน และคุณค่าของการเขียน ความเข้าใจและการเรียนรู้เพลงเด็ก เพลงพื้นบ้านไทย ประเพณีไทย สังคม และความงามของภาษาไทยในปัจจุบัน

1.2 คุณภาพผู้เรียน

1.2.1 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1) อ่านออกเสียงบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะและบทร้อยแก้วได้ถูกต้อง สามารถเข้าใจ ตีความจากการอ่าน วิเคราะห์ วิเคราะห์การอ่าน แสดงความคิดเห็น หรือโต้แย้ง นำเสนอความคิดเห็นใหม่ ๆ จากการอ่านอย่างมีเหตุผล ประเมินการเรื่องราวหรือเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านแล้ว สามารถเขียนกรอบแนวคิด วางแผนความคิด เขียนบันทึก เขียนสรุป และเขียนรายงานจากการอ่าน เพื่อสังเคราะห์ ประเมิน และนำความรู้มาใช้ได้ตั้งแต่การอ่านจนถึงการพัฒนาตนเอง ศึกษา พัฒนาวิชาชีพ นำแนวคิดและความรู้เพื่อประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน รักการอ่านและมีมารยาทในการอ่าน

2) สามารถเขียนสื่อสารในหลากหลายรูปแบบ โดยใช้ภาษาให้ถูกต้องตามเป้าหมาย ย่อความมาจากรูปแบบสื่อและเนื้อหาที่หลากหลาย เขียนเรียงความแสดงความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วาทกรรม เขียนบันทึก รายงานการศึกษา ใช้ข้อมูลอ้างอิง ผลงานงานของตนเองในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งสารคดีและความบันเทิง และประเมินงานเขียนของผู้อื่นและพัฒนาการเขียนของตนเอง

3) ตั้งคำถาม เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้และพิจารณาอย่างรอบคอบ เกี่ยวกับการเลือกฟังและดูหัวข้อ การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ การใช้ภาษา แนวคิด ความน่าเชื่อถือ จากการฟังและดูหัวข้อ ประเมินสิ่งที่ได้ยินและนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน มีทักษะการพูดอย่างเป็น

ทางการและไม่เป็นทางการโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง การโต้แย้ง การโน้มน้าวใจ และการเสนอความคิดใหม่ ๆ อย่างมีเหตุผล มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

4) สามารถเข้าใจอิทธิพลของภาษา หลักภาษาไทย และลักษณะของภาษาไทย ใช้คำและวลีในการสร้างประโยคตามวัตถุประสงค์ มันสามารถแต่งบทกวี บทกวีและการร้องเพลง ใช้คำที่เหมาะสมและคำที่สุภาพ สามารถวิเคราะห์อิทธิพลของภาษาไทยและภาษาท้องถิ่น วิเคราะห์และประเมินการใช้ข้อมูลข่าวสารและสื่อสิ่งพิมพ์

5) ทบทวนวรรณกรรมและวรรณคดีตามหลักการทบทวนวรรณกรรมและวรรณคดี รู้จักและเข้าใจลักษณะของวรรณกรรมและวรรณคดี ภูมิปัญญาภาษา และวรรณกรรม และวรรณคดีพื้นบ้าน เชื่อมโยงกับการเรียนรู้วิถีไทยและประวัติศาสตร์ ประเมินคุณค่าทางวรรณกรรมและวรรณคดีและนำความคิดจากวรรณกรรมและวรรณคดีไปใช้ในชีวิตประจำวัน

1.3 มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กำหนดมาตรฐานการศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สามารถสรุปได้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ เขียนย่อความ เขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูล และรายงานการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 การเขียน

ตาราง 1 มาตรฐานที่ 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลและรายงานการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.6	1. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดและเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดและเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนใช้คำสื่อสารได้เหมาะสม ถูกต้องและชัดเจน	การเขียนสื่อสาร เช่น คำขวัญ คำอวยพร ประกาศ
	3. เขียนแผนภาพความคิดและแผนภาพโครงเรื่องเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด

ตาราง 1 (ต่อ)

	4. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความ
	5. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่าง ๆ ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำพอสอน โอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง
ป. 6	6. เขียนจดหมายส่วนตัว	การเขียนจดหมายส่วนตัว เช่น จดหมายขอโทษ จดหมายแสดงความขอบคุณ จดหมายแสดงความเห็นใจ จดหมายแสดงความยินดี
	7. กรอกรูปแบบรายการต่าง ๆ	การกรอกรูปแบบรายการ เช่น แบบคำร้องต่าง ๆ ใบสมัครศึกษาต่อ แบบฝากส่งพัสดุ และไปรษณีย์ภัณฑ์
	8. เขียนเรื่องสร้างสรรค์และตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องสร้างสรรค์และตามจินตนาการ
	9. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน

หมายเหตุ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง โดยกระทรวงศึกษาธิการกระทรวงศึกษาธิการ, 2551, กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

จากหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมุ่งศึกษา

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลและรายงานการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.6/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น แถลงการณ์ ประกาศ จดหมาย เรียงความ นิทาน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนย่อความ

2.1 ความหมายของย่อความ

การเขียนย่อความเป็นทักษะการเขียนที่นำใจความของเรื่องราวนั้น ๆ มาเขียนใหม่ด้วยสำนวนภาษาของผู้ย่อเอง เมื่อเขียนแล้วเนื้อความเดิมจะสั้นลง แต่ยังมีใจความครบถ้วน บริบูรณ์นักวิชาการหลายคนได้ให้คำจำกัดความของการเขียนย่อความไว้ ดังนี้

Sebranek (1990) กล่าวถึง การเขียนย่อความ หมายถึง การสรุปผลงานชิ้นใด หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของผลงานนั้นอย่างสั้น ๆ และการเขียนย่อความนั้นต้องใช้ทักษะที่คล้ายคลึงกับการเขียนโน้ตย่อ

Margaret R. Kirkland and Mary Anne P. Saunders (1991) กล่าวว่า การเขียนย่อความ หมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางความคิดที่ต้องใช้ความสามารถทางการอ่าน และเขียน ในขณะที่เราเขียนข้อความนั้นเราต้องพิจารณาซ้ำ ๆ หลายครั้ง ระหว่างบทความที่เราต้องการย่อ ประเภท และจุดประสงค์ของรายงานที่เราได้รับมอบหมายโดยคำนึงและเปรียบเทียบ ด้านต่าง ๆ ของบทความและรายงานว่าคล้ายคลึงกันหรือไม่ การย่อความนี้ก็ถูกจำกัดด้วย ข้อจำกัดภายนอก (Extremal Constrains) และข้อจำกัดภายใน (Internal Constraints) ข้อจำกัดภายนอก ได้แก่ จุดประสงค์ของการย่อความกลุ่มผู้อ่าน (Audience) ประเภทของรายงาน การเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้อ่านประเภทของข้อความที่ต้องเขียนย่อความ ข้อจำกัดของเวลา และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เป็นต้น ส่วนข้อจำกัดภายใน ได้แก่ ความสามารถทางภาษาของผู้เขียนย่อความรู้พื้นฐานของเนื้อหาที่ย่อ (Attitude) โครงสร้างความรู้ที่เรียน (Schemata) ทักษะการรับรู้ (Cognitive Skills) และทักษะทางปัญญา (Metacognitive Skills) เพื่อจะลดข้อจำกัดเหล่านี้ Kirkland and Saunders ได้เสนอให้ลดภาระทางความรู้ (Cognitive Load) ลงด้วยการนำเนื้อหาที่ผู้ย่อก่อนเคยมาให้ผู้เรียนย่อ บอกจุดประสงค์ของการย่อความให้ทราบ ผู้สอนควรทำตนเป็นผู้อ่านที่ดีมากกว่าเป็นผู้คอยหาคำผิด เพื่อให้มุ่งพัฒนาความสามารถด้านการเขียนย่อความก็จะทำให้ผู้เรียนเขียนย่อความดีขึ้นได้ ได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่าการจำกัดเนื้อหาจะเป็นการช่วยลดภาระทางความรู้ทำให้ผู้เรียนมุ่งสนใจไปที่กิจกรรมการเขียนได้มากขึ้น ดังนั้น ผู้สอนควรลดความวิตกกังวลของผู้เรียนในขณะที่ย่อหน้าโดยนำบทอ่านที่คุ้นเคยมาใช้ตามหลักสูตรและทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพียงพอที่จะย่อหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ และชี้แนะเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถการย่อความจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนใจต่อการเขียนย่อความ แล้วผู้เรียนก็จะสามารถพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ สามารถย่อความที่อยากขึ้น จนเป็นเรียงความได้ในที่สุด

Byrne (1993) ได้กล่าวว่า การเขียนย่อความ หมายถึง การนำบทความที่เคยอ่านหรือเคยได้ยินมาเขียนใหม่ที่มีขนาดสั้นกว่า เช่น รายงานเรื่องสุนทรภู่ บันทึกการประชุม

บทคัดย่อของบทความในสิ่งพิมพ์และบทสรุปของหนังสือ นอกจากนี้การเขียนย่อความ คือ การสรุปข้อมูลหรือสาระสำคัญของภาษาของผู้อ่านเอง โดยเลือกเฉพาะข้อความสำคัญและเชื่อมโยงความหมายกับประโยคสั้น ๆ ให้กระชับ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2550) กล่าวว่า การเขียนย่อความ หมายถึง การเข้าใจความสำคัญ เข้าใจจุดสำคัญต่าง ๆ ที่ได้รับการอ่าน ได้ยิน และใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม หรือมีความสำคัญอย่างไร และสรุปย่อ ๆ ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง

วรวรรณ ศรีวิทย (2555) กล่าวว่า การเขียนย่อความ หมายถึง ย่อแก่นของเรื่อง ด้วยภาษาของตัวเองที่มีความหมายคงเดิม

กระทรวงศึกษาธิการ (2556) ได้กล่าวว่า การเขียนย่อความ หมายถึง การย่อความเป็นการจับใจความสำคัญแล้วมาเรียบเรียงใหม่ให้กระชับ สั้น มีความต่อเนื่อง แต่มีสาระเดิมครบถ้วน เขียนเป็นภาษาของตนเอง

ชนกพร อังศิริวิริยะ (2560) กล่าวว่า การเขียนย่อความ หมายถึง บทสรุปหลักของเรื่องคือ ให้กระชับ ครบถ้วน โดยใช้ภาษาของผู้แปลเองโดยไม่เปลี่ยนความหมาย

จากการศึกษาความหมายของการเขียนย่อความดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การเขียนย่อความ คือ การเขียนในรูปแบบที่ต้องอ่านและเข้าใจเนื้อหาหรือข้อความในรายละเอียดแล้วจัดเรียงใหม่ให้กระชับ เข้าใจง่าย โดยเป็นสำนวนของผู้ย่อเองและความหมายไม่เปลี่ยนแปลงโดยอิงจากรูปแบบที่ถูกต้องของตัวย่อ

2.2 องค์ประกอบของการเขียนย่อความ

การเขียนย่อความ องค์ประกอบของการเขียนย่อความจะต้องสมบูรณ์เพื่อให้ถูกต้อง มีนักวิชาการกล่าวว่า ดังนี้

สนิท สัตโยภาส (2556) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนย่อความไว้ว่า

1. ส่วนขึ้นต้นของการย่อความ คือ รายละเอียดของการนำสารที่จะย่อความแบ่งออกเป็นย่อ ๆ ดังนี้

- 1.1 ย่อเรื่องอะไร
- 1.2 ของใคร
- 1.3 ที่ไหน
- 1.4 เมื่อไหร่
- 1.5 มีใจความว่าอย่างไร

การย่อความในส่วนต้นมี 2 ประเด็นที่ต้องพิจารณาคือ 1) การพิจารณาเนื้อหาของผู้ฟังหรือผู้อ่านจะต้องเข้าใจว่าเป็นเนื้อหาประเภทใด คือ การฟังหรือการอ่าน การร้องเพลงแก้วหรือบทกวี รวมทั้งลักษณะของการเขียน 2) การวิเคราะห์สาร ผู้อ่าน หรือผู้ฟังจะต้องมีการวิเคราะห์ แยกรายละเอียดของสารหรือเนื้อหาที่จะใช้ตามรูปแบบและชนิดของสารที่มีอยู่

2. ส่วนเนื้อหา คือ ผู้อ่านจะต้องอ่านต้นฉบับของเรื่องอย่างละเอียดเพื่อเข้าใจความสำคัญ การคำนึงถึงข้อสรุปที่ใช้ในการอ่านควรพิจารณาในแง่ที่ใช้สารแต่ละชนิดเพื่อทำความเข้าใจและสามารถพิจารณาและวิเคราะห์ได้เป็นอย่างดี ฮอดเจสและลอร์ (Hodges, 1967) ได้กล่าวว่า การเขียนย่อความต้องมียุคประกอบ 3 ประการ คือ

2.1 ความกะทัดรัด การย่อความจะยาว 1 ใน 3 โดยประมาณจากบทความที่จะย่อ ในตัวย่อมักจะไม่นิยมใส่ตัวอย่าง คำอธิบายนอกเหนือจากตัวอย่างนั้นจะช่วยให้ความหมายของตัวย่อชัดเจนขึ้น

2.2 ความตรงต่อเนื้อหา ไม่ควรใส่ความคิดเห็นส่วนตัวไว้ในข้อความ ต้องเขียนตามเนื้อหา เขียนเฉพาะความคิดเห็นในบทความเท่านั้น

2.3 ความเป็นตนเอง การย่อความต้องเขียนโดยใช้คำของผู้เขียนเอง อย่าคัดลอกถ้อยคำจากบทความนั้น ถ้าจำเป็นต้องเขียนข้อความในเครื่องหมายอ้างอิง ตัวย่อจะต้องอ่านบทความอีกครั้ง เขียนบทความใหม่โดยใช้คำพูดของตนเอง

จากการศึกษาองค์ประกอบของการเขียนย่อความ สามารถสรุปได้ว่าการเขียนย่อความ มีองค์ประกอบ 2 ประการ คือ 1) ส่วนต้นของการเขียนย่อความ เป็นส่วนที่อธิบายเนื้อหา 2) เนื้อหาเป็นส่วนสำคัญของเนื้อหา อักษรย่อต้องเก็บรายละเอียดของเรื่องและสารที่จะย่อ อักษรย่อควรใช้สำนวนภาษาที่กะทัดรัดและตัวย่อเอง

2.3 หลักการเขียนย่อความ

หลักการเขียนย่อความ คือ การวิเคราะห์ภาพรวมของงานเขียนและวิธีการที่ใช้ในการเขียนย่อความ ดังนี้

สุระ ดามาพงษ์ และคณะ (2553) ได้กล่าวถึง หลักการของการเขียนย่อความ ดังนี้

1. อ่านเนื้อเรื่องที่จะย่อให้เข้าใจตลอดเรื่อง
2. นำสาระสำคัญจากเรื่องมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนของตนเอง
3. เขียนคำนำตามรูปแบบของการขึ้นต้นย่อความ
4. เปลี่ยนสรรพนามบุรุษที่ 1 และ 2 เป็นสรรพนามบุรุษที่ 3

5. ถ้าข้อความเดิมใช้คำราชาศัพท์ให้คงราชาศัพท์นั้นไว้ และเขียนให้ถูกต้อง
6. ใจความที่ย่อแล้วให้เขียนต่อเนื่องกันตลอด ไม่จำเป็นต้องย่อหน้าตาม

ข้อความเดิม

นฤกร รุจิเวช (2555) กล่าวถึง หลักการเขียนย่อความ ดังนี้

1. อ่านหรือฟังเรื่องที่จะย่อให้เข้าใจ เก็บใจความสำคัญของเรื่องว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร แล้วจดบันทึกไว้
2. นำใจความสำคัญแต่ละตอนมาเรียงใหม่ด้วยภาษาของตนเองใช้คำที่มีความกระชับใช้ภาษาที่ถูกต้อง
3. หากเรื่องที่น่ามาย่อเป็นบทหรือยกทรง หรือข้อความที่มีเนื้อหาเป็นข้อ ๆ ต้องเรียบเรียงให้เป็นความเรียง
4. ข้อความที่อยู่ในเครื่องหมายอัญประกาศ ให้สรุปเฉพาะใจความสำคัญ และไม่ใช่เครื่องหมายอัญประกาศ
5. ไม่ใช้อักษรย่อ และใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 แทนสรรพนามบุรุษที่ 1 และ 2
6. คำศัพท์ต่าง ๆ หรือคำศัพท์เฉพาะทางวิชาการ ควรเปลี่ยนเป็นคำที่ทุกคนเข้าใจง่ายเว้นคำราชาศัพท์

ชนกพร อังศุวิริยะ (2560) ได้กล่าวถึง การย่อความไว้ว่า

1. การพิจารณาเนื้อหา
 - 1.1 พิจารณาประเภทของเนื้อหา เช่น บทกวี ประเภทบทคัดกรอง หรือประเภทบทประพันธ์ ซึ่งสามารถย่อให้สั้นลงได้
 - 1.2 การวิเคราะห์เนื้อหาโดยละเอียด รวมถึงเนื้อหาของสารแต่ละชนิด ลักษณะและรูปแบบ
2. ขั้นตอนของการย่อความ
 - 2.1 อ่านเรื่องเพื่อให้เข้าใจ และอ่านซ้ำแล้วซ้ำอีก
 - 2.2 แยกแก่นสารและแก่นสารออก
 - 2.3 จัดองค์ประกอบใหม่
 - 2.4 พิจารณาหลักการใช้อย่อความ ดังนี้
 - 2.4.1 เปลี่ยนสรรพนามบุรุษที่ 1 และ 2 เป็นบุรุษที่ 3
 - 2.4.2 เปลี่ยนคำที่ยากจะเข้าใจง่าย
 - 2.4.3 ตัดคำฟุ่มเฟือยออก

2.4.4 ใช้ประโยคที่กระชับ ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

2.4.5 ต้องใช้คำให้ถูกต้อง

2.4.6 ไม่ควรใช้คำย่อ

2.4.7 ไม่ใช่เครื่องหมายที่ไม่จำเป็น

2.5 ความยาวขึ้นอยู่กับแก่นของเรื่องที่จะย่อ

2.6 ควรอ่านย่อหน้าทีละเรื่องสมบูรณ์เกี่ยวกับ ที่ไหน เมื่อไหร่ และผลที่

ตามมา

จากการศึกษาหลักการย่อความสรุปได้ว่าผู้เขียนย่อความควรสามารถเข้าใจและเข้าใจความสำคัญจากการอ่าน โดยการเขียนย่อความผู้เขียนควรทำตามลำดับขั้นตอนในการเขียนย่อความ ดังนี้

1. ผู้เขียนย่อความควรอ่านเรื่องที่จะเข้าใจอย่างน้อยสองครั้งตลอด เพื่อจะเข้าใจประเด็นที่ว่าใครกำลังทำอะไรกับใคร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม และผลเป็นเช่นไร

2. พิจารณาความสำคัญของเรื่องสั้นและบันทึกย่อ

3. นำสาระสำคัญของแต่ละย่อหน้ามาทำเป็นข้อความใหม่ที่มีความกระชับชัดเจน เข้าใจง่าย และครอบคลุมทุกประเด็น

4. อ่านทบทวนเนื้อความที่ย่อเรียบร้อยแล้ว

2.4 รูปแบบการเขียนย่อความ

วนิดา เสนีเศรษฐ์ (2531) กล่าวถึงรูปแบบการเขียนย่อความว่ามีหลายรูปแบบ แต่ละรูปแบบมีการขึ้นต้นเฉพาะ ดังนี้

1. แบบของ บทความ สารคดี ตำนาน นิทาน นิยาย เรื่องสั้น ฯลฯ

ย่อ (บทความ) เรื่อง

ของ จาก ความว่า

(ข้อความ)

2. แบบของจดหมาย สารสั้น หนังสือราชการ

ย่อ (บทความ) ฉบับที่

ของ ลงวันที่ ความว่า

(ข้อความ)

3. แบบของร้อยกรอง ให้ถอดเป็นร้อยแก้ว แล้วย่อรูปแบบ

ย่อ (ลักษณะคำประพันธ์) เรื่อง
 ตอนความว่า

(ข้อความ)

4. แบบพระบรมราชาโหวาท เทศนา

ย่อ (พระบรมราชาโหวาท) ใน
 พระราชทานแก่ ณ วันที่ ความว่า

(ข้อความ)

5. แบบปาฐกถา คำสอน คำบรรยาย ถ้อยแถลง

ย่อ (ปาฐกถา) เรื่อง
 แก่ ที่ ณ วันที่
 เวลา ความว่า

(ข้อความ)

6. แบบโอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์

ย่อ (คำปราศรัย) ของ แก่ เนื่องใน
 ที่ ณ วันที่ ความว่า

(ข้อความ)

7. แบบของประกาศ แจ้งความ ระเบียบคำสั่ง

ย่อ (ประกาศ) เรื่อง ของ
 ลงวันที่ ความว่า

(ข้อความ)

8. แบบของข่าว

ย่อข่าว เรื่อง ของ
 ลงวันที่ ความว่า

(ข้อความ)

สนธิ ตั้งทวิ (2538) กล่าวว่า รูปแบบของการเขียนย่อความ มีดังนี้

1. ย่อความเรียงร้อยแก้วธรรมดา เช่น นิทาน นิยาย ตำนาน ประวัติ ฯลฯ ให้บอก
 ชื่อเรื่อง ชื่อ วันเดือนปีที่แต่ง (ถ้ามี) ขึ้นต้นตามรูปแบบดังนี้

ตำนานเรื่อง ของ

จาก ความว่า

(ข้อความ)

2. ย่อความเรื่องที่ดีตทอนมา ให้บอกชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง วันเดือนปีที่แต่งหรือที่มา ถ้าความเรียงนั้นไม่มีชื่อ ก็ให้ตั้งชื่อเองให้เข้ากับเนื้อเรื่อง ขึ้นต้นตามรูปแบบดังนี้

ย่อเรื่อง ของ
คัดจากเรื่อง ความว่า

(ข้อความ)

3. ย่อจดหมายโต้ตอบ สาส์น หนังสือราชการ ให้บอกประเภทเจ้าของเรื่องเลขที่ของหนังสือ ผู้รับ ชื่อเรื่อง วัน/เดือน/ปีที่เขียน ขึ้นต้นตามรูปแบบ ดังนี้

ย่อจดหมายของ ถึง
ลงวันที่ ความว่า

(ข้อความ)

ย่อหนังสือราชการฉบับที่ ของ ถึง
ลงวันที่ ความว่า

(ข้อความ)

4. ย่อประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ ระเบียบ คำสั่ง ฯลฯ ให้บอกชื่อประเภทเรื่องอะไร ของ แก่ใคร วันเดือนปีที่ออก ขึ้นต้นตามรูปแบบดังนี้

ย่อแถลงการณ์เรื่อง ของ แก่
ลงวันที่ ความว่า

(ข้อความ)

5. ย่อคำปราศรัย รายงานสุนทรพจน์ ให้บอกประเภท ของใคร มีแก่ใคร เนื่องในโอกาส ที่ไหน เมื่อไร ขึ้นต้นตามรูปแบบดังนี้

ย่อสุนทรพจน์ของ แก่ เนื่องในโอกาส
ทาง (ที่) ณ วันที่ ความว่า

(ข้อความ)

6. ย่อปาฐกถา คำบรรยาย คำสอน ขึ้นต้นตามรูปแบบดังนี้
ย่อคำบรรยายของ เรื่อง แก่ ที่
ณ วันที่ เวลา ความว่า

(ข้อความ)

7. ย่อเทศนา โอวาท พระบรมราชาโอวาท ขึ้นต้นตามรูปแบบดังนี้

ย่อพระบรมราชาโหวาทใน พระราชทานแก่ เนื่องใน
ที่ ณ วันที่ ความว่า

(ข้อความ)

8. ย่อคำประพันธ์ขึ้นต้นตามรูปแบบดังนี้

ย่อคำประพันธ์ประเภทกลอน (กลอน, โคลง ฯลฯ) เรื่อง
ของ ตอน ความว่า

(ข้อความ)

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2546) กล่าวว่า รูปแบบการเขียนย่อความ มี 2 ย่อหน้า วรรคแรก
เป็นต้นเรื่อง ย่อหน้าที่สองเป็นข้อความการย่อความและเขียนใหม่ รูปแบบควรพิจารณาเป็นการ
บอกที่มาของเรื่อง บอกรายละเอียดให้ผู้อ่านเพื่อค้นหาเกี่ยวกับเรื่อง ดังต่อไปนี้

1. ย่อเรื่อง จากหนังสือ
หน้า ถึง ผู้แต่ง ความว่า

(ข้อความ)

2. ย่อเรื่อง จากหนังสือ
หน้า และ ผู้แต่ง ความว่า

(ข้อความ)

3. ย่อเรื่อง จากวารสาร ฉบับที่ ปีที่
เดือน พ.ศ. หน้า ถึง ผู้แต่ง ความว่า

(ข้อความ) ใน

4. ย่อเรื่อง จากวารสาร ฉบับที่ ปีที่
วันที่ เดือน พ.ศ. หน้า ผู้แต่ง ความว่า

(ข้อความ)

หมายเหตุ : หากไม่มีชื่อผู้เขียน ให้กรอก "ไม่ระบุชื่อ"

5. พระดำรัส/พระราชดำรัสของ พระทาน/พระราชทานแก่
เนื่องในโอกาส เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. ความว่า

(ข้อความ)

6. ย่อคำปราศรัยของ ปราศรัยแก่ เนื่องในโอกาส
เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. ความว่า

(ข้อความ)

วรรณกรรม ศรียาภัย (2555) กล่าวถึงรูปแบบของการย่อความ ประกอบด้วย 2 ลักษณะ ดังนี้

1. รูปแบบไม่เป็นทางการ คือ รูปแบบที่ไม่เน้นแบบแผน เป็นการนำแนวคิดแบบย่อหรือแบบสรุปไปใช้กับลักษณะอื่น รูปแบบไม่เป็นทางการประกอบด้วย 2 ส่วน

1.1 ส่วนต้นของข้อความให้ความเข้าใจที่สมเหตุสมผลเกี่ยวกับหัวข้อ

1.2 ข้อความที่ต่อจากส่วนต้นของข้อความควรเป็นช่องว่างที่ชัดเจนหากเขียนในบรรทัดเดียวกัน ย่อหน้าใหม่ควรแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน

2. รูปแบบทางการ ใช้รูปแบบที่เป็นทางการเพื่อให้เป็นมาตรฐาน เรียบง่ายและสวยงาม นอกจากนี้ รูปแบบนี้จะให้ข้อมูลที่เน้นประโยชน์ต่อการประยุกต์ใช้ รูปแบบที่เป็นทางการหรือสรุปองค์ประกอบอย่างเป็นทางการมี 2 ส่วน

2.1 หัวเรื่องหรือจุดเริ่มต้นของข้อความระบุที่มาของเรื่องอย่างชัดเจน ชื่อเรื่อง ชื่อผู้เขียน เลขหน้า และรายละเอียดการเชื่อมโยง "ความว่า" รูปแบบในส่วนต้นนี้จะแตกต่างกันไปตามชนิดของสารหรือเรื่องราว มีลักษณะ 7 ประการ ดังนี้

1. จดหมายตามรูปแบบดังนี้

ย่อจดหมายของ ถึง
เรื่อง ลงวันที่ ความว่า
(ข้อความ)

2. หนังสือราชการตามรูปแบบดังนี้

ย่อหนังสือราชการของ ถึง
เรื่อง ลงวันที่ ความว่า
(ข้อความ)

3. พระราชดำรัส/พระบรมราโชวาท/ปาฐกถา/สุนทรพจน์/คำปราศรัยตามรูปแบบดังนี้

ย่อพระราชดำรัส/พระบรมราโชวาท/ปาฐกถา/สุนทรพจน์/คำปราศรัย ของ
..... พระราชทาน/ประทาน/กล่าวแก่ เนื่องใน
โอกาส ณ เมื่อวันที่ ความว่า
(ข้อความ)

4. ประกาศ/คำสั่ง/แถลงการณ์/ระเบียบตามรูปแบบดังนี้

ย่อประกาศ/คำสั่ง/แถลงการณ์/ระเบียบ ของ
เรื่อง ที่ ลงวันที่ ความว่า

(ข้อความ)

5. นิทาน/เรื่องสั้น/นวนิยายตามรูปแบบดังนี้

ย่อนิทาน/เรื่องสั้น/นวนิยาย เรื่อง ของ
จากหนังสือ หน้า ความว่า

(ข้อความ)

6. ความเรียงร้อยแก้ว เช่น บทความและสารคดี ตามรูปแบบดังนี้

ย่อเรื่อง “.....” ของ
จากหนังสือ หน้า ความว่า

(ข้อความ)

7. ร้อยกรอง ตามรูปแบบดังนี้

ย่อ โคลง/ฉันท์/กาพย์/กลอน/ร่าย ฯลฯ เรื่อง ของ
จากหนังสือ หน้า ความว่า

(ข้อความ)

2.2 ย่อหน้าใหม่จะปรากฏในข้อความย่อความ แสดงย่อหน้าอย่างชัดเจน
จากข้อความที่กล่าวถึงข้างต้น

ชนกพร อังศุวิริยะ (2560) มีการกล่าวถึงการเขียนย่อความประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
การเขียนย่อความนั้นจะมีย่อหน้าเดียวเท่านั้น โดยมีรูปแบบของการเขียนย่อ
ความ ดังนี้

1. การเขียนย่อความบทความ ตามรูปแบบดังนี้

ย่อบทความเรื่อง ของ
จากหนังสือ หน้า ความว่า

(ข้อความ)

2. การเขียนย่อความรายงานการประชุม ตามรูปแบบดังนี้

ย่อรายงานของ ใน
เรื่อง ความว่า

(ข้อความ)

การเขียนย่อความคำปราศรัยและสุนทรพจน์ ตามรูปแบบดังนี้

ย่อคำปราศรัยของ กล่าวแก่ เรื่อง
 เนื่องในงาน เมื่อ ณ ความว่า

(ข้อความ)

3. การเขียนย่อความหนังสือราชการ ตามรูปแบบดังนี้

ย่อหนังสือราชการของ ถึง
 เรื่อง ที่ ลงวันที่ ความว่า

(ข้อความ)

การเขียนย่อความประกาศแถลงการณ์ ตามรูปแบบดังนี้

ย่อประกาศเรื่อง ของ
 ลงวันที่ ความว่า

(ข้อความ)

4. การเขียนย่อความร้อยกรอง ตามรูปแบบดังนี้

ย่อกลอนสุภาพเรื่อง ตอน
 ของ จากหนังสือ หน้า ความว่า

(ข้อความ)

จากการศึกษารูปแบบของการเขียนย่อความ สามารถสรุปได้ว่า การเลือกรูปแบบของการเขียนย่อความขึ้นอยู่กับชนิดของข้อความที่อ่าน ควรพิจารณาประเภทของข้อความอย่างถูกต้อง รูปแบบของการเขียนย่อความ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) แบบไม่เป็นทางการ บอกแหล่งที่มาของเรื่อง ควรจัดเรียงให้ถูกต้อง และ 2) รูปแบบที่เป็นทางการ เขียนในรูปแบบที่ชัดเจนตามมาตรฐาน และยังสามารถระบุข้อมูลที่มีประโยชน์สำหรับการใช้งานได้

2.5 เกณฑ์การประเมินงานเขียนย่อความ

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนย่อความในการวิจัยนี้ใช้เกณฑ์การให้คะแนนอักษรย่อจากงานวิจัยของไรน์ฮาร์ทและคณะ (Rinehart et al, 1986) โดยมีรายละเอียดดังนี้

เกณฑ์คะแนนการเขียนย่อความเต็ม 20 คะแนน ดังนี้

1. ด้านใจความสำคัญ (4 คะแนน)

1.1 มีใจความสำคัญครบถ้วนสมบูรณ์	4 คะแนน
1.2 มีใจความสำคัญครบถ้วนเกือบสมบูรณ์	3 คะแนน
1.3 มีใจความสำคัญแต่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์	2 คะแนน
1.4 มีใจความสำคัญน้อยมาก	1 คะแนน

- 1.5 ไม่มีใจความสำคัญเลย 0 คะแนน
2. ด้านใจความสนับสนุนสำคัญ (4 คะแนน)
- 2.1 มีใจความสนับสนุนสำคัญสอดคล้องกับใจความสำคัญและไม่มีรายละเอียดที่ไม่สำคัญ 4 คะแนน
- 2.2 มีใจความสนับสนุนสำคัญสอดคล้องกับใจความสำคัญแต่มีรายละเอียดที่ไม่สำคัญ 3 คะแนน
- 2.3 มีใจความสนับสนุนที่ไม่ค่อยสำคัญหรือมีรายละเอียดบ้างแต่สอดคล้องกับใจความสำคัญ 2 คะแนน
- 2.4 มีใจความสนับสนุนที่ไม่ค่อยสำคัญและไม่สอดคล้องกับใจความสำคัญ 1 คะแนน
- 2.5 ไม่มีใจความสนับสนุนสำคัญ มีแต่รายละเอียดที่ไม่สอดคล้องกับใจความสำคัญ 0 คะแนน
3. การไม่กล่าวซ้ำ (4 คะแนน)
- 3.1 ไม่มีประโยคหรือข้อมูลที่มีความหมายซ้ำซ้อน 4 คะแนน
- 3.2 ไม่มีประโยคหรือข้อมูลที่มีความหมายซ้ำซ้อนหรือมีน้อยมาก 3 คะแนน
- 3.3 มีประโยคหรือข้อมูลที่มีความหมายซ้ำซ้อนอยู่บ้าง 2 คะแนน
- 3.4 มีประโยคหรือข้อมูลที่มีความหมายซ้ำซ้อนอยู่ค่อนข้างมาก 1 คะแนน
- 3.5 มีประโยคหรือข้อมูลที่มีความหมายซ้ำซ้อนมากมาย 0 คะแนน
4. ด้านการแต่งประโยคใหม่ (4 คะแนน)
- 4.1 แต่งประโยคขึ้นเองทั้งหมดโดยที่มีความหมายถูกต้องไม่มีประโยคที่ลอกมาจากบทอ่านเลย 4 คะแนน
- 4.2 แต่งประโยคขึ้นเองเป็นส่วนใหญ่โดยที่มีความหมายถูกต้อง มีประโยคที่ลอกมาจากบทอ่านบ้าง 3 คะแนน
- 4.3 แต่งประโยคขึ้นเองบ้าง แต่ความหมายไม่ค่อยสมบูรณ์หรือไม่ได้ลอกมาจากบทอ่านทั้งหมดแต่มีบางส่วนที่เหมือนกับบทอ่านบ้าง 2 คะแนน
- 4.4 แต่งประโยคขึ้นเองบ้าง แต่ความหมายไม่สมบูรณ์ มีประโยคที่ลอกมาจากบทอ่านมา 1 คะแนน

4.5 เขียนประโยคคล้ายกัน วรรณิไปมาไม่มีประโยคที่แต่งขึ้นเองเลย หรือลอกประโยคจากบทอ่านทั้งหมด 0 คะแนน

5. ด้านความถูกต้องตามหลักภาษา (4 คะแนน)

5.1 ประโยคที่แต่งถูกต้องตามหลักภาษา มีความบกพร่องน้อยมาก เช่น การใช้กาล การใช้คำหน้าที่ต่าง ๆ ในประโยคถูกต้อง หรือ ผิดน้อยมาก การใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องหรือบกพร่องน้อยมาก 4 คะแนน

5.2 ประโยคที่แต่งถูกต้องตามหลักภาษา มีความบกพร่องบ้าง เช่น การใช้กาล การใช้คำหน้าที่ต่าง ๆ ในประโยคและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนบกพร่องอยู่บ้าง 3 คะแนน

5.3 ประโยคที่แต่งไม่ค่อยถูกต้องตามหลักภาษา บกพร่องในการใช้กาลหรือหน้าที่ของคำต่าง ๆ ในประโยค แต่พอสื่อความหมายได้บ้าง การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ บกพร่องบ้าง 2 คะแนน

5.4 ประโยคที่แต่งไม่ถูกต้องตามหลักภาษาแต่สามารถสื่อสารได้บ้างการใช้หน้าที่ของคำในประโยคและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ บกพร่องมาก 1 คะแนน

5.5 ประโยคที่แต่งไม่ถูกต้องตามหลักภาษาและ ไม่สามารถสื่อความหมายได้ ไม่มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้อง 0 คะแนน

จากการศึกษาเกณฑ์การประเมินการเขียนความสามารถ นักวิจัยเสนอผลงานวิจัยของ Rhine Art และคณะ (Rinehart et al, 1986) ถูกนำมาใช้เพราะเป็นที่นิยมในนักวิจัยและสอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษา เกณฑ์การประเมินงานเขียนแบบย่อ ประกอบด้วย: 5 ด้าน ได้แก่ 1) ใจความสำคัญ 2) ใจความสนับสนุนสำคัญสำคัญ 3) ใจความสำคัญที่ไม่ซ้ำกัน 4) การเขียนประโยคใหม่ 5) ความถูกต้องตามภาษา

2.6 ประโยชน์ของการเขียนย่อความ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2550) กล่าวว่า ประโยชน์ของการเขียนย่อความ มีดังนี้

1. การเขียนย่อความ คือ การอ่าน ฟัง และดูเพื่อจับใจความสำคัญ ดังนั้นการย่อความจึงช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน ฟัง และดูยิ่งขึ้น

2. การย่อความทำให้สามารถบันทึกเรื่องราวที่อ่านหรือฟังได้อย่างรวดเร็ว เป็นการบันทึกเพื่อเตือนความจำได้ดี

3. ความรู้ต่าง ๆ ในโลกมีมากมายไม่อาจสามารถบันทึกจดจำได้หมด การย่อความจะทำให้ผู้เรียนย่นเวลาในการศึกษา แสวงหาความรู้

4. ช่วยให้ตอบคำถามได้ตรงประเด็น ไม่เยิ่นเย้อ ได้ใจความสำคัญ รวดเร็ว เพราะการพูดมากเขียนมาก เสียเงินเสียเวลามาก ต้องย่อความสั้น ๆ ตรงประเด็น

Mcwhorter (1990) กล่าวว่า ประโยชน์ของทักษะการเขียนย่อความ มีดังนี้

1. ใช้ตอบคำถามการจัดแนว
2. วิเคราะห์ภาพยนตร์
3. ให้เขียนรายงาน
4. ใช้บันทึกผลการทดลอง
5. ใช้โครงเรื่องสั้น
6. ใช้เพื่อทบทวนความรู้จำนวนมากในเวลาอันสั้น

จากการศึกษาประโยชน์จากการเขียนย่อความจึงสามารถสรุปได้ว่า การเขียนย่อความมีบทบาทและมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งด้านทักษะการอ่าน การคิดและการเขียน ดังนั้นความสามารถในการเขียนย่อความจึงให้เกิดประโยชน์แก่การศึกษาและปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนย่อความ งานวิจัยในประเทศ

วิเชียร สุคันธี (2537) ได้สร้างชุดการสอนเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้ชุดการสอนการเขียนย่อความกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ผลการวิจัย พบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีคุณภาพตามเกณฑ์กับผลลัพธ์ เฉลี่ย 80.91/81.26 นักเรียนที่ได้รับการสอนการเขียนย่อความจากชุดการสอนมีทักษะการเขียนย่อความที่ดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ

พิพัฒน์ งอกเสมอ (2539) การศึกษาผลการจัดกิจกรรมโดยใช้แผนที่ความสัมพันธ์ของความหมายของความสามารถและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลแสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยกิจกรรมการทำแผนที่ความสัมพันธ์ มีคะแนนการเขียนย่อความสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นงนุช สุขพัฒน์ (2550) ศึกษาพัฒนาการฝึกการเขียนย่อความชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาประสิทธิภาพของการเขียนย่อความภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเขียนย่อความชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และการประเมินความพึงพอใจโดยใช้แบบฝึกทักษะแบบการเขียนย่อความ พบว่าผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน และแบบฝึกทักษะการย่อประสิทธิภาพเท่ากับ 84.00/85.29

นันทนา ใจทาน (2553) การศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะแนวคิด โดยใช้แบบฝึกทักษะแผนผังความคิด 17 คน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนย่อความ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการทดสอบแบบคัดเลือกความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะ ผลการศึกษาพบว่าชุดทักษะการเขียนย่อความ อยู่ที่ 89.2.6/84.31 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงตามเกณฑ์ 80/80 ดัชนีประสิทธิผลของการฝึกอยู่ที่ 0.7733 ซึ่งเพิ่มความรู้ของนักเรียนเป็นเปอร์เซ็นต์ 77.33 มีความพึงพอใจสูงสุดโดยเฉลี่ย 4.61 งานวิจัยต่างประเทศ

Rinehart et al (1986) งานวิจัยเกี่ยวกับผลของการสอนการเขียนย่อความต่อทักษะการเขียนและการอ่าน มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 70 คน ผลการวิจัยแสดงการเขียนย่อความช่วยให้นักเรียนเข้าใจความสำคัญของการอ่านได้ดีขึ้น และการเขียนย่อความช่วยปรับปรุงความสำคัญของข้อความ

Ponce (1993) งานวิจัยเกี่ยวกับผลของการเขียนย่อความในการเข้าใจการอ่าน การศึกษานี้ดำเนินการโดยนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยสรุปว่ากลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบสั้น กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามปกติ กลุ่มทดลองมีคะแนนการเขียนย่อความและความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเขียนย่อความ การพัฒนาการเขียนย่อความควรอาศัยเทคนิค เทคนิค และการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนย่อความ และสามารถเขียนย่อความได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนย่อความ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) เป็นแนวคิดและประสบการณ์ของนักวิจัยที่มีมุมมองและความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายของแง่มุมต่อไปนี้

Graham C. R. (2005) ความหมายของการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) เป็นระบบการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานการเรียนรู้แบบเผชิญหน้าผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และนียมการเรียนรู้แบบผสมผสานว่าเป็นการเรียนรู้แบบอิสระผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ นักเรียนสามารถควบคุมตัวแปรการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ทั้งในเรื่องเวลา สถานที่ จำนวนของการเรียนของตนเอง

Suh. Sookyung (2005) หมายถึง การผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบตัวต่อตัวและการเรียนรู้ออนไลน์ ผู้เรียนพบกับผู้สอนแบบเผชิญหน้าและทำกิจกรรมบนเว็บ เป้าหมายของการเรียนรู้แบบผสมผสานคือการรวมสิ่งที่ดีที่สุดของชั้นเรียนและสิ่งที่ดีที่สุดของการเรียนรู้ออนไลน์ ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและลดเวลาที่ใช้ในชั้นเรียนปกติ ผู้สอนที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานโดยใช้เทคโนโลยี

Schroeder (2006) ให้ความหมาย การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเป็นชั้นเรียนที่กิจกรรมการเรียนรู้บางอย่างมีกำหนดการออนไลน์และชั้นเรียนปกติยัง จุดมุ่งประสงค์ของการเรียนแบบนี้คือการนำสิ่งที่ดีที่สุดของการสอนแบบเผชิญหน้ารวมกับสิ่งที่ดีที่สุดของการเรียนแบบออนไลน์ เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถลดเวลาที่ใช้ในห้องเรียนได้

Allen (2010) ให้ความหมายกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบตัวต่อตัวและการเรียนรู้ออนไลน์ โดยนำเสนอเนื้อหาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยมีสัดส่วนในการนำเสนอเนื้อหาผ่านออนไลน์อยู่ระหว่างร้อยละ 30 - 79 ของเนื้อหาการเรียนทั้งหมด

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2559) ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน หมายถึงการผสมผสานหลายวิธี วิธีการสอนและเทคโนโลยี การสอนผ่านกิจกรรมในชั้นเรียนแบบดั้งเดิม (Face to Face) และการสอนแบบออนไลน์ (Online) โดยเน้นการฝึกฝนและลงมือปฏิบัติจริง เพื่อที่จะบรรลุการเรียนรู้และความยืดหยุ่น ผู้เรียนจะเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพและบรรลุเป้าหมาย

ประทวน คล้ายศรี (2560) ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน หมายถึง การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน เป็นการผสมผสานระหว่างนวัตกรรมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยบูรณาการการสอนออนไลน์ผ่านระบบเครือข่ายและเรียนในห้องเรียน โดยใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อเครื่องมือ จึงทำให้ Blended Learning ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะของตนเอง การใช้การเรียนการสอนในห้องเรียนควบคู่ไปกับการเรียนการสอน

ออนไลน์สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าไม่มีวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ ผู้สอนจำเป็นต้องใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียนเพื่อจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

สรพวงค์ สุขเกษม (2560) ให้ความหมายกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ความสามารถจัดการเรียนโดยออกแบบระบบการสอนให้ตรงกับธรรมชาติของรายวิชาในสภาพดี คือ แบบเผชิญหน้า สร้างรายวิชา และจัดสรรทรัพยากรการศึกษาที่หลากหลาย ผู้เรียนสามารถศึกษาแบบออนไลน์ได้อย่างกลมกลืน การเรียนรู้ที่จำเป็นที่สุดของทุกคนต้องสนองความแตกต่างแต่ละบุคคลและสิ่งที่น่าสนใจผสมผสานกัน ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ วัตถุประสงค์ วิธีการเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรมและปฏิสัมพันธ์

ธิดารัตน์ ทวีทรัพย์ (2561) ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน หมายถึง การสอนแบบห้องเรียนปกติ (F2F) และการสอนแบบออนไลน์ แบ่งออกเป็นภาคที่ชัดเจน เรียนรู้อย่างอิสระจากการเรียนและการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ติระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สุมาลี เชื้อชัย (2561) อธิบายความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน คือ การจัดการเรียนรู้แบบอเนกประสงค์รวมกับเทคโนโลยีร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด และเพื่อตอบสนองคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้เรียน หรือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่อยู่ตรงกลางระหว่างการสอนแบบพบกันในห้องเรียน (Face to Face: F2F) กับการสอนแบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-learning)

จากการศึกษาข้างต้น สามารถกล่าวได้ดังนี้ การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน หมายถึง การรวมหลายวิธีเข้าด้วยกัน วิธีการสอน คือ เทคโนโลยี การจัดกิจกรรมชั้นเรียนปกติ (F2F) และแบบออนไลน์ (Online) แบ่งเนื้อหาการเรียนตามสัดส่วนที่ชัดเจน มีการจัดวางแผนการจัดกระบวนการสอนและประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ที่ต่างกัน วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้นี้ คือการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ สามารถตอบสนองลักษณะที่ต่างกันของบุคคล ซึ่งสามารถฝึกฝนทักษะหรือแสวงหาความรู้เพื่อเสริมสร้างคุณภาพผู้เรียน

3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

คนส่วนใหญ่มักจะนึกถึงการผสมผสานระหว่างการสอนแบบพบกันในห้องเรียน และการสอนผ่านอิเล็กทรอนิกส์ (e-learning) แต่นักการศึกษาได้นำเสนอแนวทางการผสมผสานไว้หลากหลายแนวทาง

Driscoll (2002) แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน แบ่งออกเป็น 4 แนวคิด

1. แนวคิดผสมผสานเทคโนโลยีการเรียนรู้บนเว็บกับเทคโนโลยีการเรียนรู้แบบดั้งเดิม เพื่อบรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษา โดยการจัดการสอนแบบผสมผสานแนวคิดนี้เป็นการรวมเทคโนโลยีกับการเรียนในห้องเรียนแบบ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา
2. แนวคิดการรวมวิธีการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลดีจากกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนอาจใช้หรือไม่ก็ได้
3. ผสมผสานเทคโนโลยีการสอนทุกรูปแบบกับการเผชิญหน้าแบบดั้งเดิมในห้องเรียน
4. แนวคิดของการผสมผสานเทคโนโลยีการเรียนการสอนกับงานจริง

Skill and Young (2002) กล่าวถึงสภาพแวดล้อมการเรียนแบบผสมผสาน คือ การรวมกันของการสอนในห้องเรียนและการสอนที่หลากหลายรูปแบบ ได้แก่ การผสมผสานสิ่งที่ดีตามแนวคิดการผสมผสานการเรียนรู้บนเว็บกับการเรียนรู้ในห้องเรียน ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานคือการออกแบบการสอนใหม่ ใช้ส่วนที่ดีของการจัดการเรียนรู้แบบตัวต่อตัวที่มีเนื้อหาที่หลากหลาย และทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์
2. การเรียนด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการผสมผสานที่เน้นเรื่องเวลาในการเรียน
3. การออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเป็นการปรับจากแนวคิดของการเรียนแบบดั้งเดิมในเรื่องเวลา การเข้าห้องเรียน การศึกษาผ่านระบบออนไลน์ โดยการคำนวณด้วยชั่วโมงเรียนทั้งหมด

Sankey (2005) นำเสนอวิธีการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ระบบการจัดการเรียนรู้ทางไกล ซึ่งมีสื่อการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญคือ CD-ROM เป็นฐาน เครือข่ายอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นการลดอุปสรรคเรื่องของระบบเครือข่ายการสื่อสารข้อมูล อุปกรณ์ซีดีรอมเป็นอุปกรณ์ในการส่งมอบเนื้อหาของบทเรียนที่มีราคาถูกลง และคุณภาพ

จากแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานข้างต้น จะสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเป็นกิจกรรมการศึกษาที่เน้นความยืดหยุ่นและบูรณาการของวิธีการจัดการเรียนรู้ สรุปแล้ว มี 4 แนวคิด คือ 1. การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน 2. e-learning ที่ใช้ร่วมกัน 3. การบูรณาการเทคโนโลยีกับการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม 4 การรวมเทคโนโลยี

3.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

Singh & Reed (2001) สรุปองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน คือ วิธีการสอนทั้งแบบออนไลน์และในชั้นเรียนนั้นเป็นเพียงแค่วิธีการ ผู้เรียนเรียนรู้จากยุทธศาสตร์มาใช้ในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพผ่านเทคโนโลยี สิ่งสำคัญที่จะต้องพิจารณาในการผสมผสานก็คือการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบผสมผสาน วัตถุประสงค์ต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนใหญ่ องค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนแบบผสมผสาน ประกอบด้วย

1. ผู้เรียน โดยพิจารณาว่าผู้เรียนได้รู้อะไร ระดับความรู้ต่างกันเพียงใด ผู้เรียนมาเรียนด้วยความตั้งใจหรือต้องมาเรียน

2. เนื้อหา เนื้อหาบางอย่างเหมาะกับการเรียนออนไลน์ บางอย่างมีความซับซ้อนจึงควรต้องเลือกว่าจะนำมาสอนแบบไหน

3. โครงสร้างพื้นฐานหากถูกจำกัดในแง่ของสถานที่นั้นจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ ถ้าไม่มีความจำเป็นในการเชื่อมโยงภายนอก ก็ไม่มีความจำเป็นในการเรียนรู้

Singh (2003) นำเสนอองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน 12 กลุ่ม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ องค์ประกอบด้านออฟไลน์ (Offline) 6 กลุ่ม ด้านออนไลน์ (Online) 6 กลุ่ม และสรุปได้ในตารางที่ 2 ดังนี้

ตาราง 2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

องค์ประกอบด้านออฟไลน์	องค์ประกอบด้านออนไลน์
1. เรียนรู้ในสถานที่ทำงาน (Workplace Learning) <ul style="list-style-type: none"> - ผู้จัดการเป็นนักพัฒนา - การเรียนรู้เกี่ยวกับงาน - โครงการ - การฝึกงาน - ติดตามต่อไป - การมอบหมายงาน - การตรวจสอบที่ได้รับมอบหมาย 	1. เนื้อหาการเรียนบนระบบเครือข่าย(Online Learning Content) <ul style="list-style-type: none"> - ทรัพยากรการเรียนรู้พื้นฐาน - ปฏิสัมพันธ์เนื้อหาทั่วไป - ปฏิสัมพันธ์เนื้อหาเฉพาะ - สนับสนุนการปฏิบัติ - สถานการณ์จำลอง
2. ผู้สอน ผู้นำทาง หรือที่ปรึกษาในชั้นเรียนแบบดั้งเดิม (Face to Face tutoring coaching or mentoring) <ul style="list-style-type: none"> - การฝึกสอน - การชี้แนะ - การให้คำปรึกษา - การสะท้อนผลแบบ 360 องศา 	2. ผู้สอน ผู้ชี้แนะ หรือที่ปรึกษาออนไลน์ (E-tutoring, e-coaching or e-mentoring) <ul style="list-style-type: none"> - การฝึกสอนออนไลน์ - การชี้แนะออนไลน์ - การให้คำปรึกษาออนไลน์ - การสะท้อนผลรอบด้าน

ตาราง 2 (ต่อ)

3. ชั้นเรียนแบบดั้งเดิม (Classroom)	- การบรรยาย/การนำเสนอ - การสอน. - ฝึกฝน - การสัมมนา - บทบาทสมมติ - สถานการณ์จำลอง - การประชุม	3. การเรียนรู้แบบร่วมมือออนไลน์ (Online collaborative Learning)	- แบบประสานเวลาได้แก่ อีเมล กระจาดข่าว - แบบไม่ประสานเวลาได้แก่ การสนทนา แบบพิมพ์ การแบ่งปันข้อมูล - การประชุมด้วยเสียง - การประชุมทางวิดีโอ - ห้องเรียนเสมือนจริง
4. สื่อสิ่งพิมพ์ (Distributable print media)	- หนังสือ - นิตยสาร/วารสาร - หนังสือพิมพ์ - สมุดฝึกหัด - Review/Learning log	4.การจัดการความรู้ออนไลน์ (Online knowledge management)	- ค้นหาฐานข้อมูล - แหล่งข้อมูล - เอกสารและการเรียกคืนข้อมูล - การสอบถามผู้เชี่ยวชาญ
5. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Distributable electronics media)	- เทปคลาสเซ็ท - ซีดี - วิดีโอ - ซีดีรอม	5. เว็บไซต์ (Website)	- เครื่องมือในการสืบค้น - เว็บไซต์ - กลุ่มผู้ใช้งาน - เว็บไซต์ด้านธุรกิจ
6. สื่อสำหรับเผยแพร่ (Broadcast Media)	- โทรทัศน์ - วิทยุ - โทรทัศน์แบบปฏิสัมพันธ์	6.การเรียนรู้แบบเคลื่อนที่ (Mobile Learning)	

Nick Vam Dam (2003) อภิปรายองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ดังนี้

1. การสอนแบบตัวต่อตัวซึ่งผู้สอนและผู้เรียนอยู่ในที่เดียวกันในเวลาเดียวกัน
2. เหตุการณ์สด (Live Event) การใช้เทคโนโลยีได้รับการจัดการโดยผู้เรียนและผู้สอนในเวลาเดียวกันในสถานที่ที่แตกต่างกัน
3. การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Paced Learning) คือ การศึกษาทเรียนด้วยตนเองจาก การศึกษาทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การเรียนรู้เกิดขึ้นในตัวบุคคล เป็นการเรียนการสอนอิสระตามเวลาที่ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ แต่ไม่ได้เชื่อมต่อกับผู้เรียนคนอื่น
4. การร่วมมือ (Collaboration) คือ การสื่อสารกับผู้อื่น ผู้เรียนเอง และผู้สอน ผู้เกี่ยวข้อง กับหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา โดยใช้อีเมลอิเล็กทรอนิกส์หรือการสนทนาแบบ

เรียลไทม์ (Real time chat) มีลักษณะ 2 ประการ คือ การร่วมมือระหว่างผู้เรียน (Peer to Peer) การร่วมมือกับผู้ให้คำปรึกษา (Peer to Mentor)

5. การประเมินผล (Assessment) ได้แก่ การวัดและประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน เพื่อประเมินความรู้ของผู้เรียนในแต่ละขั้นตอน

6. เอกสารการสนับสนุน (Performance Support Materials) ได้แก่ เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ สื่อและเอกสารดาวน์โหลด เพื่อให้ผู้เรียนมีสมาธิในการเรียนรู้มากขึ้น

Rovai & Jordan (2004) อภิปรายองค์ประกอบสี่ประการของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ดังนี้

1. การผสมผสานสื่อและทรัพยากรเสมือนในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ประกอบด้วย วีดีทัศน์ การทัศนศึกษาเสมือนจริง เว็บไซต์การปฏิสัมพันธ์ โปรแกรมสำเร็จที่มีผู้เขียนไว้จำหน่าย และการกระจายเสียง

2. การผสมผสานโดยใช้ Classroom Websites เพื่อช่วยการเรียนบนเว็บแบบผสมผสาน สำหรับการมอบหมายการรับและส่ง การบ้าน การทดสอบ การประกาศผลการเรียน และนโยบายชั้นเรียน เป็นต้น

3. การบูรณาการโดยใช้ระบบการจัดการหลักสูตรสำหรับการจัดการเรียนการสอนผ่านเว็บแบบบูรณาการ. ผู้สอนใช้การจัดการหลักสูตรเพื่อช่วยในการสื่อสารและจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน

4. การผสมผสานแบบประสานเวลา และต่างเวลา (Synchronous and asynchronous discussion:)

Jared (2005) กล่าวว่า การเรียนแบบผสมผสาน ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. เหตุการณ์ปัจจุบันเป็นลักษณะของการเรียนรู้ที่เรียกว่า การเรียนรู้แบบจากเหตุการณ์จริงเพื่อเข้าร่วมในช่วงเวลาเดียวกัน

2. การเรียนเนื้อหาแบบออนไลน์ (Online Content) เป็นการเรียนรู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ตามความพร้อมของแต่ละบุคคล (Self - paced Learning)

3. การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ (Collaboration) ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถสื่อสารข้อมูลข่าวสารจากสื่อออนไลน์ เช่น อีเมลล์ แชน บล็อก เป็นต้น

4. การวัดและประเมินผล (Assessment) มีการประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนในทุกขั้นตอนตั้งแต่การประเมินล่วงหน้า การประเมินล่วงหน้าด้วยตนเอง และการประเมินภายหลังเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงการเรียนรู้

5. วัสดุอ้างอิง (Reference Materials) การเรียนรู้แบบผสมผสานต้องอาศัยการเรียนรู้และประสบการณ์จากหลากหลายแหล่ง เพื่อยกระดับคุณภาพการเขียน ลักษณะของเครื่องมือค้นหา เป็นต้น

ธิดารัตน์ ทวีทรัพย์ (2561) องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานสรุปได้ดังนี้ องค์ประกอบสำคัญของแบบจำลองการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานมีองค์ประกอบพื้นฐาน 4 ประการ

1. หลักการของรูปแบบ
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ
3. กระบวนการเรียนการสอน
4. การวัดและประเมินผล

จากแนวคิดโดยสรุป องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานประกอบด้วย 2 ลักษณะ คือ

1. จัดการเรียนรู้ในห้องเรียนแบบปกติ (F2F) มีองค์ประกอบ คือ
 - 1.1 ผู้สอนชี้แนะหรือที่ปรึกษาในชั้นเรียน
 - 1.2 สื่อสิ่งพิมพ์
 - 1.3 สื่ออิเล็กทรอนิกส์
 - 1.4 การเรียนในห้องเรียน
2. จัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ (Online) มีองค์ประกอบ คือ
 - 2.1 ผู้สอนออนไลน์ ผู้ชี้แนะออนไลน์ หรือ ที่ปรึกษาออนไลน์
 - 2.2 การเรียนรู้ร่วมกันแบบออนไลน์
 - 2.3 การจัดการความรู้แบบออนไลน์
 - 2.4 เว็บไซต์
 - 2.5 การเรียนผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่แบบไร้สายการเรียนแบบเคลื่อนที่

3.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

นักวิจัยและนักคิดด้านการศึกษานำเสนอแบบจำลองการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน มีหลากหลายรูปแบบ และพวกเขามีลักษณะการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจมีลักษณะใด ๆ ผสมผสานกันตามลักษณะการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

Barnum (2002) นำเสนอแนวคิดการจัดการเรียนรู้บนเว็บแบบผสมผสาน ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ ดังนี้

1. ส่งข้อมูลบนเว็บ
2. กระบวนการเรียนแบบเผชิญหน้า
3. ความสามารถเข้าถึงระบบ
4. การส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน

Carman E (2002) แนวคิดของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน คือ ประกอบด้วย

1. เหตุการณ์สด ประกอบด้วย การบรรยายในชั้นเรียนแบบดั้งเดิม การประชุมผ่านระบบวิดีโอ และการสนทนาแบบประสานเวลา
2. การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน การเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถของพวกเขา เครื่องมือที่ใช้คืออินเทอร์เน็ตและซีดีรอมการสอน
3. การเรียนรู้แบบร่วมมือ ปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนประกอบด้วย การสนทนาและการคิดร่วมกัน
4. การประเมิน การวัด และการประเมินวัตถุประสงค์ของโรงเรียน ได้แก่ ทดสอบ สอบโดยไม่แจ้งล่วงหน้า การตัดสินผลการเรียน การให้ทุนตอนกลับ การประเมินโดยใช้แฟ้ม

5. อุปกรณ์สนับสนุน อุปกรณ์ที่ใช้สนับสนุนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ได้แก่ แหล่งอ้างอิงทางกายภาพและเสมือน

Driscoll (2002) ซึ่งสรุปการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานได้ 4 ประเภท คือ

1. การผสมผสานเทคโนโลยีการเรียนการสอนบนเว็บ เช่น ห้องเรียนเสมือน การควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. กระบวนการเรียนรู้รวมผลการเรียนรู้ที่หลากหลายเข้ากับเทคโนโลยีการศึกษา

3. การผสมผสานเทคโนโลยีการเรียนรู้ทุกรูปแบบ เช่น วีดิทัศน์ การเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ ภาพยนตร์ กับการเรียนแบบพบกันในชั้นเรียน

4. การผสมผสานเทคโนโลยีการเรียนรู้กับภาระงานเพื่อสร้างการเชื่อมโยงของการเรียนรู้และการทำงาน

Nick Vam Dam (2003) การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานมี 4 ประเภท คือ

1. รูปแบบการเผชิญหน้ากันในชั้นเรียน สามารถนำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ออนไลน์มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน รูปแบบนี้มีข้อจำกัดคล้ายกับการอ่านแบบเดิมโดยใช้ทรัพยากรการเรียนรู้ในห้องสมุดในการเรียนแบบเดิม

2. รูปแบบของการใช้อุปกรณ์ในการเชื่อมต่อออนไลน์กับห้องเรียนมุ่งเน้นไปที่การอภิปรายในห้องเรียนเป็นหลัก

3. รูปแบบการจัดการเรียนในชั้นเรียนและแบบออนไลน์ ซึ่งจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาส่วนตัวในการวางแผนการพัฒนาความสามารถ

4. รูปแบบการออกแบบจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ความสามารถที่พิสูจน์ได้

Allen (2010) นอกจากนี้ เขากล่าวถึงการผสมผสานรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มันรวบรวมวิธีการสอนที่หลากหลายและกระบวนการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน โดยการนำหลักการแนวคิด ทฤษฎีที่สำคัญ

ปนัดดา สุกเยี่ยม (2555) ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานจะสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับการใช้สื่อที่เหมาะสมสำหรับการจัดการเรียน การเรียนรู้แบบผสมผสานมี 3 ประเภท ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบเผชิญหน้า (Face to Face) คือการจัดการเรียนที่ผู้เรียนและผู้สอนอยู่ในสถานที่เดียวกันและเวลาเดียวกัน

2. การจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองบนเว็บ (Self-paced e-learning) การจัดการเรียนรู้แบบไม่อาศัยเวลา หรือการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาในการเรียนรู้ แต่ไม่ได้เชื่อมโยงกับผู้สอนหรือผู้เรียนอื่นในช่วงเวลาเดียวกัน

3. การจัดการเรียนรู้ออนไลน์แบบสด (Live e-learning) คือการมีเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมร่วมกันทั้งผู้สอนและผู้เรียนในเวลาเดียวกัน แต่ต่างสถานที่

จักรพงษ์ กล่อมปัญญา (2561) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน มีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

1. ส่งผ่านข้อมูลผ่านเว็บ (Web-based delivery)
2. การเรียนแบบเผชิญหน้า (Face- to face processing)
3. ความสามารถเข้าถึงระบบ (Creating deliverables)
4. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative extension of learning)

สุมาลี เชื้อชัย (2561) ได้อธิบายถึงแบบจำลองการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน กล่าวว่าแบบจำลองการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานมีความยืดหยุ่น ขึ้นอยู่กับการออกแบบ เช่น

1. การเรียนแบบพบกันในห้องเรียน และให้เรียนรู้ด้วยตนเองผ่านออนไลน์ จากนั้นกลับมาเรียนแบบพบกันในชั้นเรียน
2. การจัดการเรียนรู้แบบพบกันในชั้นเรียน และใช้เครื่องมือ/เทคโนโลยี ส่งเสริมการเรียนรู้และการสื่อสาร ได้แก่ การส่งสไลด์ให้ผู้เรียนผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น วิกิ (wiki) หรือ บล็อก (blogs) การใช้แบบทดสอบออนไลน์ หรือ การนำเสนอเนื้อหาผ่าน CD/DVD เป็นต้น
3. การเรียนแบบพบกันในชั้นเรียน โดยผู้สอนทำหน้าที่ในการควบคุมชั้นเรียน จากนั้นการจัดการทดสอบหรือการประเมินผ่านออนไลน์
4. ชั้นเรียนต่อที่ประชุมและชั้นเรียนออนไลน์กำลังดำเนินการและทดสอบในชั้นเรียน
5. การเริ่มบทเรียนโดยการเรียนแบบเผชิญหน้ากันในห้องเรียน และทำกิจกรรมสลับกันระหว่างกิจกรรมในชั้นเรียนกับอีเลิร์นนิ่ง และจบบทเรียนที่กิจกรรมอีเลิร์นนิ่ง
6. การเริ่มบทเรียน โดยการเรียนผ่านอีเลิร์นนิ่งและทำกิจกรรมสลับกันระหว่างกิจกรรมในห้องเรียนกับอีเลิร์นนิ่ง จบบทเรียนด้วยการเรียนแบบพบกันในชั้นเรียน
7. ห้องเรียนที่พลิกคว่ำสำหรับนักเรียนที่จะเรียนรู้จากออนไลน์และจากนั้นพบกันในห้องเรียน
8. การให้ pre - work ผ่านออนไลน์ เป็นการให้ผู้เรียนได้ทำงาน pre-work ให้สมบูรณ์ก่อน จากนั้นจึงสามารถที่จะเข้าเรียนแบบพบกันในชั้นเรียนได้
9. รูปแบบของการจัดตารางออนไลน์นี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้แบบซีดี ซึ่งในโรงเรียนถ้าพวกเขาต้องการความช่วยเหลือจะมีบุคคลที่ทำหน้าที่ในการตอบคำถาม ช่วยเหลือหรือแนะนำการเรียนรู้ด้วยตนเองแก่ผู้เรียน

10. การใช้ระบบพี่เลี้ยง (mentoring) / การสอนงาน (coaching) เป็นการขยายประสบการณ์การเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยการให้คำแนะนำหรือการฝึกฝนผ่านระบบออนไลน์ เช่น หลังจากจบชั้นเรียนแล้ว ผู้เรียนสามารถพูดคุยหรือสอบถามจากบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาผ่านระบบออนไลน์

11. การให้การช่วยเหลืองาน (job aids) เป็นการให้คำแนะนำผ่านการเรียนออนไลน์ เมื่อเรียนจบแล้ว ผู้เรียนรับเครื่องช่วยงานส่วนบุคคลแบบดิจิทัล (Personal digital assistants: PDA) ที่ช่วยให้การช่วยเหลือในการทำงาน หรือบททบทวนบทเรียนที่เรียนแล้ว

12. การเข้าถึงผู้เชี่ยวชาญหลังจากที่จบการเรียนการสอนแบบพบกันชั้นเรียนแล้ว ผู้เรียนจะมีโอกาสได้สนทนากับผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางผ่านห้องเรียนเสมือนหรือแอปพลิเคชัน (application) อื่น ๆ

ทัศนีย์ ธารพรม (2563) อภิปรายประเภทของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานต่อไป

1. การสอนในห้องเรียนแบบเผชิญหน้า (Face to Face) หรือ รูปแบบการสอนแบบดั้งเดิมซึ่งเน้นการบรรยาย การอธิบาย การยกตัวอย่าง การนำเสนอกิจกรรม และอื่น ๆ โดยครูเป็นศูนย์กลาง

2. การสอนเสริมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

3. การเรียนการสอนแบบฐานความรู้ที่นักเรียนหมุนเวียนทำกิจกรรมตามฐานความรู้ที่มีลักษณะต่าง ๆ กันซึ่งครูจัดไว้ให้

4. ศึกษาจากโปรแกรมการเรียนออนไลน์หรือออฟไลน์ ตามที่ครูกำหนดและคอยให้ความช่วยเหลือ

5. การเรียนการสอนโดยโปรแกรมการเรียนออนไลน์โดยนักเรียนไม่ต้องเข้าชั้นเรียน

6. การเรียนการสอนในห้องทดลองโดยนักเรียนปฏิบัติการด้วยตนเองเป็นหลัก อาจมีหรือไม่มีครูคอยแนะนำช่วยเหลือ

7. การเรียนด้วยตนเองโดยนักเรียนเป็นผู้กำหนดวิธีเรียนเอง

8. การเรียนเป็นคู่หรือกลุ่มกิจกรรมโดยจะจัดกลุ่มในชั้นเรียนหรือกลุ่มเรียนออนไลน์

9. การจัดการแบบเรียลไทม์ของครูสอนการสื่อสารออนไลน์

10. การเรียนในสถานที่จริงกับผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญโดยมีครูหรือไม่มีครูก็ได้

11. การเรียนจากประสบการณ์ในสถานที่จริง

12. การเรียนจากการเข้าร่วมประชุม สัมมนา หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

จากแบบจำลองการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานนี้ การนำกระบวนการเรียนรู้แบบผสมผสานมาใช้มีความสำคัญต่อการนำการจัดการเรียนรู้มาใช้

3.5 การออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

การออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ผู้ออกแบบการจัดการเรียนรู้ (Instructional Designer) ต้องคำนึงถึงเป้าหมายในการเรียนรู้ เวลาในการเรียนรู้ และรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เพื่อให้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการออกแบบกิจกรรมการศึกษา การออกแบบบทเรียนและการประเมินผลการเรียน มีข้อเสนอแนะในการออกแบบระบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

McGriff (2000) การออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานอาจอาศัยวิธีการที่มุ่งเป้าหมายหรือเป้าหมาย โดยการวิเคราะห์เป้าหมายรายวิชาว่า เนื้อหาความรู้ใด ทักษะใด ประสบการณ์ใดที่ต้องการจัดให้กับนักเรียน แล้วมาออกแบบหลักสูตรและการเรียนให้ตรงกับเป้าหมาย โดยที่ครูอาจใช้วิธีสอนเนื้อหาเดียวกัน แต่ใช้กิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนและประเมินผู้เรียน หรือสอนเนื้อหาต่าง ๆ โดยใช้กิจกรรมที่เหมาะสมกับเนื้อหานั้น ในการสอนทักษะประสบการณ์ก็เช่นเดียวกัน ครูอาจเลือกสอนทักษะเดียวด้วยการจัดหลายกิจกรรมผสมผสานกัน หรืออาจสอนทักษะต่าง ๆ ด้วยกิจกรรมที่เหมาะสมกับแต่ละทักษะก็ได้ ซึ่งไม่ได้มีข้อกำหนดการเลือกการจัดการเรียน การจัดกิจกรรม หรือการประเมินผลผู้เรียนในรูปแบบการเรียนแบบผสมผสาน ขึ้นอยู่กับวิจารณ์ญาณของผู้สอน แต่ก็ควรมีการออกแบบหลักสูตรและการสอน ตลอดจนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกันทั้งจุดมุ่งหมายรายวิชา เนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผล หลักการออกแบบหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานอาจนำไปใช้ในกระบวนการออกแบบตามแบบจำลองการออกแบบของระบบการเรียนรู้แบบ ADDIE Model ขึ้นตอน 5 ขึ้นตอน มีดังนี้

1. ขึ้นตอนการวิเคราะห์และการวางแผน

1.1 การวิเคราะห์ความต้องการขององค์กรหรือระบบที่จัดการศึกษาและรูปแบบการเรียน

1.2 การวิเคราะห์ทรัพยากรที่ใช้สนับสนุนการจัดกิจกรรม

1.3 การวิเคราะห์ผู้เรียน ความต้องการและความถนัด การวางแผนการทดสอบและการประเมินผล

- 1.4 การวิเคราะห์แผนและกระแสนงาน
- 1.5 การวิเคราะห์ความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง
2. ขั้นตอนการออกแบบ ประกอบด้วย
 - 2.1 การกำหนดวัตถุประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ต้องตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล
 - 2.2 การกำหนดประเภทความรู้ เนื้อหา และทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาผู้เรียน
 - 2.3 การกำหนดบริบทในการศึกษา
 - 2.4 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ผักผ่อน และฝึกประสบการณ์ตามความตั้งใจ
 - 2.5 การออกแบบหรือเลือกกระบวนการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียน
3. ขั้นตอนพัฒนาบทเรียนและการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 3.1 บทเรียนที่เน้นการเรียนในห้องเรียนหรือในโรงเรียน การสอนโดยครู โดยที่ครูจะใช้หรือไม่ใช้สื่อเทคโนโลยีออนไลน์ก็ได้ การเรียนแบบกลุ่มผู้จับคู่ การเรียนในห้องปฏิบัติการ โดยมีหรือไม่มีครูควบคุม เป็นต้น
 - 3.2 บทเรียนและการจัดการเรียนรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยีที่ครูจัดให้แบบผสมผสานเวลา (Synchronous) หรือไม่ผสมผสานเวลา (Asynchronous) ก็ได้ โดยที่นักเรียนไม่ต้องอยู่ในห้องเรียน
 - 3.3 บทเรียนที่เน้นการเรียนด้วยตนเอง. ผู้เรียนสามารถเลือกแหล่งความรู้ ข้อมูล ประสบการณ์ และผู้สอนของตนเองได้ ครูอาจกำหนดขอบเขตของการเรียนรู้ให้พวกเขา
 - 3.4 บทเรียนที่เน้นการฝึกประสบการณ์ในสถานที่จริง การเข้าร่วมเหตุการณ์ที่จัดขึ้น หรือการหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะที่เหมาะสมและบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียนหรือวิชาที่กำหนดไว้ล่วงหน้า
4. กระบวนการออกแบบหลักสูตรเน้นการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ในขั้นตอนนี้ ผู้สอนจะต้องวางแผนล่วงหน้าโดยการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานอย่างชัดเจน รายละเอียดจะรวมอยู่ในแผนการสอน (Unit Specification) ที่มีการสอน วิธีการสอน วิธีการใช้เทคโนโลยีหรือสื่อเพื่อให้การสอนและจากทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอน สถาบันการศึกษาบางแห่งอาจจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับหน่วยงาน จำเป็นต้องแนะนำนักเรียนล่วงหน้าเพื่อทำความเข้าใจกิจกรรมการจัดการโรงเรียนอย่างสะดวกและถูกต้องตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้

5. กระบวนการประเมินวัดและประเมินตามการผสมผสานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากการออกแบบการสอนใช้รูปแบบที่หลากหลาย จึงควรประเมินในรูปแบบที่หลากหลาย แต่ถ้าต้องการสร้างการประเมินมาตรฐาน อาจต้องใช้การทดสอบมาตรฐาน

Singh H. & Reed C. (2001) กล่าวถึง การออกแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานว่า มีสิ่งที่จะต้องคำนึง ได้แก่

1. ผู้เรียน (Audience) การวิเคราะห์ผู้เรียน เพื่อตัดสินใจเลือกวิธีการนำเสนอบทเรียน ทำให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ เพราะมีความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

2. เนื้อหา (Content) การวิเคราะห์เนื้อหาจะเป็นแนวทางในการเลือกวิธีการนำเสนอบทเรียนที่เหมาะสมที่สุดได้ จึงควรออกแบบกิจกรรมการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้มากที่สุด

3. งบประมาณ (Finance) การวิเคราะห์งบประมาณของการพัฒนาเนื้อหาและการนำเสนอบทเรียนเรียน เป็นบทบาทที่สำคัญเพื่อเลือกการส่งบทเรียน สร้างสื่อการเรียนด้วยตนเอง จะมีต้นทุนสูงและใช้เวลานานในการพัฒนา ในขณะที่เนื้อหาในชั้นเรียนปกติจะพัฒนาได้เร็วกว่า และต้นทุนที่ต่ำกว่า ดังนั้น งบประมาณที่มีอยู่ จึงเป็นสิ่งสำคัญในการตัดสินใจเลือกรูปแบบการนำเสนอบทเรียนไปยังผู้เรียน

4. โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) โครงสร้างพื้นฐานจะเป็นตัวบังคับวิธีการนำเสนอบทเรียน เนื่องจากความสามารถเข้าถึงระบบ ดังนั้น การออกแบบจึงต้องคำนึงถึงโครงสร้างพื้นฐาน

Rossett (2003) สรุปขั้นตอนการสอนแบบผสมผสาน ไว้ดังนี้

1. จัดเตรียมผู้เรียน รวมทั้งสื่อที่ต้องใช้ในการสอนและแจ้งถึงรายละเอียดที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ

2. ขั้นปฏิบัติ ผู้สอนจะเลือกวิธีการที่เหมาะสมและจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีบทบาทมากขึ้น

3. ขั้นสรุปบทเรียน โดยสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้และประเมินผู้เรียนจากแบบจำลอง กนกพร ฉันทนารุ่งภักดิ์ (2548) ได้เสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานพัฒนาจากโมเดลการออกแบบระบบ ADDIE โดยมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการวิเคราะห์และการวางแผนรวมถึง การวิเคราะห์นักเรียน การวิเคราะห์ทรัพยากรที่สนับสนุนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน การวิเคราะห์แผนงานและกระบวนการ

2. ขั้นตอนการออกแบบ (Design Solutions) ได้แก่ การกำหนดวัตถุประสงค์ การออกแบบเพื่อตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล การออกแบบประเภทการเรียนรู้ ออกแบบบริบทที่เกี่ยวข้องและการออกแบบ

3. ขั้นตอนการพัฒนา (Development) มี 3 แบบ คือ แบบไม่ประสานเวลาแบบประสานเวลา และแบบเผชิญหน้า

4. กระบวนการดำเนินการ (Implementation) ที่เกี่ยวข้องกับระบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน คือ ผู้เรียน เพื่อนร่วมชั้น ผู้สอน และองค์กร

5. ขั้นตอนประเมินผล (Evaluation) การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานประเมินผลสัมฤทธิ์ฯ เทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน และการประเมินงบประมาณในการพัฒนาระบบ

มนต์ชัย เทียนทอง (2549) กล่าวว่า Beijing Normal University ได้นำเสนอขั้นตอนการออกแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน มี 3 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นก่อนการวิเคราะห์ (Pre-Analysis) เป็นขั้นตอนแรกของการออกแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน ประกอบการพิจารณาข้อมูลทั่ว ๆ ไป

2. การออกแบบกิจกรรมและทรัพยากร (Design of Activity and Resources) เป็นขั้นตอนที่สองที่นำผลลัพธ์จากขั้นตอนแรกมาสู่การออกแบบกิจกรรมและวัสดุการเรียนรู้ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนย่อย ดังนี้

2.1. ออกแบบภาพรวม

2.2 การออกแบบกิจกรรมแต่ละหน่วย

2.3 การออกแบบและพัฒนาวัสดุการเรียนรู้

3. การประเมินการสอนเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการออกแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน รวมถึงการประเมิน การจัดการสอบและการประเมินกิจกรรม

สุมาลี เชื้อชัย (2561) อธิบายกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเป็นกระบวนการแรกในการเรียนรู้ออนไลน์มักจะเป็นวิธีที่จะอธิบายหรือเข้าใจความคุ้นเคยของผู้เรียนกับเครื่องมือหรือระบบการเรียนรู้ออนไลน์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักกับเทคโนโลยีที่ต้องใช้

2. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องมือออนไลน์และลักษณะของเว็บไซต์แก่ผู้เรียน
3. แสดงให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับปฏิทินการเรียน โดยส่วนใหญ่มักจะจัดเป็นการเรียนแบบพบกันในชั้นเรียน อย่างไรก็ตาม Km et al อธิบายว่าการใช้เทคโนโลยีที่นักเรียนคุ้นเคยและสามารถเข้าถึงได้ จะช่วยให้นักเรียนสามารถใช้เครื่องมือออนไลน์เพื่อเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น ควรเลือกสื่อหรือเครื่องมือการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในการสื่อสาร และช่วยให้เวลาในการเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและบทเรียนได้เป็นอย่างดี เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ สังคมออนไลน์ (My space, Facebook, weblogs, message systems) เพราะเป็นเครื่องมือที่ผู้เรียนสามารถควบคุมได้ด้วยตนเอง

จากการศึกษาการออกแบบโมเดลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน นักวิจัยเสนอโมเดลการจัดการเรียนรู้แบบผสมที่พัฒนาจากการออกแบบระบบการจัดการเรียนรู้แบบ ADDIE MODEL ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการวิเคราะห์และวางแผน ได้แก่ การวิเคราะห์ให้ผู้เรียนการวิเคราะห์ทรัพยากรที่สนับสนุนต่อการจัดกิจกรรมการเรียน การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน การวิเคราะห์แผนงานและกระบวนการ
2. ขั้นตอนการออกแบบ (Design Solutions) ได้แก่ การกำหนดวัตถุประสงค์ การเรียนรู้การออกแบบให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ออกแบบประเภทการเรียนรู้ ออกแบบบริบทที่เกี่ยวข้อง
3. ขั้นตอนการพัฒนา (Development) แบ่งได้เป็น 3 วิธี คือ แบบไม่ประสานเวลา แบบประสานเวลา และแบบเผชิญหน้า
4. ขั้นตอนการดำเนินการ (Implementation) ผู้เกี่ยวข้องกับการสร้างระบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน คือ ผู้สอน ผู้เรียน เพื่อนร่วมเรียน องค์กร โดยกำหนดประเด็นการนำไปใช้ การวางแผนการนำไปใช้วางแผนการใช้เทคโนโลยีและการวางแผนในประเด็นที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน
5. ขั้นตอนการประเมินผล (Evaluation) วัดและประเมินผลการเรียนรวม ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เปรียบเทียบกับมาตรฐาน ประเมินงบประมาณ พัฒนาระบบการเรียนการสอน

3.6 ข้อควรพิจารณาในการออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

Allan B (2007) ได้นำเสนอสิ่งที่ต้องคำนึงในการออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานไว้ ดังนี้

1. การผสมผสานเวลาในการมีปฏิสัมพันธ์ (time) เช่น การรวมกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการสื่อสารตามเวลา (synchronous) และไม่ประสานเวลา (asynchronous)

2. การผสมผสานสถานที่ในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (A pace where Learning takes place) เช่น การผสมผสานระหว่างสถานที่เรียนในมหาวิทยาลัย/โรงเรียน ในที่ทำงาน หรือที่บ้าน เป็นต้น

3. การผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีและการสื่อสารที่หลากหลาย (Information and communication technologies) เช่น การผสมผสานระหว่าง CD/OVD, อินเทอร์เน็ต ระบบเครือข่าย และเทคโนโลยีอื่น ๆ ที่กำลังได้รับการพัฒนา เป็นต้น

4. การผสมผสานบริบทการเรียนรู้ที่หลากหลาย (context of learning) การผสมผสานระหว่างการเรียนในบริบทของสถานศึกษาที่เป็นการจำลองเหตุการณ์กับบริบทสถานที่ทำงานจริง

5. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสานกัน (pedagogy) การผสมผสานระหว่างการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม การสอนกับแนวคิดการสร้างความรู้ด้วยตนเองในบทเรียนเดียว เป็นต้น

6. การรวมศูนย์การเรียนการสอนเข้าด้วยกัน (focus) เช่น การกำหนดเป้าหมายสำหรับผู้เรียนรายบุคคล กับเป้าหมายของผู้เรียนเป็นกลุ่ม เป็นต้น

7. การรวมกันของผู้เรียนประเภทต่าง ๆ (ประเภทของผู้เรียน) เช่น การรวมรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน หรือผู้เรียนประเภทต่าง ๆ เป็นต้น

8. การผสมผสานความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกระบวนการเรียนรู้ (relationships with others in learning process) เช่น การผสมผสานระหว่างการเรียนรายบุคคลเรียนเป็นกลุ่ม พัฒนาชุมชนการเรียนรู้ เป็นต้น

สุมาลี เชื้อชัย (2561) อธิบายว่า การออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานในแต่ละบทเรียน หรือรายวิชานั้น มักจะมีการผสมผสานเวลา สถานที่ เทคโนโลยี ในขณะที่ด้านอื่น ๆ ถูกขยายหรือเพิ่มตามลักษณะของเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ การผสมผสานสามารถออกแบบได้หลายวิธี ไม่จำกัดเพียงรูปแบบเดียว หรือไม่จำเป็นต้องรวมหรือตั้งใจไว้ในส่วนใด ๆ แต่สิ่งอื่น ๆ สามารถใช้ร่วมกันได้

การศึกษาสรุปว่า การประสานเวลาปฏิสัมพันธ์ สถานที่เรียนรู้ เทคโนโลยีที่หลากหลาย บริบทการเรียนรู้ที่หลากหลาย กิจกรรมที่แตกต่างกัน เน้นการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับครูที่แตกต่างกัน ช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพมากขึ้นคะแนนสูงสุด

3.7 ปัจจัยในการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

จักรพงษ์ กล่อมปัญญา (2561) ปัจจัยที่พิจารณาในการเรียนรู้แบบผสมผสานมีดังนี้

1. ปัจจัยผู้เรียน ได้แก่ จำนวนทักษะ ทักษะทางเทคโนโลยี การเข้าถึงเทคโนโลยี ระยะเวลา ความพร้อมใช้งานและความยืดหยุ่น และแรงจูงใจของผู้เรียน
2. ปัจจัยของเนื้อหา ความรู้ ความทันสมัย และความคงทน
3. ปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับท้องถิ่น ความต้องการแหล่งผลิต ทักษะและทรัพยากรของทีมผลิต สภาพเศรษฐกิจของ เงื่อนไขเวลาในการผลิตเนื้อหา วิธีการจัดจำหน่าย
4. ปัจจัยด้านต้นทุน งบประมาณในการจัดการเรียนรู้ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญในการออกแบบโรงเรียน

ทัศนีย์ ธรรมพร (2563) อธิบายถึงปัจจัยความสำเร็จของการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านผู้สอน หมายถึง การออกแบบหลักสูตรและการสอน ซึ่งต้องการความรู้และทักษะการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถใช้ได้ทั้งในด้านการเรียนการสอนและเนื้อหาการเรียนรู้ ความรู้ในการใช้สื่อเทคโนโลยี และการประเมินผู้เรียนอย่างเป็นระบบ
2. ปัจจัยผู้เรียนได้รับการแนะนำในการศึกษาและมีความต้องการที่แตกต่างกันที่จะศึกษาในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
3. ในด้านเนื้อหา การจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามความรู้และทักษะที่จำเป็นในการพัฒนาผู้เรียน ดังนั้น การวิเคราะห์เนื้อหาและทักษะอย่างชัดเจนจึงสามารถใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหานั้นๆ ได้
4. ปัจจัยสนับสนุนขององค์กรและโครงสร้างพื้นฐานทรัพยากรที่จะใช้สนับสนุนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน เพราะหากสถานศึกษามีความพร้อมในการให้การสนับสนุน ทั้งเครื่องมือ ระบบอินเทอร์เน็ต การเชื่อมต่อเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เครื่องมือในการสนับสนุนการสร้างสื่อการสอนออนไลน์ มีลติมีเดีย ข้อมูลลับ ข้อมูลสนับสนุน (Database) การนำเสนอบทเรียน การติดต่อสื่อสาร ยานพาหนะสำหรับการเดินทางไป

ศึกษานอกสถานที่ งบประมาณในการจัดกิจกรรม รวมทั้งส่งเสริมให้บุคลากรทางการศึกษาได้พัฒนาบทเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

จากการศึกษาสามารถสรุปปัจจัยได้ 4 ประการ คือ 1) ผู้เรียน 2) ครูฝึก 3) เนื้อหาทางวิชาการ และ 4) การสนับสนุนองค์กรและโครงสร้างพื้นฐานทรัพยากร ปัจจัยสี่ประการนี้มีส่วนทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้แบบผสมผสาน

3.8 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

Osguthorpe (2003) อธิบายถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ หรือเหตุผลที่ทำให้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน 6 ประการ ดังนี้

1. สามารถใช้ศาสตร์การสอนที่มีความหลากหลาย (Pedagogical Richness)
2. เข้าหาองค์ความรู้ได้ (Access to Knowledge)
3. เพิ่มปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction)
4. มีความเป็นส่วนตัว (Personal Agency)
5. ช่วยให้เกิดความคุ้มค่าด้านต้นทุน (Cost Effectiveness)
6. อำนวยความสะดวกในการปรับปรุงแก้ไข (Ease of Revision)

Brent Steven (2010) กล่าวว่า เป้าหมายของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการคือการปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียน ความหลากหลายในการเรียนรู้หมายถึงความสำเร็จ อันดับสอง ความหลากหลายของเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถใช้ในห้องเรียนได้ ผ่านแนวคิดคอสแวร์และอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอนแบบผสมผสาน ผู้สอนเลือกมากกว่าแบบจำลองอื่นบรรยากาศ การสอนแบบผสมผสานได้รับการพัฒนาโดยผู้สอนชั้นบรรยากาศ ภายในชั้นเรียน ออกแบบการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นให้เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของมันเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของเกรแฮม Graham C. R. (2005) อธิบายว่าการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้ ช่วยปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการสอนเสริมกลยุทธ์การเรียนรู้แบบกระตือรือร้น ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้แบบสหสาขาวิชา สนับสนุนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพิ่มความยืดหยุ่น เพิ่มประสิทธิภาพในการลงทุน สร้างเวลาและต้นทุนที่เหมาะสม

Tuckman (2002) อธิบายประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน: การรวมเทคโนโลยีออนไลน์กับการเรียนการสอนในห้องเรียนแบบดั้งเดิม เทคโนโลยีในห้องเรียนสามารถบริการตามจุดประสงค์ได้สองประการ คือ การอำนวยความสะดวกและประเมินความสามารถของนักเรียนมากกว่าปกติคือการใช้เทคโนโลยีอย่างเต็มที่ ไม่เหมือนห้องเรียนทั่วไป

อนุชัช ธีระเรืองไชยศรี (2542) อธิบายประโยชน์การเรียนรู้แบบผสมผสาน ได้แก่

1. เตรียมความพร้อมผู้เรียน คุณลักษณะทักษะปฏิบัติงาน ในทักษะการปฏิบัติงานศตวรรษที่ 21 คือ การจัดหาความรู้ด้านเทคโนโลยี ความรู้ด้านสารสนเทศ ความรู้ด้านวัฒนธรรม และการรับรู้ระดับโลก

2. พัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน (Inventive Thinking) เช่น การปรับตัว ความอยากรู้อยากเห็น ความคิดสร้างสรรค์ การจัดการความเสี่ยง การแก้ปัญหา

3. พัฒนาทักษะความร่วมมือ เช่น ทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะความสัมพันธ์ทางสังคม

4. ฝึกการเรียนรู้ด้วยตนเอง มั่นเพิ่มพลังสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ทัศนีย์ ธรรมพร (2563) อธิบายประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่เห็นได้ชัดเจนและควรใช้ในการจัดการศึกษาเพื่อให้ทันกับความต้องการและการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ได้แก่

1. ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่แตกต่างกัน (Learning Style)

2. ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

3. Mixed Learning Management Model เป็นการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามเวลาและสถานที่ที่สะดวก และยังสามารถเลือกสิ่งที่สนใจ

4. ลดค่าใช้จ่ายและงบประมาณในการจัดการศึกษา จัดทำสื่อสิ่งพิมพ์ จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกและสื่อการเรียนรู้ รวมทั้งการใช้ครูผู้สอนที่มีความสามารถพิเศษน้อย

5. เป็นการพัฒนาศักยภาพทางการศึกษาให้มีความสามารถหลากหลาย ดำเนินการวิจัย บริการวิชาการและงานสร้างสรรค์มากขึ้น หลังจากกำหนดสาขาวิชาของตนเองร่วมกัน เวลาทำงานอาจสะดวกกว่า

6. การเชื่อมต่อและการประสานหลักสูตรเป็นไปได้อย่างง่ายดาย เนื่องจากระบบข้อมูลการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในรูปแบบดิจิทัลเป็นส่วนใหญ่ ทำให้การสะสมข้อมูลแบบธนาคารเครดิต (Credit Bank) หรือการเรียนระบบการศึกษาแบบเปิดออนไลน์ (MOCs) สามารถกระทำได้โดยสะดวก

7. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานตอบสนองต่อฐานวิถีชีวิตใหม่ (New Normal) ในสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นตลอดเวลา การผสมผสานหลากหลายรูปแบบสร้างสรรค์การเรียนรู้ให้เข้ากับสถานการณ์รอบตัว มีความคล่องแคล่วในการจัดการปัญหาและสามารถเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับสภาพแวดล้อมรอบตัวได้เป็นอย่างดี ทั้งยัง

ปลูกฝังความคิด พัฒนาทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life Long Learning) ในนักเรียนอย่างเป็นระบบ

การศึกษาประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานที่เห็นได้ชัดและควรใช้ในการจัดการเรียนรู้สมัยใหม่ นักวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ตอบสนองความต้องการที่แตกต่าง
2. สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี
3. เรียนรู้ด้วยตัวเองในเวลา สถานที่ และเลือกสิ่งที่คุณสนใจ
4. ช่วยให้เกิดประสิทธิภาพทางด้านต้นทุน
5. สามารถเชื่อมโยงและประสานงานหลักสูตรได้อย่างง่ายดาย
6. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานตอบสนององฐานการดำเนินชีวิต

3.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน งานวิจัยในประเทศ

อเนก ประดิษฐ์พงษ์ (2545) ได้พัฒนาและประยุกต์ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับชีวิตและวิวัฒนาการตามหลักเกณฑ์ 80/80 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการสังเกต แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูล การพยากรณ์ และสมมติฐานของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนนักวิจัยเลือกที่จะศึกษาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ รายงานพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ได้รับการสอนผ่านอินเทอร์เน็ตในเรื่องนี้ชีวิตและวิวัฒนาการสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังเลิกเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฉลอง มีเนียม (2549) การศึกษาผลการเรียนรู้แบบรายบุคคลและแบบร่วมมือโดยใช้บทเรียนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เครื่องมือวิจัย ประกอบด้วยบทเรียนเครือข่ายแบ่งออกเป็น 2 บทเรียน คือ การเรียนรู้เป็นรายบุคคล การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน งานวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของบทเรียนบนเครือข่าย เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้เรียนรายบุคคลและผู้เรียนร่วมมือ มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบจำลองกลุ่มร่วมมือมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนในชั้นเรียนราชภัฏในระดับ .01 ผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนเครือข่าย โปรแกรมไอที บทเรียนรายบุคคล กลุ่มร่วมมือ และความพึงพอใจโดยรวมต่อบทเรียนอยู่ในระดับผู้เรียนร่วมมือที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าความคงทนมากกว่าผู้เรียนแต่ละคน

สายชล จินใจ (2550) ได้ศึกษาและพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนที่ผสมผสานกัน ได้แก่ การสอนแบบโต้ตอบ การสอนแบบนำทาง การสอนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการสร้าง

เครือข่ายและการสอนแบบมีส่วนร่วมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ลงทะเบียนเรียนโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์ 1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม

ศึกษาแบบผสมผสานและการเรียนรู้แบบกลุ่มตามกิจกรรมการเรียนรู้ปกติ จากผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่พัฒนาขึ้นกับกลุ่มควบคุม พบว่าสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ .05 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. Learning Durability ของผู้เรียนที่ทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานได้พัฒนาเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีความคงทนตลอด 7 วันที่ผ่านมา ความสำเร็จของผู้เรียนลดลง 5.96% ซึ่งไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนด (10%) และเมื่อเวลาผ่านไปหลังจากผ่านไป 30 วัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มนักเรียนลดลง 24.74 ซึ่งไม่เกินร้อยละ 30

เฉลิมพล ภูมรินทร์ (2550) ได้พัฒนาบทเรียนเว็บในวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับฟอสซิล "ยุคทางธรณีวิทยา" และลำดับชั้นหินสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (เกรด 4) ด้วยเครื่องมือวิจัยรวมทั้ง 1 คำถามสำหรับการสนทนา 2. บทเรียนเว็บเพจผสม 3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน 4. บทเรียนเว็บผสม 5. การติดตามพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้บนเว็บแบบผสมผสาน. งานวิจัยแสดงว่า 1. บทเรียนเว็บแบบผสม (Mixed Web Lessons) การเรียนในห้องเรียนควรใช้สื่อจริงหรือแบบจำลองเพิ่มเข้าไป 2. บทเรียนเว็บแบบผสมที่พัฒนาตามหลักเกณฑ์เท่ากับ 82.38/82.003 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนเว็บผสมหลังเลิกเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .054 พฤติกรรมการใช้บทเรียนเว็บผสมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 5. ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อบทเรียนเว็บผสมมีความสำคัญ

ปณิตา วรณพิรุณ (2551) การศึกษาและพัฒนาการเรียนการสอนแบบผสมผสานโดยใช้ปัญหาเป็นหลักเพื่อพัฒนาความคิดเชิงวิจารณ์ญาณของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ผ่านเว็บแบบผสมผสานโดยใช้ปัญหาคือการพัฒนาความคิดแบบสังเกตเข้าใจ แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ 1. การเตรียมความพร้อมก่อนเรียน และ 2. กระบวนการเรียนการสอน การวัดและกระบวนการเรียนรู้. ผลลัพธ์ใช้เพื่อวัดพัฒนาการของการคิดและการประเมินการรับรู้โดยอาศัยเงื่อนไขจริง ตัวอย่างที่ใช้คือนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา งานศึกษาพบว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา 38 คนที่เรียนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาแล้ว มีคะแนนเฉลี่ยของการคิดแบบวิจารณ์ญาณในการอนุมานแบบอนุมาน การพิจารณาอย่างมีนัยสำคัญของความ

เชื่อถือและการสังเกต การอนุมานโดยสมมติฐานและการทดสอบการคาดคะเนและการกำหนด และการคาดคะเนการระบุสมมติฐานโดยสถิติสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมี วิจารณ์ญาณก่อนวัยเรียน .01

สัมฤทธิ์ เสนกาศ (2553) มีการศึกษาพัฒนาการเรียนรู้แบบเนื้อหาและกิจกรรมการ เขียน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์แบบจำลองการเรียนรู้แบบเนื้อหาและกิจกรรม การเรียนรู้เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเนื้อหาเพื่อค้นหาประสิทธิภาพของโมเดลการเรียนรู้ แบบผสมผสานทั้งนี้ เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน วิธีการวิจัยเริ่มต้นด้วยการสังเคราะห์ โมเดลการเรียนรู้แบบผสมผสาน โดยใช้แบบสอบถามตารางความสัมพันธ์เพื่อสอบถาม ผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ 47 คน เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบ ผสมผสานโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะเทคโนโลยี สารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีหลักสูตรภาษาคอมพิวเตอร์ 1 และหลักสูตรการเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์และอัลกอริทึม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 80 คน โดยได้รับการ คัดเลือกโดยเฉพาะ ตัวอย่างถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม งานวิจัย พบว่า การทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และความพึงพอใจ การวิเคราะห์ทางสถิติรวมเปอร์เซ็นต์ เฉลี่ย การทดสอบ t และ E1/E2 งานศึกษาพบว่า รูปแบบการเรียนรู้เป็นการผสมผสานระหว่าง เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ มีองค์ประกอบหลัก 4 ประการเช่น เนื้อหา กิจกรรมการศึกษา การ วัดและประเมินผล และการใช้เทคโนโลยี ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้แบบรวมเป็นเลขคู่ 85.43/81.32 สูงกว่ามาตรฐาน 80/80 อย่างมีนัยสำคัญ และผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มทดลองสูงกว่า กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่มทดลองยังพอใจอย่างมากกับรูปแบบการเรียนรู้แบบ บูรณาการ นอกจากนี้ยังพบว่า วิธีการเรียนการสอนตามแบบจำลองที่พัฒนาขึ้นสามารถลดจำนวน ทรัพยากรการเรียนรู้รวมทั้งช่วงการเรียนรู้ บุคลากร อาคาร สถานที่ และสาธารณูปโภค

งานวิจัยต่างประเทศ

Cooper Linda (2000) ทำการศึกษาบนเว็บ กับนักเรียน 200 คน ในหลักสูตร คอมพิวเตอร์เบื้องต้น การเรียนการสอนผ่านเว็บมีข้อได้เปรียบหลายประการ คือ การเพิ่ม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้และปรับปรุงความพึงพอใจของตน มากขึ้นหรือการสอนบนเว็บเป็นโอกาสสำหรับความท้าทายที่น่าสนใจสำหรับทั้งครูและผู้เรียน หาก หลักสูตรมีการวางแผนและจัดทำเป็นอย่างดี และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นซึ่งเป็น ประโยชน์ต่อการปรับปรุงสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนบนเว็บเพื่อการศึกษา และเป็น ทางเลือกใหม่ในการเรียนรู้แบบดั้งเดิม

Dodero (2003) เปรียบเทียบข้อดีของการเรียนรู้แบบผสมผสานในแง่ของการมีส่วนร่วมของนักเรียนและการริเริ่มกระบวนการเรียนรู้กับการเรียนรู้ออนไลน์เพียงอย่างเดียว ตัวอย่างแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม: การเรียนรู้แบบผสมผสานและการเรียนรู้แบบเสมือนจริงเครื่องมือที่มีอยู่ในเครือข่ายวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของผู้เรียน วัดจากการอภิปรายและการตั้งคำถามหรือการโพสต์ข้อความ จากการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของนักเรียนในการอภิปรายส่งเสริมการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้แบบไม่มีประสานสมบูรณ่มากขึ้น ขึ้นอยู่กับรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละคน

Rovai & Jordan (2004) การศึกษาครั้งนี้จัดทำโดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 68 คน อาสาสมัคร 86 คน อาสาสมัคร 24 คน อาสาสมัคร 28 คน และอาสาสมัคร 23 คน ทั้งในชั้นเรียนปกติและออนไลน์นักเรียน 25 คนเรียนออนไลน์คนเดียว อาสาสมัคร 21 คนเรียนผ่านกระดานดำ และเรียนออนไลน์โดยใช้ CCS เป็นเครื่องมือในการวัดคุณลักษณะของชุมชนในห้องเรียน จากปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลการศึกษาพบว่าการเรียนรู้แบบผสมผสานสามารถสร้างความรู้สึกของการเรียนรู้ในฐานะชุมชนการเรียนรู้มากกว่าการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้จะเป็นศูนย์กลางมากขึ้นโดยการใช้กระบวนการเรียนรู้ร่วมกันและสร้างสังคมการเรียนรู้ขึ้น

จากการวิจัยในประเทศและต่างประเทศ พบว่า การใช้การเรียนการสอนแบบผสมผสานระหว่างการเรียนการสอนแบบปกติและบนเว็บทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ สร้างทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ แก้ปัญหาข้อจำกัดด้านอี-เลิร์นนิ่งรู้จักชุมชนแห่งการเรียนรู้มากกว่ารูปแบบอื่นๆ ซึ่งรูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ทางการศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สื่อสารกัน ด้วยการเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือประสบการณ์จะเพิ่มความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ นักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ที่ท้าทาย ตอบสนองความแตกต่างและความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละคน และปรับปรุงความสามารถในการเรียนรู้ของพวกเขาผลก็คือ นักวิจัยมั่นใจว่าการเรียนรู้แบบผสมผสานเป็นไปได้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนด้วยของนักเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียน มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียน และส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค KWL Plus

4.1 ความเป็นมาของเทคนิค KWL Plus

เทคนิค KWL Plus มีพื้นฐานมาจากแนวคิดของ Barnum (2002) และ Donna M Ogle (1986) ซึ่งมี 3 ส่วนที่สำคัญ คือ (K) ระบุสิ่งที่รู้เกี่ยวกับวิชาที่กำหนด (W) สิ่งที่กำหนดในชั้น

แรก และ (L) สิ่งที่เราเรียนรู้จากเรื่องราวหลังอ่านที่แตกต่างกัน KWL Plus ถูกเพิ่มเข้าไปในบทสรุปของเรื่องที่เราอ่านจากโพสการ์ด KWL Plus กล่าวคือ เทคนิคดังกล่าว สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ เนื่องจากแต่ละขั้นตอนกระตุ้นให้นักเรียนคิดจากการอ่านอย่างละเอียด นอกจากนี้ การถามคำถามและการเสริมสร้างครูจะช่วยให้ นักเรียนค้นหาคำตอบที่หลากหลายและลึกซึ้งยิ่งขึ้น KWL ช่วยให้ นักเรียนสามารถอ่านอย่างระมัดระวังและทบทวนสิ่งที่พวกเขาจำก่อน สิ่งที่เราอยากจำและสิ่งที่พวกเขาอยากจำ ส่งเสริมให้สามารถเขียนย่อความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 ความหมายของเทคนิค KWL Plus

ความหมายของวิธี KWL Plus ตามแนวคิดของ คาร์และโอเกิล (Carr, 1987) มีดังนี้

K หมายถึง Know เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบว่านักเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้มากแค่ไหน มันเป็นการประยุกต์ใช้ความรู้ดั้งเดิม

W หมายถึง Want to know เป็นขั้นตอนให้นักเรียนถามตัวเองว่านักเรียนอยากรู้อะไรเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะอ่าน

L หมายถึง Learned มันเป็นกระบวนการที่นักเรียนสำรวจสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จากการอ่าน นักเรียนจะพบคำตอบสำหรับคำถามที่นักเรียนตั้งไว้ในขั้นตอนที่ W และจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้

P หมายถึง Plus เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องเขียนย่อความ

เกียรติชัย ยานะรังษ (2540) กล่าวว่า KWL Plus เป็นวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ประสบการณ์ในการตีความเนื้อหาการอ่าน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในคำถาม ทำให้ผู้เรียนอ่านและแบ่งปันข้อมูลกับเพื่อน เพื่อส่งเสริมให้สามารถเขียนย่อความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) กล่าวว่า เป็นกระบวนการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะการเขียนย่อความที่สอดคล้องกับทักษะการจับใจความ

ฉันท ชาติทอง (2551) ได้ให้ความหมายของ KWL Plus คือ การทำความเข้าใจตนเอง การจัดระเบียบตนเอง การกำหนดวัตถุประสงค์ การทำความเข้าใจตนเอง และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนย่อความ

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า เทคนิค KWL Plus หมายถึงเทคนิคที่เน้นกระบวนการเขียนย่อความ การคิดเรียบเรียง และใช้ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเพื่อช่วยตีความเนื้อหา การมีส่วนร่วมในการตั้งคำถามของนักเรียน โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) รู้อะไร K (Know) 2) ต้องรู้อะไร W (Want to know) 3) เรียนรู้อะไร L (Learned) 4) เขียนย่อความ Plus

4.3 เป้าหมายของเทคนิค KWL Plus

วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547) กล่าวถึง เป้าหมายของเทคนิค KWL Plus ไว้ ดังนี้

1. ส่งเสริมการใช้กระบวนการอ่านอย่างจริงจัง
2. ส่งเสริมการมีจุดหมายของการอ่าน รวบรวมข้อมูลจากหัวข้อ จัดระบบสารสนเทศ และเขียนย่อความที่มีประสิทธิภาพจากหัวข้อ

Buehl (2004) ได้ระบุเป้าหมายของเทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ใช้กระบวนการอ่านอย่างจริงจัง
2. ส่งเสริมให้กำหนดวัตถุประสงค์ของการอ่าน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนย่อความ

Martini (2007) กล่าวถึงเป้าหมายของวิธี KWL Plus ดังนี้

1. เรียนรู้ร่วมกัน และร่วมกันทำงาน
2. เป็นข้อมูลเพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนย่อความ

วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2547) อภิปรายเป้าหมายของวิธีการ KWL Plus ดังนี้

1. มีส่วนร่วมการอ่านหนังสือจริงจัง
2. พัฒนาสมรรถภาพ กำหนดวัตถุประสงค์ การอ่านสรุปจากเรื่องที่อ่าน
3. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้กับผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนย่อความ

Conner (2004) อภิปรายเป้าหมายของเทคนิค KWL Plus รวมถึง

1. หาความรู้เดิมก่อนอ่านเนื้อเรื่อง
2. เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์การอ่าน
3. เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่อง
4. เพื่อให้ให้นักเรียนประเมินความเข้าใจของตนเอง
5. เพื่อขยายแนวคิดจากหัวข้อต่อไปเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนย่อความ

วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2547) อภิปรายเป้าหมายของเทคนิค KWL Plus ได้แก่

1. เทคนิค KWL Plus ใช้เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างจริงจัง การฝึกตั้งคำถามด้วยตนเอง และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
2. เป้าหมายการอ่าน สรุปสาระสำคัญของเรื่อง

3. พัฒนาทักษะการเขียนย่อความ

4. ฝึกการระดมสมองร่วมคิด

จากเป้าหมายของเทคนิค KWL Plus ดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า เทคนิค KWL Plus มีเป้าหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน แล้วนำผลงานมาประเมินพัฒนาการของนักเรียน แล้วนำไปใช้เป็นผลตอบรับเพื่อช่วยให้นักเรียนอ่าน และเขียนย่อความต่อไป

2. เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนตั้งเป้าหมายในการตั้งคำถามเกี่ยวกับการอ่าน การระดมสมอง การรวบรวมข้อมูล การจัดระบบสารสนเทศ การเขียนย่อความจากการอ่าน รวมทั้งการประเมินความเข้าใจจากการเขียนย่อความด้วยตนเอง

4.4 การจัดการเรียนรู้อาศัยเทคนิค KWL Plus

การจัดการเรียนรู้อาศัยเทคนิค KWL Plus เป็นวิธีการที่ช่วยให้นักเรียนฝึกเขียนย่อความได้ดีขึ้น มีปฏิสัมพันธ์กับครูและเพื่อนนักเรียน การจัดการเรียนรู้อาศัยเทคนิค KWL Plus มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

Eileen M. Carr (1987) กล่าวถึงการนำเทคนิค KWL Plus มาใช้เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความ ผู้สอนต้องเตรียมความพร้อมดังนี้:

1. เลือกวิชาที่เหมาะสมกับระดับชั้นและความสามารถตามอายุของนักเรียน
2. สร้างตาราง KWL Plus บนกระดาน และสร้างแผนงานตามที่แสดงใน

ตารางที่ 3

ตาราง 3 KWL Plus Chart

นักเรียนรู้อะไรบ้างแล้ว	นักเรียนต้องการรู้อะไร	นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างไร
K – What we know	W – What we want to know	L- What we have learned

Plus การเขียนย่อความ

หลังจากนั้นใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนระดมสมอง (Brainstorm) เพื่อแบ่งปันความรู้และดึงความรู้เกี่ยวกับหัวข้อการอ่าน ครูถามคำถามและกระตุ้นให้นักเรียนอธิบายว่าทำไมนักเรียนคิดเช่นนั้น บันทึกสิ่งที่รู้ลงในช่อง K - What we know แนะนำเกี่ยวกับการจัดประเภทข้อมูลที่ใช้

3. แนะนำคำถามที่ตั้งไว้ ใส่งไป ในช่อง W - What we want to know คำถามมาจากการอภิปราย ควรมีความหลากหลาย จัดประเภทของข้อมูลไว้

4. นักเรียนอ่านเรื่องราว ครูให้นักเรียนหาคำตอบสำหรับคำถามที่สนใจ

5. หลังจากอ่านแล้ว จะเปิดอภิปรายผลการอ่านและการเขียนในช่อง L - What we have learned โดยเขียนบันทึกแนวคิด

Carr (1987) ได้เสนอขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้น K (What do I know) ครูอธิบายแนวคิดโดยรวมของเรื่องและตั้งคำถามให้นักเรียนระดมสมอง (Brainstorms) เพื่อนำข้อมูลที่รับมาเขียนคำตอบลงในช่อง K (What do I know) นักเรียนและครูร่วมกันจัดหมวดหมู่หัวข้อของการอ่าน

2. ขั้น W (What do I want to learn) นักเรียนพบความจริงจากคำถามที่น่าสนใจหรือคำถามที่ยังไม่ได้รับคำตอบ นักเรียนเขียนคำถามขณะอ่านหนังสือ นักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบให้กับกลุ่มของตนเอง

3. ขั้น L₁ (What did I learn) นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้มาระหว่างการอ่านและหลังจากอ่านหนังสือลงใน L (What did I Learn) ตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้รับคำตอบ

4. ขั้น L₂ (Summarizing) ช่วยกันสรุปและเขียนย่อความ

Buehl (2004) เสนอขั้นตอนต่อไปเพื่อใช้เทคนิค KWL Plus

ขั้นตอนที่ 1 ระบุสิ่งที่คุณคิดว่าคุณรู้ใน K (ระบุสิ่งที่เราอยากรู้หรือ Think you know – The K) ครูถามนักเรียนทีละคน ให้เชื่อมโยงความคิดของแต่ละคน และบันทึกสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้ใน K - สิ่งที่เรารู้

ขั้นตอนที่ 2 ระบุสิ่งที่นักเรียนอยากรู้ในช่อง W (ระบุสิ่งที่เราอยากรู้ The W) ครูหรือนักเรียนถามเกี่ยวกับหัวข้อเพื่อแบ่งปันข้อมูล จากนั้นบันทึกคำถามในช่อง W สิ่งที่เราอยากรู้

ขั้นตอนที่ 3 จัดหมวดหมู่ K และ W Knowledge (Category the K and W) ครูแนะนำให้นักเรียนตัดสินใจจำแนกข้อมูลใน K-channel และ W-channel

ขั้นตอนที่ 4 อ่านบทความ ขณะที่นักเรียนอ่านบทความ นักเรียนจะพบคำตอบ และขยายความเข้าใจในเรื่องนี้ ครูกระตุ้นถามเพื่อตอบคำถามใหม่ ๆ บันทึกความรู้ใน L-สิ่งที่เรา ได้เรียนรู้

ขั้นที่ 5 ระบุข้อมูลใหม่ (Identify New Information) หลังการอ่านที่ค้นพบจาก การอ่าน

ขั้นตอนที่ 6 (การเขียนย่อความ) หลังจากเขียนข้อความในตาราง KWL เสร็จ นักเรียนแต่ละคนจะใช้ข้อมูลในการเขียนย่อความเรื่องเพื่อช่วยให้นักเรียนมองเห็นภาพรวมของ เรื่อง สังเคราะห์ และสรุปผลการเรียนรู้จากการอ่านได้ดีขึ้น

ขั้นตอนที่ 7 ระบุสิ่งที่จะศึกษาในอนาคต (ระบุการตรวจสอบเพิ่มเติม) หลังจาก เสร็จสิ้นแล้ว จะเห็นได้ชัดเจนว่าคุณรู้อะไรและตัดสินใจเพิ่มข้อมูลเกี่ยวกับคำถาม W ที่ยังไม่ได้รับ คำตอบ ให้อ่านเพื่อศึกษาเพิ่มเติม

วัชรวิทย์ เล่าเรียนดี (2547) กำหนดกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ดังนี้

1. ขั้น K (Know) รู้อะไรจากการอ่าน อ่านรายละเอียดของเรื่อง ครูเสนอชื่อหัวข้อ เรื่องเพื่อถามคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาารู้จากคำหรือชื่อเรื่อง เพื่อให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการ อ่าน การระดมสมอง หรือระบุคำที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่อง/คำ/ความคิดในอุดมคติเช่นเดียวกัน

2. ขั้น W (What do we want to learn) ครูถามนักเรียนให้ถามคำถามตามชื่อ หัวข้อเรื่องในขั้นตอนที่ K คำถามจากคำที่นำเสนอในความสนใจของนักเรียน คำตอบบนโต๊ะใน ช่อง W นักเรียนอ่านเรื่องราวโดยละเอียด ตรวจสอบคำตอบ ข้อเท็จจริงที่ได้รับขณะอ่านอาจเพิ่ม และตอบโดยกลุ่ม

3. ขั้น L₁ (What did we learn) ได้เรียนรู้อะไรบ้าง เขียนคำตอบลงในตาราง L ตรวจสอบว่าคำถามไหนที่ยังไม่มีคำตอบ

4. ขั้น L₂ เขียนย่อความ (Summary Writing) นักเรียนอ่านผ่าน K เพื่อจัดหมวดหมู่สิ่งที่เรียนรู้โดยการเขียนคำสำคัญและเขียนความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อยเพื่ออธิบาย รายละเอียดของแนวคิดหลัก นักเรียนเขียนเลขลำดับเพื่อเขียนย่อความ เป็นการประเมินการเรียนรู้ ของนักเรียน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) กำหนดกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ดังนี้

ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre - Reading Activities) ดังนี้

1. ขั้น K (What you know) เตรียมความรู้พื้นฐานก่อนอ่าน ทบทวนความรู้เก่า นักเรียนระดมความคิดเห็นบันทึกความคิดเห็น ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี

1.1 ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้และประสบการณ์ที่เหมือนกัน ส่งเสริมให้นักเรียนระดมสมองกับครูในหัวข้อที่จะเรียนรู้ ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนตอบบนกระดาน K ในขณะที่นักเรียนเขียนบันทึกกลางตารางช่อง K

1.2 ครูจัดหมวดหมู่ข้อมูลจากข้อความในช่อง K เป็นตัวอย่างให้นักเรียนจัดหมวดหมู่เป็นหมวดหมู่เดียวกัน นักเรียนจัดหมวดหมู่ข้อมูลของตนเองในช่อง K ซึ่งเป็นขั้นตอนของกิจกรรมระหว่างการอ่าน (During Reading Activities) ดังนี้

2. ขั้น W (What you want to know)

2.1 นักเรียนตั้งคำถามว่ารู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องและเขียนลงไป Want to Know

2.2 ครูให้นักเรียนอ่านคำตอบของคำถามในช่อง W อาจพบข้อมูลใหม่ ๆ ถามคำถามเพิ่มเติมในช่อง W

3. ขั้นตอนที่ L (สิ่งที่เรียนมา) หลังจากที่ผู้เรียนอ่านข้อความแล้ว ผู้เรียนจะเขียนคำตอบลงบนกระดาษเปล่าและข้อมูลการศึกษาเพิ่มเติมอื่น ๆ แต่ไม่ตั้งคำถามกับกิจกรรมหลังจากอ่านแล้ว

4. การสรุปและการนำเสนอเป็นกิจกรรมเสริมในขั้นตอน KWL หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้และเขียนความรู้ในขั้นตอน W และ L ข้อมูลที่ได้จะถูกปรับเป็น K อาจมีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือจัดโครงสร้างใหม่เพื่อทำให้การย่อความสมบูรณ์มากขึ้น จากนั้นให้นักเรียนนำเสนอบทสรุปจากเรื่องที่อ่านโดยการเขียนย่อความ

Carr (1987) Conner (2004) ได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้จากการสอนการอ่าน โดยใช้ KML Plus ดังนี้

1. การเตรียมตัว ดังนี้

1.1 แบ่งออกเป็นกลุ่มนักเรียน 4-5 คน แต่ละกลุ่มมีความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน

1.2 จัดเตรียมวัสดุประสงค์การเรียนรู้และเกณฑ์การให้คะแนน

1.3 การแจ้งเตือนกิจกรรมการเรียนรู้ที่บันทึกไว้ในตาราง KWL Plus

1.4 สร้างข้อตกลงพื้นฐานแบบเดียวกับการทำงานของกลุ่มบทบาทสมาชิก

1.5 ให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์และนามธรรม

2. กิจกรรมการปฏิบัติสำหรับการคิดวิเคราะห์ และการเขียนย่อความ มีดังนี้

2.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียนโดยให้นักเรียนถามคำถามเพื่อเชื่อมต่อกับบทเรียน

2.2 ชั้นกิจกรรม มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมนักเรียนรู้อะไร K (What we know) ครูเสนอชื่อเรื่องและคำสำคัญและกระตุ้นให้นักเรียนแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับชื่อเรื่องและคำสำคัญโดยการบันทึกไว้ในตารางช่อง K

ขั้นที่ 2 กิจกรรมนักเรียนต้องการรู้อะไร W (What we want to know) นักเรียนถามคำถามที่ต้องการรู้ว่าต้องอ่านอะไร โดยบันทึกคำถามเหล่านั้นไว้บนตารางช่อง W ครูเน้นให้นักเรียนถามคำถามเชิงวิเคราะห์และให้อ่านอย่างละเอียดและตรวจสอบสิ่งที่อ่านด้วยคำถามที่บันทึกไว้

ขั้นที่ 3 กิจกรรมนักเรียนได้เรียนรู้อะไร L (What we have learned) นักเรียนบันทึกสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้จากการอ่านในตารางช่อง L และตรวจสอบว่ามีคำถามที่ยังไม่ได้รับคำตอบหรือไม่และคำตอบเสร็จสมบูรณ์

ขั้นที่ 4 กิจกรรมการสรุปเรื่อง Plus (Summary) นักเรียนเขียนย่อความ

3. การวัดและประเมินผลโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเลิกเรียน ตรวจสอบประสิทธิภาพและให้การตอบรับกับนักเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินผล

4. ครูใช้เทคนิค KWL Plus ใช้เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และแบบย่อผ่านการอ่าน ผู้สอนต้องเตรียมสิ่งต่อไปนี้

4.1 เลือกเรื่องที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน

4.2 สร้างตาราง KWL (KWL Chart) และสร้างใบงานสำหรับนักเรียน ดังนี้

ตาราง 4 KWL (KWL Chart)

K (What we know) กิจกรรมนักเรียนรู้อะไร	W (What we want to know) กิจกรรมนักเรียนต้องการรู้อะไร	L (What we have learned) กิจกรรมนักเรียนได้เรียนรู้อะไร
ข้อมูลที่นักเรียนคาดหวังว่าจะต้องการ		

ครูถามคำถามกระตุ้นให้ระดมสมอง (Brainstorm) เพื่อเปลี่ยนความรู้ และดึงความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ครูจึงให้นักเรียนอธิบายเหตุผลที่พวกเขาคิดเช่นนั้น บันทึกสิ่งที่ผู้เรียนทำใน K สิ่งที่นักเรียนรู้ ครูแนะนำเกี่ยวกับการจัดจำแนกข้อมูลที่คาดหวัง

4.3 คำแนะนำเกี่ยวกับการถามคำถามเพื่อให้ได้คำตอบโดยการอ่านคำถามที่ตั้งไว้ในเนื้อเรื่อง W - What we want to know อาจมีการถามคำถามต่าง ๆ จากการสนทนาซึ่งควรมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาการคิด จัดหมวดหมู่องค์ประกอบหลักของข้อมูลเพื่อช่วยให้นักเรียนมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน

4.4 อ่านบทความและหาคำตอบสำหรับคำถามต่าง ๆ ที่เสนอ

4.5 หลังจากการอ่านเสร็จแล้ว นักเรียนจะอภิปรายผลการเรียนรู้ของการอ่านและการเขียนในสาขา L - What we have learned โดยการเขียนบันทึกความเข้าใจ พบว่าน่าสนใจจากการอ่าน

4.6 แนะนำให้เขียนย่อความ เลือกรูปข้อมูล และจัดระเบียบข้อมูล ครูให้นักเรียนใช้โครงร่างข้อมูลเพื่อช่วยสรุปข้อมูลได้อย่างเหมาะสม นักเรียนเขียนรายละเอียดที่เป็นหัวข้อหลักเพื่อขยายหัวข้อในแต่ละหมวดหมู่

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น ในการศึกษาครั้งนี้โดยสรุป วิธี KWL Plus ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นกิจกรรมการเตรียมตัวอ่านเรื่อง รู้เรื่องอะไร หรือ K (What we know) เป็นขั้นที่ครูใช้กิจกรรมที่น่าสนใจเชื่อมโยงกับเนื้อหาเพื่ออ่าน ครูใช้การสนทนาเพื่อระดมสมองในสิ่งที่พวกเขาอ่านเกี่ยวกับวิธีการที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อนี้และบันทึกไว้ในช่อง K

2. ขั้นกิจกรรมระหว่างอ่าน ต้องการรู้อะไร หรือขั้น W (What we want to know) ทบทวนอยากรู้คำถามอะไร คำถามอาจมาจากการสนทนาและบันทึกไว้ในช่อง W

3. ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน ได้รู้อะไร หรือขั้น L (What we have learned) เมื่อพบว่าคำตอบที่ตั้งไว้ถูกบันทึกไว้ในช่อง L ให้ทบทวนคำตอบ อภิปรายข้อเท็จจริงที่ทราบทั้งหมด และจัดหมวดหมู่ข้อมูลสำหรับความสัมพันธ์ข้อมูล

4. ขั้นกิจกรรมการเขียนย่อความ Plus นักเรียนนำความรู้ที่ตนมี จัดหมวดหมู่ข้อมูล หาความสัมพันธ์ของข้อมูล แล้วเขียนย่อความ ซึ่งวิธีการสอนดังกล่าวครูแจ้งการดำเนินกิจกรรมให้เข้าใจ อธิบายเกี่ยวกับการเขียนย่อความ กระตุ้นให้ตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบ เปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถฝึกฝนขั้นตอน KML Plus ต่อไปในขณะที่ให้ครูกำลังใจหรือให้คำแนะนำนักเรียน ผู้วิจัยสรุปขั้นตอนของ KWL Plus สำหรับการทดลองดังนี้

4.1 **ขั้นกิจกรรมเตรียมการอ่าน K (Know)** ครูถามคำถามเพื่อระดมสมองเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนอ่าน

4.2 **ขั้นกิจกรรมระหว่างอ่าน W (What we want to know)** คุณอยากรู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งที่คุณอ่าน? อ่านแล้วรู้เข้า

4.3 **ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน L (Learned)** ได้เรียนรู้อะไร ให้ตอบคำถามจากการอ่าน

4.4 **ขั้นกิจกรรมการเขียนย่อความ Plus (Summary writing)**

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานและเทคนิค KWL Plus ผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์ร่างการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไว้ดังนี้

การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus หมายถึง การรวมวิธีการต่าง ๆ รวมทั้งวิธีการสอน สื่อและเทคโนโลยี และกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน (F2F) และการเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online) ร่วมกับเทคนิคที่เน้นความสามารถกระบวนการอ่านและพัฒนาให้เป็นความสามารถในการเขียนย่อความ โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับด้วยเทคนิค KWL Plus ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน คือ

1. **ขั้นกิจกรรมเตรียมความรู้สู่การอ่าน (Face to Face)** สิ่ง que ผู้เรียนหรือ K (Know) เป็นโอกาสที่ครูใช้กิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้เชื่อมโยงกับเนื้อหาในการอ่าน ครูใช้การสนทนาเพื่อขอให้นักเรียนระดมสมองในสิ่งที่นักเรียนอ่านเกี่ยวกับหัวข้อและบันทึกไว้ในช่อง K

2. **ขั้นกิจกรรมอ่านสนุกปลุกสมอง (Online)** นักเรียนต้องการรู้อะไร หรือขั้น W (What we want to know) ให้นักเรียนถามคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนอยากรู้ ซึ่งคำถามอาจมาจากการสนทนา และบันทึกคำถามเหล่านั้นในช่อง W

3. **ขั้นกิจกรรมหลังการอ่านจัดการความรู้ (Face to Face)** นักเรียนได้เรียนรู้อะไรหรือขั้น L (Learned) เมื่อนักเรียนพบคำตอบที่ตั้งไว้เพื่อบันทึกในช่อง L ให้ทบทวนคำตอบสำหรับนักเรียนเพื่อหาหรือเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนรู้และจัดหมวดหมู่ข้อมูล หาความสัมพันธ์ของข้อมูลหลังจากนี้จะเป็นกิจกรรมเพิ่มเติมในขั้นตอนหลักของ KWL

4. **ชั้นกิจกรรมเขียนย่อความตามความเข้าใจ (Online)** การเขียนย่อความ Plus (Summary writing) นักเรียนจัดหมวดหมู่ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ แล้วเขียนย่อความ วิธีการสอนควรอธิบายวิธีการทำกิจกรรมให้นักเรียนเข้าใจ ให้นักเรียนรู้จักการเขียน ถาม-ตอบ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการ KWL Plus อย่างต่อเนื่องและเกิดกำลังใจ

4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค KWL Plus

งานวิจัยในประเทศ

อาภรณ์พรพรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550) งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 KWL Plus กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลกาญจนบุรี จำนวน 49 คน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เครื่องมือการวิจัยยังรวมถึงแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องกัน 1.00 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนและหลังเรียน เป็นการทดสอบการรับรู้ 4 ตัวเลือกที่มีความยาก (P) ระหว่าง .40 ถึง .85 18.74 ความเชื่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus นั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มนภรณ์ ใจรู้รอบ (2551) โดยโรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 กลุ่มตัวอย่างของนักเรียน 30 คนได้จากห้องรับแขก เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้คือ 1 แผนการจัดการเรียนรู้.6 เทคนิคการใช้ KWL Plus ซึ่งมีค่าดัชนีคงที่ 1.02 การทดสอบการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ใช้ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นการทดสอบการเรียนรู้แบบ 4 ตัวเลือก (P) ระหว่าง .30 ถึง .70 ความมั่นใจ .79 และ 3. มีแบบสอบถามการจัดการเรียนรู้ KWL Plus จำนวน 1 แบบ มี 2 ส่วน Rating Scale 3 ระดับ และ Part 2 เป็นคำถามเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus โดยรวมแล้วพบว่า คะแนนของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 0.01

นฤมล งอยผาฉา (2554) การศึกษาเปรียบเทียบการอ่าน การวิเคราะห์ และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระหว่างการเรียนรู้แบบ KWL- Plus และการเรียนรู้แบบใช้ปัญหา (Problem-based learning : PBL) ตัวอย่างงานวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดงหลวง อำเภอเทว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ในปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553 มีการสุ่มเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 45 คน จาก 2 ห้องเรียน เป็นนักเรียนกลุ่มแรก KWL Plus Learning Management และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 เป็นกลุ่มนักเรียนที่ 2 จำนวน 22 คน ที่เรียนในหลักสูตร PBL

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ KWL Plus จำนวน 1.8 แผน และ แผนการจัดการเรียนรู้ PBL จำนวน 8 แผน การทดลองอ่านจำนวน 2.30 ครั้งก. ซึ่งมีกำลังจำแนก .22 ถึง .76 ค่าความเชื่อมั่นรวม .893.20 การทดสอบการวิเคราะห์แผนวงกลม ซึ่งมีความยากลำบาก (p) จาก .37 ถึง .61 ค่ากำลังจำแนก (r) จาก .30 ถึง .61.81 ค่าความเชื่อมั่นในการทดสอบรวม (KR-20) คือ .88 และ 4. คะแนนทดสอบความรับผิดชอบต่อข้อสอบ 20 คะแนน คือ .514 และผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีแผนการจัดการเรียนรู้ KWL Plus มีค่าเฉลี่ยการอ่าน การวิเคราะห์ทางความคิดและความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่มีปัญหา (PBL) มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับ .05

นิตยา แสนบุตร (2556) จากการศึกษาของ KWL Plus พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาไทยของ KWL Plus อยู่ในระดับ 85.16/82.75 ซึ่งอิงกับเกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 80/80 การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 85/82.75 คะแนนเฉลี่ยหลังเลิกเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระดับทัศนคติต่อชั้นเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยค่าเฉลี่ยของ KWL Plus อยู่ที่ 4.24 ในระดับการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เคตบปลิวแอล พลัสเหมาะสมแล้ว ดังนั้น ครูจึงสามารถใช้เป็นข้อมูลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของพวกเขา

จิราวรรณ ชันเงิน (2556) พัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ที่ 85.44/84.89 จุด สูงกว่าค่าเฉลี่ยของกิจกรรมก่อนวัยเรียนที่ระดับ .05 กก.การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนความสามารถในการอ่านวิเคราะห์หลังเลิกเรียนมากกว่าก่อนเรียน ควรใช้ผู้สอนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนย่อความได้ดีขึ้น นอกจากนี้ นักเรียนยังมีความสามารถในการวิเคราะห์สูง เนื่องจากเทคนิคของ KWL Plus ได้ฝึกให้คิดอย่างมีเหตุผลและปฏิบัติอย่างสนุกสนาน KWL Plus เป็นเทคโนโลยีอีกอย่างหนึ่งที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และปรับปรุงความสามารถในการเขียนย่อความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ได้มีผู้วิจัยได้ให้ความหมายของ ความพึงพอใจ ดังนี้

Wallestein (1971) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อสำเร็จตามต้องการ อธิบายว่า ความพอใจเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาที่มองไม่เห็น สามารถทำนายได้โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลจะทำให้บุคคลพอใจ ปัจจัยและองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจนั้นต้องศึกษา

Good (1973) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความพึงพอใจที่เกิดจากความสนใจและทัศนคติของบุคคลต่อการทำงาน

นิตา พันธไชย (2546) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจที่เป็นความคิดเห็นที่ดีของบางสิ่งบางอย่างที่บุคคลคนหนึ่งพึงพอใจ

จิราพร นิลกำเนิด (2547) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อการทำงานเชิงบวก เกิดจากความพึงพอใจทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจ เป็นความรู้สึกของความสุขเมื่อทำงานจนเสร็จสมบูรณ์

วิษัฒพร ยุทธเสรี (2550) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง เจตคติที่ดีต่อการทำงาน ความรู้สึกพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กิจกรรมต้องเป็นที่น่าพอใจสำหรับผู้เรียน เพื่อจะเรียนรู้หรือพัฒนาและเจริญเติบโต คนเราต้องอยู่ในสภาพที่น่าพอใจ มีความสุข เบื้องต้นนั้นคือ บุคคลต้องมีแรงจูงใจทั้งในเชิงนามธรรมและเชิงรูปธรรม

จากความหมายของความพึงพอใจดังที่กล่าวมาแล้วผู้วิจัยสรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความคิดเห็น ความชอบ ความสนใจ หรือความกระตือรือร้นของบุคคลต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในจิตใจ ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมของความรู้สึก

5.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

1. ทฤษฎีความต้องการของ Maslow

Maslow (1970) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) ลำดับขั้นของความต้องการได้ถูกเสนอเป็นทฤษฎีที่ยอมรับได้โดยอาศัยสมมติฐานว่ามนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ เมื่อสนองความต้องการอย่างหนึ่งแล้ว ความต้องการอีกอย่างหนึ่งก็เกิดขึ้น ระดับความต้องการมี 5 ระดับ คือ

1) ความต้องการทางสรีระ (Basic Physiological Needs) คือ ความต้องการพื้นฐานคือ การพักผ่อน ที่อยู่อาศัย ยา เสื้อผ้า ความต้องการทางเพศ การขับถ่าย การนอนหลับ อุณหภูมิ น้ำ อากาศ อาหาร เป็นต้น

2) ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการให้ตนเองปลอดภัยจากอันตรายทุกด้าน ความต้องการมั่นคงในการทำงานตลอดจนมั่นคงทางฐานะเศรษฐกิจ

3) ความต้องการรักและเป็นเจ้าของ (Love and Belonging Needs) เป็นความปรารถนาในความรัก อยากเป็นที่รัก เป็นที่ยอมรับของกลุ่มที่ต้องการความรัก และมีส่วนร่วมในกลุ่มเพื่อยอมรับตนเอง เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มสังคม

4) ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self Esteem Needs) เป็นความปรารถนาที่จะได้รับการยกย่องจากคนอื่น เป็นความปรารถนาของบุคคลที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ มากมาย

5) ความปรารถนาที่จะบรรลุตัวตนที่แท้จริงของคนๆหนึ่ง (Self-Actualization) เป็นความต้องการสูงสุดของมนุษย์

2. ทฤษฎีความต้องการตามแนวคิดของคูเปอร์ (Cooper)

Cooper (1958) ได้กล่าวความต้องการตามแนวคิดทฤษฎีของคูเปอร์ (Cooperแบ่งออกเป็น 7 ประการ คือ

- 1) อยากทำงานที่ทำให้เขาสนใจ
- 2) เตรียมพร้อมสำหรับการทำงานอย่างดี
- 3) มีเงินเดือนที่ยุติธรรม
- 4) มีโอกาสที่จะก้าวหน้าในอาชีพ
- 5) มั่นมีสภาพการทำงานที่ดี รวมถึงเวลาทำงานและสถานที่ที่เหมาะสม
- 6) ความสะดวกสบายและผลประโยชน์อื่น ๆ.
- 7) ทำงานกับผู้บังคับบัญชาที่มีความเข้าใจ เพื่อควบคุมรัฐบาล โดยเฉพาะคนที่

เคารพ

จากการศึกษาทฤษฎีความพึงพอใจ สามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนต้องมีแรงจูงใจในการศึกษา ผู้สอนต้องพิจารณาปัจจัยจูงใจต่าง ๆ เช่น บรรยากาศ

5.3 ความสำคัญของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจในการเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ สมบูรณ์ พรธรรณภพ และชัยโรจน์ ชัยอินคำ (2518) กล่าวไว้ว่า เมื่อคนเราจะเรียนรู้หรือพัฒนาและเจริญเติบโต บุคคลจะต้องอยู่ในสถานะของความพึงพอใจ ของสุขภาพ แน่แน่นอนว่าเขาต้องมีแรงกระตุ้นทั้งในเชิงนามธรรมและในเชิงอุปมา ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ

บราวน์และโฮลท์ซแมน Brown; & Holtzman (1955) สรุปไว้ว่า นักเรียนที่มีสติปัญญาเท่ากัน ถ้ามีแรงจูงใจในการเรียนต่างกันจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

กล่าวโดยสรุป ความพึงพอใจเป็นหัวใจหลักของการเรียนรู้เพราะมีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนรู้สูงมาก ดังนั้น การจัดการเรียนการสอน นักเรียน ผู้บริหาร และครูผู้สอนจึงต้องสร้างความพึงพอใจเพื่อกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับนักเรียน

5.4 การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

สโรช ไสยสมบัติ (2534) ได้อธิบายถึง วิธีการวัดความพึงพอใจ ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถามเป็นวิธีการที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยขอความร่วมมือหรือขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัดความคิดเห็นในรูปแบบที่กำหนดคำตอบให้เลือก คำถามอาจถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ

2. การสัมภาษณ์เป็นอีกวิธีหนึ่งในการกำหนดระดับความพึงพอใจของลูกค้า วิธีนี้ต้องการเทคนิคและความเชี่ยวชาญของผู้สัมภาษณ์เพื่อกระตุ้นให้พวกเขาตอบคำถามเพื่อให้ตรงกับข้อเท็จจริง การวัดความพึงพอใจเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพ

3. การสังเกตเป็นอีกวิธีหนึ่งในการกำหนดระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการโดยสังเกตพฤติกรรมก่อนรับบริการ เช่น ท่าทาง การพูด การแสดงออกทางสีหน้า และความถี่ของการร้องขอบริการ เป็นต้น การวัดจะต้องดำเนินการอย่างจริงจังและในลักษณะหนึ่งได้รับความพึงพอใจของผู้สมัครอย่างถูกต้อง

ปริญญา จเรรัตน์และคณะ (2546) กล่าวว่า ตัวชี้วัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธีดังนี้

1. โดยใช้แบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามจะออกแบบแบบสอบถามเพื่อหาความพึงพอใจ มันสามารถทำได้ในรูปแบบที่กำหนดคำตอบสำหรับตัวเลือกหรือคำตอบสำหรับคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในหลาย ๆ ทาง

2. การสัมภาษณ์เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยตรง พวกเขาต้องการเทคนิคและวิธีการเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกตเป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของมนุษย์เป้าหมาย ไม่ว่าจะท่าทางจะเป็นอย่างไร วิธีการนี้ต้องดำเนินการอย่างจริงจังและการสังเกตอย่างเป็นระเบียบ

จากการศึกษาค้นคว้าการวัดความพึงพอใจต่อจะเห็นได้ว่า การวัดความพึงพอใจต่อบริการนั้น สามารถที่จะทำการวัดได้หลายวิธี ผู้วิจัยจึงได้เลือกวิธีการวัดความพึงพอใจโดยการใช้แบบสอบถาม เนื่องจาก สามารถรวบรวมข้อมูลได้เป็นจำนวนมากในเวลาเดียวกัน คำตอบที่ได้สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ง่าย ข้อมูลที่อยู่ห่างไกลสามารถส่งทางไปรษณีย์หรือแบบออนไลน์ได้ ผู้ตอบมีเวลาคิดหาคำตอบได้โดยอิสระ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิชัยญาติ สำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้อง นักเรียนจำนวน 21 คน

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลกับประชากรทั้งหมดซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิชัยญาติ สำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิง นักเรียนจำนวนทั้งหมด 21 คน เป็นห้องเรียนที่มีนักเรียนคละความสามารถ

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre Experimental Design) โดยใช้แบบแผนการวิจัยที่เป็นแบบกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนและหลังเรียน (One Group Pretest Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555) ดังตารางที่ 5

ตาราง 5 One Group Pretest Posttest Design

สอบก่อนเรียน	ทรีตเมนต์	สอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย ดังนี้

X คือ การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

T₁ คือ คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน

T₂ คือ คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 3 ชุด คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค

KWL Plus

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

1. ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus โดยมีขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ชั้นกิจกรรมเตรียมความรู้สู่การอ่าน (Face to Face)
- 2) ชั้นกิจกรรมอ่านสนุกปลูกสมอง (Online Learning)
- 3) ชั้นกิจกรรมหลังการอ่านจัดการความรู้ (Face to Face)
- 4) ชั้นกิจกรรมเขียนย่อความตามความเข้าใจ (Online Learning)

2. ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.6/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ความเรียง ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสั่ง โฉวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ

โดยโครงสร้างของการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล

3. ออกแบบและเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus จำนวน 5 แผน ใน 1 แผนมีขั้นตอนเทคนิค KWL Plus ทั้ง 4 ขั้นตอน โดยใช้เวลาจำนวน 20 คาบ คาบละ 50 นาที โดยแผนการจัดการเรียนรู้มีส่วนประกอบ ได้แก่

- 3.1 มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด
- 3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้/ตัวชี้วัด
- 3.3 สาระสำคัญ
- 3.4 สาระการเรียนรู้
- 3.5 ชิ้นงานหรือภาระงาน (หลักฐาน ร่องรอยแสดงความรู้)
- 3.6 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

ขั้นที่ 1 ขั้นกิจกรรมเตรียมความรู้สู่การอ่าน (Face to Face) เป็นขั้นตอนก่อนที่นักเรียนอ่านเรื่อง ครูอธิบายแนวคิดของเรื่องและนักเรียนร่วมกันถามคำถาม ครูสนับสนุนหรือให้นักเรียนระดมความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้เพื่อเชื่อมโยงรายละเอียดของเรื่องราวจากความคิดของตนเองและดึงข้อมูลออกมา แล้วบันทึกความรู้ของนักเรียนในตาราง KWL Plus Chart ช่อง K (What do I **know**) หลังจากนั้น นักเรียนและครูร่วมกันจัดหมวดหมู่ความรู้ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในเรื่องของการอ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรมอ่านสนุกปลุกสมอง (Online Learning) นักเรียนอ่านเรื่องราวเพื่อหาความจริงจากคำถามที่น่าสนใจหรือคำถามที่ยังไม่ได้รับคำตอบ นักเรียนบันทึกรายการคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W (What do I **want** to learn) ขณะอ่าน นักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบให้กับกลุ่มของตัวเองได้

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมหลังการอ่านจัดการความรู้ (Face to Face) นักเรียนได้บันทึกความรู้ที่ได้รับระหว่างการอ่านและหลังจากอ่านเนื้อหาแล้วจัดประเภทข้อมูลการอ่านมาจัดประเภท ลำดับ นักเรียนบันทึกลงในช่อง L (What did I learn) พร้อมกับการทบทวนคำถามที่ยังไม่ได้รับคำตอบ

ขั้นที่ 4 ขั้นกิจกรรมเขียนย่อความตามความเข้าใจ (Online Learning) หลังจากที่นักเรียนได้บันทึกข้อมูลในตาราง KWL Plus Chart สมบูรณ์แล้ว นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้มาเขียนย่อความนักเรียนบันทึกลงในใบงานการเขียนย่อความ (Summary Writing) Plus ซึ่งการเขียนย่อความจะช่วยให้นักเรียนได้มองเห็นภาพรวมของเรื่องที่อ่านมากขึ้น และช่วยสังเคราะห์และสรุปผลการเรียนรู้จากการอ่านได้ดีขึ้น

3.7 สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

3.8 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

3.9 การประเมินผลตามสภาพจริง (Rubrics)

3.10 บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus จำนวน 5 แผน ใน 1 แผนมีขั้นตอนเทคนิค KWL Plus ทั้ง 4 ขั้นตอน โดยใช้เวลาจำนวน 20 คาบ คาบละ 50 นาที จากเรื่องดังต่อไปนี้

ตาราง 6 จำนวนชั่วโมงการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	จำนวนคาบ
1	เกริ่นกล่าวเล่านิทาน	4
2	พร้อมเพียงเรียงความ	4
3	ส่งสารผ่านจดหมาย	4
4	ประกาศแจ้งให้ทราบ	4
5	เข้าใจในแถลงการณ์	4

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรม วัดผลและประเมินผล

5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านการวัดผลประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อการสอนมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ตามข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปใช้ทดลองกับประชากรที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ

1. ศึกษาและวิเคราะห์ วิธีสร้างและเขียนแบบทดสอบอัตร้อยจากหนังสือ ตำรา เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสารสำคัญเกี่ยวกับการเขียนย่อความ

2. ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.6/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ

3. นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาเป็นแนวทางในการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ โดยสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความเป็นแบบทดสอบอัตร้อย จำนวน 3 ข้อ เพื่อใช้ในการทดสอบความสามารถในการเขียนย่อความก่อนเรียนและหลังเรียน พัฒนาเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนย่อความ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ใช้จริงจำนวน 1 ข้อ เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันและสร้างเกณฑ์การให้คะแนนรูปแบบรูปรีด โดยผู้วิจัยได้พัฒนามาจากงานวิจัยของไรน์ฮาร์ทและคณะ (Rinehart et al, 1986) มาประยุกต์ใช้ซึ่งพิจารณาจากรายละเอียด 5 หัวข้อ คือ

- 1) ด้านใจความสำคัญ
- 2) ด้านใจความสนับสนุนสำคัญ
- 3) ด้านการไม่กล่าวซ้ำ

4) ด้านการแต่งประโยคใหม่

5) ด้านความถูกต้องตามรูปแบบการเขียนย่อความและหลักภาษา

ทั้งนี้ เพื่อให้การประเมินผลความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนมีประสิทธิภาพ และความสามารถบ่งชี้ระดับความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนได้ชัดเจนและถูกต้อง

ตาราง 7 ตารางแสดงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนย่อความ

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ด้านใจความสำคัญ	มีใจความสำคัญครบถ้วนสมบูรณ์	มีใจความสำคัญครบถ้วนเกือบสมบูรณ์	มีใจความสำคัญแต่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์	มีใจความสำคัญน้อยมาก	ไม่มีใจความสำคัญเลย
2. ด้านใจความสนับสนุนสำคัญ	มีใจความสนับสนุนสำคัญสอดคล้องกับใจความสำคัญและไม่มีรายละเอียดที่ไม่สำคัญ	มีใจความสนับสนุนสำคัญสอดคล้องกับใจความสำคัญแต่มีรายละเอียดที่ไม่สำคัญ	มีใจความสนับสนุนที่ไม่ค่อยสำคัญหรือมีรายละเอียดบ้างแต่สอดคล้องกับใจความสำคัญ	มีใจความสนับสนุนที่ไม่ค่อยสำคัญและไม่สอดคล้องกับใจความสำคัญ	ไม่มีใจความสนับสนุนสำคัญ มีแต่รายละเอียดที่ไม่สอดคล้องกับใจความสำคัญ
3. การไม่กล่าวซ้ำ	ไม่มีประโยคหรือข้อมูลที่มีความหมายซ้ำซ้อน	ไม่มีประโยคหรือข้อมูลที่มีความหมายซ้ำซ้อนหรือมีน้อยมาก	มีประโยคหรือข้อมูลที่มีความหมายซ้ำซ้อนอยู่บ้าง	มีประโยคหรือข้อมูลที่มีความหมายซ้ำซ้อนอยู่ค่อนข้างมาก	มีประโยคหรือข้อมูลที่มีความหมายซ้ำซ้อนมากมาย
4. ด้านการแต่งประโยคใหม่	แต่งประโยคขึ้นเองทั้งหมด โดยที่มีความหมายถูกต้อง ไม่มีประโยคที่ลอกมาจากบทอ่านเลย	แต่งประโยคขึ้นเองเป็นส่วนใหญ่โดยที่มีความหมายถูกต้อง มีประโยคที่ลอกมาจากบทอ่านบ้าง	แต่งประโยคขึ้นเองบ้าง แต่ความหมายไม่ค่อยสมบูรณ์หรือไม่ได้ลอกมาจากบทอ่านทั้งหมดแต่มีบางส่วนที่เหมือนกับบทอ่านบ้าง	แต่งประโยคขึ้นเองบ้าง แต่ความหมายไม่สมบูรณ์ มีประโยคที่ลอกมาจากบทที่อ่านมา	เขียนประโยคคล้ายกัน วกวนไปมาไม่มีประโยคที่แต่งขึ้นเองเลย หรือลอกประโยคจากบทอ่านทั้งหมด

ตาราง 7 (ต่อ)

5. ด้านความถูกต้องตามรูปแบบการเขียนย่อความและหลักภาษา	เขียนย่อความได้ถูกต้องตามรูปแบบการเขียนย่อความและประโยคที่แต่งถูกต้องตามหลักภาษา มีความบกพร่องน้อยมาก	เขียนย่อความได้ถูกต้องตามรูปแบบการเขียนย่อความและประโยคที่แต่งถูกต้องตามหลักภาษา มีความบกพร่องบ้าง	รูปแบบการเขียนย่อความและประโยคที่แต่งไม่ค่อยถูกต้องตามหลักภาษา บกพร่องในการใช้กาลหรือหน้าที่ของคำต่าง ๆ ในประโยค แต่พอสื่อความหมายได้บ้าง การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ บกพร่องบ้าง	รูปแบบการเขียนย่อความและประโยคที่แต่งไม่ถูกต้องตามหลักภาษา แต่สามารถสื่อสารได้บ้างการใช้หน้าที่ของคำในประโยคและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ บกพร่องมาก	รูปแบบการเขียนย่อความและประโยคที่แต่งไม่ถูกต้องตามหลักภาษาและไม่สามารถสื่อความหมายได้ไม่มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้อง
---	---	--	--	--	--

4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความและเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนย่อความที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องของเนื้อหา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านการวัดผลประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

6. ปรับปรุงแบบทดสอบและนำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วไปใช้กับประชากรที่ใช้ในการวิจัยเพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

1. ศึกษาและวิเคราะห์วิธีการสร้างแบบสอบถามจากหนังสือ ตำราและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus กำหนดโครงสร้างและประเด็นคำถาม ซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านสาระสำคัญ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของโครงสร้างคำถาม และความเหมาะสมของการใช้ภาษา

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านการวัดประเมินผล ตรวจสอบความสมบูรณ์ของโครงสร้างคำถาม และความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ จากนั้นนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

5. นำผลจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่กำหนด และนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

6. ปรับปรุงแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ที่แก้ไขแล้วไปใช้กับประชากรที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อผู้บริหารสถานศึกษา และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

2. ผู้วิจัยเตรียมการทดลองให้สอดคล้องกับตารางเรียนรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยชี้แจงปฐมนิเทศกับประชากรที่ใช้ในการทดลองเพื่อสร้างความเข้าใจถึงกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ขั้นตอนการจัดกิจกรรม บทบาทหน้าที่ของนักเรียน วิธีการวัดและประเมินผล ผู้วิจัยทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับประชากรที่ใช้ในการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความก่อนเรียน เป็นข้อสอบอัตนัย 1 ข้อ ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

4. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเอง โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างไว้ เริ่มทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 รวม 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ทั้งหมด 20 คาบ ไม่รวมคาบปฐมนิเทศและการทดสอบก่อนเรียน จำนวน 1 คาบ การทดสอบหลังเรียนและการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 1 คาบ

ตาราง 8 ดำเนินการทดลอง

ชั่วโมงที่	เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง
1	ทดสอบก่อนเรียน	1
2,3,4,5	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เกริ่นกล่าวเล่านิทาน	4
6,7,8,9	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 พร้อมเพียงเรียงความ	4
10,11,12,13	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ส่งสารผ่านจดหมาย	4
14,15,16,17	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ประกาศแจ้งให้ทราบ	4
18,19,20,21	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เข้าใจในแถลงการณ์	4
22	ทดสอบหลังเรียน	1
	รวม	22

5. การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกิจกรรมเตรียมความรู้สู่การอ่าน (Face to Face) เป็นขั้นตอนก่อนที่นักเรียนอ่านเรื่อง ครูอธิบายแนวคิดของเรื่องและนักเรียนร่วมกันถามคำถาม ครูสนับสนุนหรือให้นักเรียนระดมความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้เพื่อเชื่อมโยงรายละเอียดของเรื่องราวจากความคิดของตนเองและดึงข้อมูลออกมา แล้วบันทึกความรู้ของนักเรียนในตาราง KWL Plus Chart ช่อง K (What do I **know**) หลังจากนั้น นักเรียนและครูร่วมกันจัดหมวดหมู่ความรู้ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในเรื่องของการอ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรมอ่านสนุกปลุกสมอง (Online Learning) นักเรียนอ่านเรื่องราวเพื่อหาความจริงจากคำถามที่น่าสนใจหรือคำถามที่ยังไม่ได้รับคำตอบ นักเรียนบันทึกรายการคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W (What do I **want** to learn) ขณะอ่าน นักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบให้กับกลุ่มของตัวเองได้

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมหลังการอ่านจัดการความรู้ (Face to Face) นักเรียนได้บันทึกความรู้ที่ได้รับระหว่างการอ่านและหลังจากอ่านเนื้อหาแล้วจัดประเภทข้อมูลการอ่านมาจัดประเภท ลำดับ นักเรียนบันทึกลงในช่อง L (What did I **learn**) พร้อมกับการทบทวนคำถามที่ยังไม่ได้รับคำตอบ

ขั้นที่ 4 ขั้นกิจกรรมเขียนย่อความตามความเข้าใจ (Online Learning) หลังจากนักเรียนได้บันทึกข้อมูลในตาราง KWL Plus Chart สมบูรณ์แล้ว นักเรียนนำข้อมูลที่จัดประเภท

ไว้มาเขียนย่อความนักเรียนบันทึกลงในใบงานการเขียนย่อความ (Summary Writing) **Plus** ซึ่งการเขียนย่อความจะช่วยให้นักเรียนได้มองเห็นภาพรวมของเรื่องที้อ่านมากขึ้น และช่วยสังเคราะห์และสรุปผลการเรียนรู้จากการอ่านได้ดีขึ้น

6. การวัดและประเมินผล โดยตรวจผลงานและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน

7. หลังการทดลอง ผู้วิจัยทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับประชากรที่ใช้ในการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความหลังเรียน เป็นข้อสอบอัตนัยจำนวน 1 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนและตรวจให้คะแนน นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ จากนั้นให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการดำเนินการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

1.2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

1.3 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

2.1 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียน เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยสถิติ Nonparametric โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

2.2 นำแบบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ใช้การแปลค่าแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เทียบกับเกณฑ์การให้ความหมายของค่าเฉลี่ยกำหนด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

1.1 การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ ใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543) (Index of Item Objective Congruence: IOC) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับเนื้อหาที่ต้องการวัด

$\sum R$ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 การวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ ใช้ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543) ดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ดัชนีค่าความยากง่ายของคำถามแต่ละข้อ

R แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบถูกต้องในแต่ละข้อ

N แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบทั้งหมด

2. การหาค่าสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนความสามารถในการเขียนย่อความ ใช้ค่าเฉลี่ย (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{x} แทน แทนคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

n แทน จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

$$S = \frac{\sqrt{n\sum x^2 - (\sum x)^2}}{n(n-1)}$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลังสอง
$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของข้อมูลแต่ละตัวยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล การพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีการดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ ดังนี้

N แทน	นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X แทน	การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus
T ₁ แทน	การทดสอบความสามารถในการเขียนย่อความก่อนเรียน
T ₂ แทน	การทดสอบความสามารถในการเขียนย่อความหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการดำเนินการทดลองมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียน และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

2. นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ใช้การแปลค่าแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เทียบกับเกณฑ์การให้ความหมายของค่าเฉลี่ยกำหนด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งการรายงานออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

ตอนที่ 2 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus มีรายละเอียดดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการศึกษาการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t-test	p
ก่อนเรียน	21	25	17.29	3.019	20.581	.000**
หลังเรียน	21	25	21.52	2.421		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า ผลการศึกษาการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ หลังการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus (\bar{x} = 21.52, S.D. = 2.421) สูงกว่าคะแนนก่อนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus (\bar{x} = 17.29, S.D. = 3.019) และผลการพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 2 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

ตาราง 10 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความ

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านสาระสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.57	0.50	พึงพอใจมาก	1
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.57	0.50	พึงพอใจมาก	1
เฉลี่ยด้านสาระสำคัญ	4.57	0.36	พึงพอใจมาก	1
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.38	0.66	พึงพอใจมาก	3
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.38	0.66	พึงพอใจมาก	3
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.38	0.66	พึงพอใจมาก	3
2.4 สอดคล้องกับสื่อการเรียนรู้	4.67	0.57	พึงพอใจมาก	2
2.5 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	4.81	0.51	พึงพอใจมาก	1
เฉลี่ยด้านจุดประสงค์การเรียนรู้	4.52	0.39	พึงพอใจมาก	4
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
3.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.62	0.49	พึงพอใจมาก	1
3.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.52	0.60	พึงพอใจมาก	2
3.3 เหมาะสมกับเวลา	4.43	0.67	พึงพอใจมาก	4
3.4 นักเรียนมีส่วนร่วม	4.62	0.49	พึงพอใจมาก	1
3.5 นักเรียนสามารถปฏิบัติได้	4.48	0.60	พึงพอใจมาก	3
เฉลี่ยด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.53	0.26	พึงพอใจมาก	3
4. ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.71	0.64	พึงพอใจมาก	1
4.2 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	4.38	0.49	พึงพอใจมาก	2
เฉลี่ยด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้	4.54	0.31	พึงพอใจมาก	2

ตาราง 10 (ต่อ)

5. ด้านการวัดและประเมินผล				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.38	0.59	พึงพอใจมาก	3
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.52	0.68	พึงพอใจมาก	1
5.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.52	0.51	พึงพอใจมาก	1
5.4 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	4.43	0.67	พึงพอใจมาก	2
เฉลี่ยด้านการวัดและประเมินผล	4.46	0.36	พึงพอใจมาก	5
เฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.52	0.16	พึงพอใจมาก	

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์และระดับความพึงพอใจของนักเรียน จากการพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus โดยภาพรวมทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คะแนนทั้งหมดได้ค่าเฉลี่ย \bar{X} เท่ากับ 4.52 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = .16) และเมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้านแต่ละข้อพบว่า หัวข้อที่นักเรียนวัดความพึงพอใจสูงสุด คือ ข้อ 1. ความพึงพอใจของนักเรียนด้านสาระสำคัญ มีคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = .36) มีความเหมาะสมในระดับพึงพอใจมาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ 1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และข้อ 1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา มีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = .50) รองลงมาคือ ข้อ 2. ความพึงพอใจของนักเรียนด้านจุดประสงค์การเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = .39) มีความเหมาะสมในระดับพึงพอใจมาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ 2.5 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล มีคะแนนรวมเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = .51) และข้อ 2.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญ 2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ 2.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = .66) รองลงมาคือ ข้อ 3. ความพึงพอใจของนักเรียนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = .26) มีความเหมาะสมในระดับพึงพอใจมาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ 3.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ และข้อ 3.4 นักเรียนมีส่วนร่วม มีคะแนนรวมเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = .49) และข้อ 3.3 เหมาะสมกับเวลา มี

คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = .67) รองลงมาคือ ข้อ 4. ความพึงพอใจของนักเรียนด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = .31) มีความเหมาะสมในระดับพึงพอใจมาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ 4.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ มีคะแนนรวมเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = .64) และข้อ 4.2 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = .49) และหัวข้อที่นักเรียนวัดความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ ข้อ 5. ความพึงพอใจของนักเรียนด้านการวัดและประเมินผล มีคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = .36) มีความเหมาะสมในระดับพึงพอใจมาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ 5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = .68) 5.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = .51) มีคะแนนรวมเฉลี่ยมากที่สุด และข้อ 5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = .59)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Design) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังจากการใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus และเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปสาระสำคัญและผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังจากการใช้จัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus
2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานกับเทคนิค KWL Plus

สมมติฐานในการวิจัย

ความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิชัยญาติ สำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้อง นักเรียนจำนวน 21 คน

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลกับประชากรทั้งหมดซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิชัยญาติ สำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิง นักเรียนจำนวน 21 คน เป็นห้องเรียนที่มีนักเรียนคะแนนความสามารถ

ระยะเวลาในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยใช้เวลาในการทดลองจำนวน 20 คาบ คาบละ 50 นาที ไม่รวมคาบปฐมนิเทศและการทดสอบก่อนเรียนจำนวน 1 คาบ การทดสอบหลังเรียนและการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 1 คาบ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้พิจารณาจากตัวชี้วัด และเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนย่อความอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด การเขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ โดยมีหัวข้อเรื่องดังต่อไปนี้

- 1) เรื่องเกริ่นกล่าวเล่านิทาน จำนวน 4 คาบ
- 2) เรื่องพร้อมเพรียงเรียงความ จำนวน 4 คาบ
- 3) เรื่องส่งสารผ่านจดหมาย จำนวน 4 คาบ
- 4) เรื่องประกาศแจ้งให้ทราบ จำนวน 4 คาบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus รวม 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ทั้งหมด 20 คาบ แต่ละแผนมีขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นกิจกรรมเตรียมความรู้สู่การอ่าน (Face to Face) 2) ขั้นกิจกรรมอ่านสนุกปลูกสมอง (Online Learning) 3) ขั้นกิจกรรมหลังการอ่านจัดการความรู้ (Face to Face) 4) ขั้นกิจกรรมเขียนย่อความตามความเข้าใจ (Online Learning) โดยมีองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องมากกว่า .05 ทุกรายการประเมิน

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ ค่าความยากง่าย (p) อยู่ที่ .67 โดยใช้เกณฑ์การประเมินรูปแบบรูปรีค โดยผู้วิจัยได้พัฒนามาจากงานวิจัยของไรน์ฮาร์ทและคณะ (Rinehart et al, 1986) มาประยุกต์ใช้ซึ่งพิจารณาจากรายละเอียด 5 ด้านคือ 1) ด้านใจความสำคัญ 2) ด้านใจความสนับสนุนสำคัญ 3) ด้านการไม่

กล่าวซ้ำ 4) ด้านการแต่งประโยคใหม่ 5) ด้านความถูกต้องตามรูปแบบการเขียนย่อความและหลักภาษา

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่นโดยรวมทุกด้านเท่ากับ .94 โดยใช้การประเมินแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของความสามารถในการเขียนย่อความของกลุ่มตัวอย่าง

2. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ระหว่างก่อนและหลังเรียน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 21 คน หลังเรียนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

สรุปผลการวิจัย

ผลการพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ครั้งนี้ สามารถสรุปผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ข้อตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. คะแนนความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้จัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 21.52 คะแนน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานกับเทคนิค KWL Plus มีความพึงพอใจเฉลี่ยรวมทุกด้าน (\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.16) อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ในหัวข้อการพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ผู้วิจัยได้อภิปรายผล ดังนี้

จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาด้านการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย พบว่านักเรียนยังไม่มีความสามารถในการเขียนโดยเฉพาะการเขียนย่อความที่ถูกต้อง เพราะนักเรียนขาดความสามารถการอ่านเรื่องที่จะย่อความให้ตลอดรายละเอียด นักเรียนขาดแรงจูงใจในการอ่านและเข้าใจที่จะจับความเข้าใจของเรื่อง นักเรียนขาดความสามารถการเรียบเรียงภาษาให้สละสลวย นักเรียนขาดความสามารถในการปรับสำนวนให้เข้ากับภาษาของตัวเอง ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดพิชัยญาติ และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus คือการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบดั้งเดิม (Face to Face) และรูปแบบออนไลน์ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่มีความแปลกใหม่ในระดับชั้นประถมศึกษา ที่ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการจัดการเรียนรู้เพื่อดึงดูดความสนใจนักเรียนมากขึ้น และนับว่าเป็นสื่อช่วยสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามความพร้อมของผู้เรียน โดยยึดหลักการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมถึงการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ และสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยใช้ทักษะการสื่อสารข้อมูล รู้เท่าทันสื่อเพื่อใช้ค้นหาข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับ อูทิศ บำรุงชีพ (2015) ได้อธิบายถึงการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเป็นการนำรูปแบบการเรียนรู้แบบเผชิญหน้า (Face to Face) และการเรียนรู้รูปแบบออนไลน์ (Online) มาผสมผสานกันจนทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ยังเป็นรูปแบบใหม่ของการเรียนรู้ที่กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียน นักเรียนสามารถติดต่อปรึกษาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอนได้ทุกที่ทุกเวลาทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเองอย่างเต็มที่เต็มความสามารถของตน และใช้ในการจัดการเรียนรู้ร่วมกับเทคนิค KWL Plus ที่มีกลวิธีที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่าน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนย่อความและใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ของครูและนักเรียน และส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและเต็มศักยภาพยิ่งขึ้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มนภรณ์ ใจรู้รอบ (2551) ได้กล่าวไว้ว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เป็นขั้นเป็นตอน ทำให้นักเรียนได้ฝึกคิดอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงในแต่ละขั้นตอน ช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความ เนื่องจากมีกรอบและแนวทางให้นักเรียน โดยมีครูคอยดูแลการพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้การอ่านและการคิด จากการฝึกเขียนและการ

ฝึกเขียนนี้เองจะทำให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องทั้งหมดจนสามารถเขียนย่อความจากการอ่านตามความเข้าใจของตนเองได้

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานกับเทคนิค KWL Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจด้านสาระสำคัญ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ได้ส่งเสริมให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการเขียนย่อความรวมไปถึงการประเมินความเข้าใจในการเขียนย่อความจากการตั้งคำถามและการหาคำตอบด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจเรื่องราวได้ง่าย การจัดกิจกรรมแสดงให้เห็นถึงกระบวนการกลุ่ม นักเรียนสามารถร่วมกันแสดงความคิดเห็นปรึกษาหารือกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เห็นถึงความกระตือรือร้นของนักเรียนที่จะปฏิบัติทุกกิจกรรมทุกขั้นตอน อาจเนื่องมาจากเป็นกิจกรรมที่มีความแปลกใหม่และมีความน่าสนใจจากเนื้อหาและกิจกรรมมีลักษณะเป็นกิจกรรมสั้น ๆ นักเรียนได้ฝึกเขียนย่อความจากเนื้อหาที่ง่ายและมีความสนุกสนานก่อนจะฝึกเขียนย่อความจากเรื่องที่ยาก จึงทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนย่อความสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไปได้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ควรเตรียมนักเรียนให้มีทักษะพื้นฐานทางด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ทักษะพื้นฐานทางภาษาไทยด้านการอ่านและเขียน เพื่อให้ได้ผลการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ครูควรสร้างบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ให้มีความน่าสนใจ ไม่เครียด และมีความเป็นกันเองกับนักเรียน เพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิคอื่น ๆ เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน การระดมสมอง เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ในหน่วยการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ เช่น รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

บรรณานุกรม

- Allan B. (2007). *Blended learning: tools for teaching and training*. London: Cromwell Press.
- Allen, I., & Seaman, J.,. (2010). *Class Differences: Online Education in the United States, 2010*. Needham: MA: The Sloan Consortium.
- Barnum, M., & Parman, R.J.,. (2002). . *High improvement management*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Brent Steven, M. (2010). The Impact of Interpersonal Interaction on Academic Engagement and Achievement in a College Success Strategies Course with a Blended Learning Instructional Model. *The Ohio State University*.
- Brown; & Holtzman. (1955). A study attitude questionnaire for predicting academic success. *The Journal of Educational Psychology, 46*, 78-84.
- Buehl, D. (2004). Using reading/Learning/Strategies/Using KWL-Plus/sample KWL Grid [Online] Retrieved from <http://www.Soundlearning.org/stanard/docs/reading-strategies.shtml>
- Byrne, D. (1993). *Teaching Writing Skills*: Longman Singapore Publishers Pte Ltd.
- Carman E. (2002). Leadership for the effective and productive school. *Springfield, IL: Charles C Thomas publisher*.
- Carr, E. a. O. D. (1987). "K-W-L Plus: A Strategy for Comprehension and Summarization." *Journal of Reading, 30*, 636-631.
- Conner, J. (2004). . Instructional Reading Strategies: KWL (Know, Want to Know Learn). Retrieved from <http://www.indiana,Adu/-L517/kwl.htm>.
- Cooper, A. (1958). *How to supervise people*. New York: McGraw - Hill Book.
- Cooper Linda. (2000). On-line courses: Tips for making them work.
- Dodero, F., Sanz,, (2003). An experience on students' participation in blended vs. online styles of learning.
- Donna M Ogle. (1986). KWL: A teaching model that develops active reading of expository text. *The reading teacher, 39*(6), 564-570.

- Driscoll, M. (2002). Blended Learning: Let's Get beyond the Hype. *IBM Global Services*. Retrieved from http://www-07.ibm.com/services/pdf/blended_learning.pdf
- Eileen M. Carr, D. O. (1987). K-W-L Plus: A Strategy for Comprehension and Summarization. *The Journal of Reading*.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York: McGraw-Hill.
- Graham C. R. (2005). *Blended learning system: definition, current trends, and future directions* In C. J. Bonk and C. R. Graham (Eds.), *Handbook of blended learning: Global perspective*. San Francisco: CA: Pfeiffer.
- Hodges, J. J. (1967). *Harbrace Writing Course*: Harcourt Brace Jovanovich, Inc. .
- Jared, M. C. (2005). Retrieved from Blended Learning Design: Five Key Ingredients.
- Margaret R. Kirkland and Mary Anne P. Saunders. (1991). Maximizing Student Performance in Summary Writing: Managing Cognitive Load. *Teachers of English to Speakers of Other Languages, Inc. (TESOL)*, 25, 105-121.
- Martini, D. (2007). Strategies. Retrieved from: <http://units.muohio.edu/ezipdet346e/fall-2000/GroupNine/Strategies.htm/>.
- Maslow, A. H. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd ed. New York: Haper and Row.
- McGriff. (2000). A problem solving assessment instrument an example and critique of a problem solving assessment instrument for middle school. *Pennsylvania: National council of teachers of mathematics*.
- Mcwhorter, K. t. (1990). *Academle reading*. Glenview, Ill. : Scott, Foresman: Little, Brown Higher Education.
- Nick Vam Dam. (2003). *The e-learning field book*. New York: McGraw-Hill.
- Osguthorpe, R. T., & Graham, C. R.,. (2003). Blended Learning Environments: Definitions and Directions. *The Quarterly Review of Distance Education*.
- Ponce, W. L. C. (1993). *Effects of summarization training on the comprehension of expository texts read in French as a foreign language*: The Pennsylvania State University.
- Rinehart et al. (1986). Some effects of summarizing training or reading and studying. *Reading research quarterly*, 21(4), 422-438.

- Rossett, A., Douglis, F., and Frazee, R.V., (2003). Strategies for building blended learning.
- Rovai & Jordan. (2004). Blended Learning and Sense of Community: A Comparative Analysis with Traditional and Fully Online Graduate Courses. *International Review of Research in Open and Distance Learning*, 5(2).
- Sankey, M. S. (2005). Transmodal delivery: Issues and approaches. *USQ Academic Staff Development Workshop. University of Southern Queensland, Toowoomba.*
- Schroeder, B. A. (2006). Multimedia-Enhanced Instruction in Online Learning Environments. *Ed.D. Dissertation, College of education, Boise State University.*
- Sebranek, P. M. (1990). *Write source 2000: Wisconsin Educational Publishing House.*
- Singh & Reed. (2001). A white paper: achieving success with blended learning. *central software.*
- Singh, H. (2003). Building effective blended learning programs. *Educational Technology*, 43, 51-54.
- Singh H. & Reed C. (2001). Achieving Success with Blended Learning. Centra Software. *Centra Software. ASTD State of the Industry Report. American Society for Training and Development.*
- Skill and Young. (2002). Essential Literacy & Library : A Uer's guide. *Englewood Cliff, NJ: Educational Technology Publication.*
- Suh. Sookyung. (2005). The Effect of Using Guided Questions and Collaborative Groups for Complex Problem Solving on Performance and Attitude in a Web-Enhanced Learning Environment. *Ph.D. Dissertation, College Of Education, the Florida State University.*
- Tuckman, B. W. (2002). Evaluating ADAPT: A hybrid instructional model combining web-based and classroom components. *Computers and Education*, 39, 261-269.
- Wallestein, H. A. (1971). *Dictionary of Psychology.* Maryland: Penguin Books.
- กนกพร ฉันทนารุ่งภักดิ์. (2548). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บแบบผสมผสานด้วยการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ในกลุ่มการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- กรมวิชาการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรง

พิมพ์ครูสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). แนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.

เกียรติชัย ยานะรังษ. (2540). ผลของการสอนแบบ เค ดับบลิว แอล พลัส ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.

(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

ชนัท ธาตุทอง. (2551). การออกแบบการสอนและบูรณาการ. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.

จักรพงษ์ กลุ่มมปัญญา. (2561). การจัดการเรียนรู้อาเซียนศึกษาแบบผสมผสานตามแนวคอนสตรัคชันนิซึมเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

จิราพร นิลกำเนิด. (2547). การพัฒนาแผนจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องบทประยุกต์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

จิราวรรณ ชันเงิน. (2556). การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

ฉลอง มีเนียม. (2549). ผลการเรียนรู้จากการเรียนแบบรายบุคคลและแบบกลุ่มร่วมมือโดยใช้บทเรียนบนเครือข่าย เรื่องระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.

เฉลิมพล ภูมรินทร์. (2550). การพัฒนาบทเรียนผ่านเว็บแบบผสมผสานวิชาวิทยาศาสตร์เรื่องอายุทางธรณีวิทยา ซากดึกดำบรรพ์และการลำดับชั้นหินสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (ช่วงชั้นที่ 4). (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

ชนกพร อังศุวิริยะ. (2560). พัฒนาการเขียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ฐิติประนี นาคทรพร และคณะ. (2550). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ม.1 ช่วงชั้นที่ 3. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ดวงพร หลิมรัตน์. (2551). หนังสือเรียนภาษาไทย ม.1. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- ดารุณี ศุขกลีน. (2549). การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยรูปแบบเพื่อนสอนเพื่อน : รายงานการวิจัยประกอบการศึกษา ชุดการเรียนทางไกลหลักสูตรการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- ทัศน์ีย์ ธารพรม. (2563). การเรียนรู้แบบผสมผสาน (*Blended Learning*) กับอนาคตการจัดการศึกษาสำหรับสังคมในแบบฐานวิถีชีวิตใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.
- ทิพย์พร ยุทธเสรี. (2550). ผลการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักร 5 ชั้น เรื่อง วัสดุและสมบัติของวัสดุที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ธิดารัตน์ ทวีทรัพย์. (2561). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานคู่กับเทคนิคความผูกพันของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ธีรธิดา ทันใจชน. (2552). การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการเขียนแผนภาพความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค *KWL Plus*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- นงนุช สุขพัฒน์. (2550). การพัฒนาแบบฝึกการย่อความวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- นฤกร รุจิเวช. (2555). ภาษาไทย ป.5. กรุงเทพฯ: บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด.
- นฤมล งอยผาลา. (2554). การเปรียบเทียบการอ่านจับใจความการคิดวิเคราะห์และความรับผิดชอบต่อการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ *KWL- Plus* และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน(*PBL*). (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม., มหาสารคาม.
- นันทนา ใจทาน. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกทักษะแบบแผนผังความคิด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- นิตา พันธุ์ไชย. (2546). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการรถโดยสารประจำทางปรับอากาศสายร้อยเอ็ด-

กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

นิตยา แส่นบุตร. (2556). การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ *KWL Plus*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาสารคาม.

บุญญาพร ทองจันทร์. (2560). ปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม). วารสารช่อพยอม, 28(1), 125-132.

บุญเลี้ยง ทুমทอง. (2559). ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: บริษัท ปริ๊พเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น จำกัด.

ปฐมภรณ์ สุกใส. (2559). ผลของการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์อี เอ พี ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความในภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ปณิตา วรณพิรุณ. (2551). การพัฒนารูปแบบการเรียนบนเว็บแบบผสมผสาน โดยใช้ปัญหาเป็นหลักเพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตบัณฑิต. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ปณิตา วรณพิรุณ. (2555). การพัฒนารูปแบบการเรียนแบบผสมผสานโดยใช้เครื่องมือทางปัญญาเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ. วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 23(2), 152-164.

ปนัดดา สุกเยี่ยม. (2555). ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน เรื่องพลเมืองดีของสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.

ประทวน คล้ายศรี. (2560). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับ แนวคิดอภิปัญญา สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพฯ.

ประยูร ทรงศิลป์. (2553). หลักและการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

ปริญญา จเรรัตน์และคณะ. (2546). ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ผลิตและผู้ใช้เสปียงสัตว์ จังหวัดสุพรรณบุรี กิจกรรมนาหญ้าและพัฒนาอาชีพผลิตเสปียงสัตว์เพื่อการจำหน่ายการฝึกอบรมหลักสูตร "พัฒนานักวิจัยกรมปศุสัตว์เบื้องต้นรุ่นที่ 1". กรุงเทพฯ: กองอาหารสัตว์กรมปศุ

ส์ตว์.

ฝ่ายวิชาการโรงเรียนวัดพิชัยญาติ. (2563). รายงานฝ่ายวิชาการโรงเรียนวัดพิชัยญาติ. กรุงเทพฯ:

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิพัฒน์ งามเสมอ. (2539). ผลของกิจกรรมฝังความสัมพันธ์ของความหมายที่มีต่อความสามารถและ
ความคิดเห็นในการเขียนย่อความภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.

(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

มนต์ชัย เทียนทอง. (2549). “Blended Learning : การเรียนรู้แบบผสมผสานในยุค ICT (ตอนที่ 1)”.
วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม, 1(2).

วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม, 1(2).

มนภรณ์ ใจสู้รบ. (2551). การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus. (วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

มาเรียม นิลพันธุ์. (2555). วิจัยทางการศึกษา. นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะ

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

รัตมา อ้อทอง. (2561). การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยบทเรียนบนเครือข่าย

อินเทอร์เน็ต เรื่อง การใช้ซอฟต์แวร์ประมวลผลข้อมูล Microsoft Excel 2010 สำหรับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,

มหาสารคาม.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุ

วีริยาสาน.

ลักษณะศิริ, จ., และ วีระวัฒน์ อินทรพร. (2556). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. นครปฐม: โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์.

วนิดา เสนีเศรษฐ. (2531). ภาษาไทยธุรกิจ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วรวรรณ ศรียาภัย. (2555). การเขียนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

วัชรวิภา เล่าเรียน และคณะ. (2560). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาความคิดและยกระดับ

คุณภาพการศึกษาจำกัดศตวรรษที่ 21. นครปฐม: บริษัทเพชรเกษมปรี้นติ้งกรุ๊ป.

วัชรวิภา เล่าเรียนดี. (2547). เทคนิควิธีจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ นครปฐม: โครงการส่งเสริมการ

ผลิตตำราและเอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- วิเชียร สุคันธี. (2537). การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเขียนย่อความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – Plus. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ไศภิชฎ์ อุดม. (2545). การใช้วิธีการสอนแบบ พี คิว ไฟว์ อาร์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนย่อความภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สนธิ ตั้งทวี. (2538). การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สนธิ สัตโยภาส. (2556). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. กรุงเทพฯ: ปัญญาชนดิสทริบิวเตอร์.
- สมบูรณ์ พรรณภาพ และชัยโรจน์ ชัยอินคำ. (2518). จิตวิทยาการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- สรพงศ์ สุขเกษม. (2560). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานรายวิชาคอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- สัมฤทธิ์ เสนากาศ. (2553). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนด้านการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, กรุงเทพฯ.
- สายชล จินใจ. (2550). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน รายวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, กรุงเทพฯ.
- สาโรช ไสยสมบัติ. (2534). ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สุกัญญา ศรีสืบสาย. (2551). การจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการอ่านและการคิด. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- สุมาลี ธี้อย. (2561). การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการเรียนแบบผสมผสาน. วารสารคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม, 17(3), 214-221.
- สุระ ดามาพงษ์ และคณะ. (2553). หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ป.5. กรุงเทพฯ: วัฒนา

พานิช.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 19 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ.

กรุงเทพฯ: ดวงกลมสมัย.

อนงค์ รุ่งแจ้ง. (2553). ปัญหาการเรียน การสอน และการใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน. สืบค้นจาก

http://www.huso.kku.ac.th/upload_news/pdf/Mon40916fgzk3Er.อนงค์.pdf.

อนุชัย ธีระเรืองไชยศรี. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียน พฤติกรรมการเรียนของการเรียนในมหาวิทยาลัยเสมือนที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา.

(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

อเนก ประดิษฐ์พงษ์. (2545). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่อง ชีวิตและวิวัฒนาการเรียนสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

อภิรดี สาริกา. (2555). การพัฒนาแบบฝึกการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.

(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

อัจฉรา ชีวพันธ์. (2546). ศิลปะการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: เป็นพับลิชชิง.

อัจฉริยาภรณ์ ไล่เลิศ. (2558). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค *KWL Plus*

เรื่อง *Food & Drink* เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

อารมณ์พรพรรณ พงษ์สวัสดิ์. (2550). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค *KWL- PLUS*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

อินทิรา รอบรู้. (2555). การเรียนแบบผสมผสาน. <http://www.intirarr.com>

อุทิศ บำรุงชีพ. (2015). การเรียนรู้ผสมผสานแบบยืดหยุ่นเทคโนโลยีการเรียนการสอนในศตวรรษที่

21. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 25(1), 15-29.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผศ.ดร.ดวงใจ สีเขียว ตำแหน่ง ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
2. นางศิริประภา ษรจันทร์ศรี ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ
3. นางสาวเบญจวรรณ เชนเขตกิจ ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนประชานิเวศน์
เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว 8718/1974

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

1 สิงหาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดพิชัยญาติ

เนื่องด้วย นายพงษ์ศักดิ์ อบอุ่น นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ โพธิ์ศรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี เชื้อชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus กับนักเรียนระดับประถมศึกษา ชั้นปีที่ 6 จำนวน 20 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่โรงเรียนของท่าน ระหว่างเดือนสิงหาคม 2565 ถึงเดือนกันยายน 2565 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 092 936 0564

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เลขที่รับ 502 (นอก)
วันที่รับ 4 สิงหาคม 2565
รับเวลา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สำนักงานคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ โทร. 1-5519
ที่ อว 8715.1/1019 วันที่ 4 สิงหาคม 2565
เรื่อง ตอบรับเชิญบุคลากรของหน่วยงาน
เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ตามหนังสือที่ อว 8718.1/1869 ลงวันที่ 18 กรกฎาคม 2565 ได้เรียนเชิญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงใจ สีเขียว เป็นผู้ทรงคุณวุฒิปริญญานิพนธ์ของ นายพงษ์ศักดิ์ อบอุ่น ในหัวข้อ
เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการ
เรียนรู้แบบผสมร่วมกับเทคนิค KWL Plus” ความแจ้งแล้วนั้น

คณะศึกษาศาสตร์พิจารณาแล้ว ยินดีอนุญาตให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงใจ สีเขียว เป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิปริญญานิพนธ์ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งทิวา แยมรุ่ง)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

1.ด้วย คณะศึกษาศาสตร์ ขอแจ้งการตอบรับให้ ผศ.ดร.ดวงใจ สีเขียว
บุคลากรของหน่วยงานเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ให้กับ นิสิต นายพงษ์ศักดิ์ อบอุ่น ทั้งนี้ จึง
เรียนมาเพื่อทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป
อรรถ (4 สิงหาคม 2565)

2.จึงเรียนมาเพื่อทราบ และ นิสิต นายพงษ์ศักดิ์ อบอุ่น ทราบ มอบคุณศิริศรี
เกษม ดำเนินการต่อไป
ศิริศรี (4 ส.ค. 65)

ภณ/อ.เน่งเกษมเกษม
ศิริศรี

ที่ อว 8718/1868

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 กรกฎาคม 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
เรียน นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

เนื่องด้วย นายพงษ์ศักดิ์ อบอุ่น นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและ
การจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถ
ในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค
KWL Plus” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ โพธิ์ศรีทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี เชื้อชัย เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นางศิริประภา ษรจันทร์ศรี ศึกษาานิเทศก์เชี่ยวชาญ เป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิ ในหัวข้อ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับ
บุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ให้นายพงษ์ศักดิ์ อบอุ่น และ
ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 092 936 0564

ที่ อว 8718/1868

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 กรกฎาคม 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนประชานิเวศน์

เนื่องด้วย นายพงษ์ศักดิ์ อบอุ่น นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ โพธิ์ ศรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี เชื้อชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นางสาวเบญจวรรณ เจนเขตกิจ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในหัวข้อเรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ให้นายพงษ์ศักดิ์ อบอุ่น และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 092 936 0564

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนย่อความ

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

หลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.6/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ความเรียง ประกาศ แจ้งความ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น คำสั่ง โวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ

โดยโครงสร้างของการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus จำนวน 5 แผน ใน 1 แผนมีขั้นตอนเทคนิค KWL Plus ทั้ง 4 ขั้นตอน ขั้นตอนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง
1	บอกกล่าวเล่านิทาน	4
2	พร้อมเพียงเรียงบทความ	4
3	ส่งสารผ่านจดหมาย	4
4	ประกาศแจ้งให้ทราบ	4
5	เข้าใจในแลกเปลี่ยน	4
รวม		20

โดยแผนการจัดการเรียนรู้มีส่วนประกอบ ได้แก่ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

มาตรฐานที่ ท 2.1	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1		ภาคเรียนที่ 1/2565
เขียนขำนาญ...งานสร้างสรรค์		เวลา 4 ชั่วโมง
เรื่อง บอกล้อว...เล่านิทาน		รูปแบบการเรียนรู้ : ☒ บูรณาการสอดแทรก ☐ บูรณาการระหว่างกลุ่มสาระ

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน

ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ท 2.1 ป.6/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

ท 2.1 ป.6/9 มีมารยาทในการเขียน

จุดประสงค์การเรียนรู้สู่ตัวชี้วัด

1. อธิบายเกี่ยวกับการเขียนย่อความจากนิทานได้ (K)
2. เขียนย่อความจากนิทานได้ถูกต้องตามรูปแบบการเขียนย่อความ (P)
3. เห็นความสำคัญของการเขียนย่อความจากนิทานตามหลักการเขียนย่อความ (A)

สาระสำคัญ

การย่อความจากนิทานเป็นการนำใจความสำคัญของแต่ละตอนจากเนื้อเรื่องของนิทานมาเรียบเรียงใหม่ให้สอดคล้องกลมกลืนและกระชับ ซึ่งจะช่วยให้การสื่อสารเกิดความเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น

สาระการเรียนรู้

การเขียนย่อความจากนิทาน

ชิ้นงานหรือภาระงาน (หลักฐาน ร่องรอยแสดงความรู้)

1. ทำความเข้าใจและศึกษาบทเรียน
2. ไปกิจกรรม KWL Chart
3. ใบงานการเขียนย่อความ (Summary Writing) Plus
4. กิจกรรมนำเสนอหน้าชั้นเรียน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนการสอน
<p>ขั้นที่ 1 กิจกรรมเตรียม ความรู้สู่การอ่าน</p>	<p>ชั่วโมงที่ 1 (Face to Face)</p> <p>1. เตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus</p> <ul style="list-style-type: none"> ● แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน คละความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน อธิบายกระบวนการทำงานกลุ่ม การแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่ม ● ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และอธิบายความรู้เกี่ยวกับการเขียนย่อความจากนิทานตามจุดประสงค์ที่ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ● ชี้แจงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนา เรื่องนิทาน และใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนร่วมกันสนทนา ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● นักเรียนเคยอ่านนิทานหรือไม่ (ตัวอย่างคำตอบ เคย/ไม่เคย) ● เมื่ออ่านในรูสึกอย่างไร (ตัวอย่างคำตอบ สนุก) ● นักเรียนรู้หรือไม่ว่า มด ใช้ชีวิตอย่างไร (รู้/ไม่รู้ อยู่รวมกันเป็นกลุ่ม) <p>3. ครูให้นักเรียนช่วยกันระดมสมองเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับนิทานเรื่องมดสีรุ้ง เป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อนั้นลงไป ในช่อง K บนกระดาน ขณะเดียวกันนักเรียนบันทึกความรู้ลงไปใบกิจกรรม KWL Chart</p> <p>4. ครูให้นักเรียนร่วมกันจัดประเภทของข้อมูลที่ได้นบันทึกไว้ในช่อง K โดยครูเขียนตัวอย่างการจัดประเภทของข้อมูลและรวบรวมข้อมูลให้อยู่ในประเภทเดียวกันเพื่อให้นักเรียนดูเป็นแบบอย่าง</p> <p>5. ครูเขียนชื่อนิทานเรื่อง “มดจิ๋วสีรุ้ง” ไว้บนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันตั้งคำถามในสิ่งที่ต้องการรู้จากชื่อนิทานและให้นักเรียนแต่ละคนบันทึกคำถามทั้งหมดลงในใบกิจกรรม KWL Chart ของตนเองในช่อง W ครูคอยช่วยเหลือแนะนำ ตรวจสอบการตั้งคำถามและให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักเรียน</p>

ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนการสอน
<p>ขั้นที่ 2 กิจกรรมอ่าน สนุกปลุกสมอง</p>	<p>ชั่วโมงที่ 2 (Online Learning)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูโพสดีนิตาน เรื่อง “มดจิ๋วสิริ้ง” บนห้องเรียนออนไลน์ ชี้แจงให้นักเรียนอ่านทีละย่อหน้า เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องและทำการหาคำตอบของคำถามที่ตั้งเอาไว้ในช่อง W ในใบกิจกรรม KWL Chart 2. นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง “มดจิ๋วสิริ้ง” บนห้องเรียนออนไลน์ 3. นักเรียนบันทึกรายการคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ลงในใบกิจกรรม KWL Chart ลงในช่อง W (What do I want to learn) 4. ครูคอยช่วยเหลือแนะนำ ตรวจสอบการตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักเรียนบนห้องเรียนออนไลน์
<p>ขั้นที่ 3 ชั้นกิจกรรมหลัง การอ่านจัดการความรู้</p>	<p>ชั่วโมงที่ 3 (Face to Face)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูเตรียมเกม ฉลาก เพื่อทำการสุ่มผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและอภิปรายผลการเรียนรู้ที่ได้จากการอ่าน 2. ครูใช้คำถามเพื่อสุ่มผู้เรียนแสดงความคิดเห็นร่วมกัน และให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายจากส่วนที่นักเรียนยังหาคำตอบไม่ได้ 3. นักเรียนบันทึกความรู้ที่ไ้ระหว่างการอ่านและหลังการอ่านนิทานเรื่อง “มดจิ๋วสิริ้ง” แล้วให้นักเรียนบันทึกลงในใบกิจกรรม KWL Chart ลงในช่อง L (What did I learn) พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ
<p>ขั้นที่ 4 ชั้นกิจกรรม เขียนย่อความตาม ความเข้าใจ</p>	<p>ชั่วโมงที่ 4 (Online Learning)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสรุปนิทานเรื่อง “มดจิ๋วสิริ้ง” ตามความเข้าใจ 2. ครูโพสดีนิตาน เรื่อง รูปแบบการเขียนย่อความจากนิทาน บนห้องเรียนออนไลน์ เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษารูปแบบการเขียนย่อความจากนิทาน และสามารถเขียนย่อความได้อย่างถูกต้อง 3. นักเรียนเขียนใบงานการเขียนย่อความ (Summary Writing) Plus บนห้องเรียนออนไลน์ โดยเลือกข้อมูลสำคัญที่ได้จากนิทานเรื่อง “มดจิ๋วสิริ้ง” เขียนย่อความ (Summary Writing) ซึ่งการเขียนย่อความนี้จะช่วยให้นักเรียนได้มองเห็นภาพรวมของเรื่องที่ได้อ่านและช่วยสังเคราะห์และสรุปผลการเรียนรู้จากการอ่านได้ดีขึ้น นักเรียนส่งใบงานการเขียนย่อความนิทานเรื่อง “มดจิ๋วสิริ้ง” ส่งครูบนห้องเรียนออนไลน์ ครูคอยช่วยเหลือแนะนำ ตรวจสอบการเขียนย่อความและให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักเรียนบนห้องเรียนออนไลน์

สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

สื่อ

1. ใบความรู้การเขียนย่อความจากนิทาน
2. นิทาน เรื่อง มดจิ๋วสร้าง
3. ใบกิจกรรม KWL Chart
4. ใบงานการเขียนย่อความ (Summary Writing) Plus

แหล่งเรียนรู้

1. ห้องสมุดโรงเรียน
2. สื่ออินเทอร์เน็ต

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. วิธีการวัดและประเมินผล
 - สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม
 - ตรวจสอบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความจากนิทาน
2. เครื่องมือ
 - แบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม
 - แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความจากนิทาน
3. เกณฑ์การประเมิน
 - ผลการตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความจากนิทานได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป

การประเมินผลตามสภาพจริง (Rubrics)

การประเมินใบงานนี้ให้ผู้สอนพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริง (Rubrics)

เรื่อง การเขียนย่อความจากนิทาน

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ด้านใจความสำคัญ	มีใจความสำคัญครบถ้วนสมบูรณ์	มีใจความสำคัญครบถ้วนเกือบสมบูรณ์	มีใจความสำคัญแต่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์	มีใจความสำคัญน้อยมาก	ไม่มีใจความสำคัญเลย

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
2. ด้านใจความสนับสนุนสำคัญ	มีใจความสนับสนุนสำคัญสอดคล้องกับใจความสำคัญและไม่มีรายละเอียดที่ไม่สำคัญ	มีใจความสนับสนุนสำคัญสอดคล้องกับใจความสำคัญแต่มีรายละเอียดที่ไม่สำคัญ	มีใจความสนับสนุนที่ไม่ค่อยสำคัญหรือมีรายละเอียดบ้างแต่สอดคล้องกับใจความสำคัญ	มีใจความสนับสนุนที่ไม่ค่อยสำคัญและไม่สอดคล้องกับใจความสำคัญ	ไม่มีใจความสนับสนุนสำคัญ มีแต่รายละเอียดที่ไม่สอดคล้องกับใจความสำคัญ
3. การไม่กล่าวซ้ำ	ไม่มีประโยคหรือข้อมูลที่มีความหมายซ้ำซ้อน	ไม่มีประโยคหรือข้อมูลที่มีความหมายซ้ำซ้อนหรือมีน้อยมาก	มีประโยคหรือข้อมูลที่มีความหมายซ้ำซ้อนอยู่บ้าง	มีประโยคหรือข้อมูลที่มีความหมายซ้ำซ้อนอยู่ค่อนข้างมาก	มีประโยคหรือข้อมูลที่มีความหมายซ้ำซ้อนมากมาย
4. ด้านการตั้งประโยคใหม่	แต่งประโยคขึ้นเองทั้งหมด โดยที่มีความหมายถูกต้อง ไม่มีประโยคที่ลอกมาจากบทอ่านเลย	แต่งประโยคขึ้นเองเป็นส่วนใหญ่ โดยที่มีความหมายถูกต้อง มีประโยคที่ลอกมาจากบทอ่านบ้าง	แต่งประโยคขึ้นเองบ้าง แต่ความหมายไม่ค่อยสมบูรณ์หรือได้ลอกมาจากบทอ่านทั้งหมดแต่มีบางส่วนที่เหมือนกับบทอ่านบ้าง	แต่งประโยคขึ้นเองบ้าง แต่ความหมายไม่สมบูรณ์ มีประโยคที่ลอกมาจากบทอ่านมา	เขียนประโยคคล้ายกัน วกวนไปมาไม่มีประโยคที่แต่งขึ้นเองเลย หรือลอกประโยคจากบทอ่านทั้งหมด
5. ด้านความถูกต้องตามรูปแบบการเขียนย่อความและหลักภาษา	เขียนย่อความได้ถูกต้องตามรูปแบบการเขียนย่อความ และประโยคที่แต่งถูกต้องตามหลักภาษา มีความบกพร่องน้อยมาก	เขียนย่อความได้ถูกต้องตามรูปแบบการเขียนย่อความ และประโยคที่แต่งถูกต้องตามหลักภาษา มีความบกพร่องบ้าง	รูปแบบการเขียนย่อความและประโยคที่แต่งไม่ค่อยถูกต้องตามหลักภาษา บกพร่องในการใช้กาลหรือหน้าที่ของคำต่างๆ ในประโยค แต่พอสื่อความหมายได้บ้าง การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ บกพร่องบ้าง	รูปแบบการเขียนย่อความและประโยคที่แต่งไม่ถูกต้องตามหลักภาษา แต่สามารถสื่อสารได้บ้าง การใช้หน้าที่ของคำในประโยคและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ บกพร่องมาก	รูปแบบการเขียนย่อความและประโยคที่แต่งไม่ถูกต้องตามหลักภาษา และไม่สามารถสื่อความหมายได้ ไม่มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้อง

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรคระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

.....

.....

การปรับปรุงและพัฒนา

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน
(.....)

ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

ใบความรู้

เรื่อง รูปแบบการเขียนย่อความจากนิทาน

1. ความหมายของการเขียนย่อความจากนิทาน

การเขียนย่อความจากนิทาน หมายถึง การเขียนที่คัดย่อสาระสำคัญของนิทานและการทำความเข้าใจในนิทาน จึงต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาคือข้อความในนิทานอย่างละเอียดแล้วนำมาเขียนเรียบเรียงใหม่ให้สั้น กระชับ อ่านเข้าใจง่าย โดยเขียนสรุปเป็นส่วนวนของผู้ย่อเองและความหมายจะต้องไม่เปลี่ยนไปจากเดิม โดยยึดรูปแบบการย่อความที่ถูกต้อง

2. องค์ประกอบของการเขียนย่อความจากนิทาน

การเขียนย่อความจากนิทาน มีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ

1. ส่วนขึ้นต้นของย่อความจากนิทาน เป็นส่วนที่บอกที่มารายละเอียดของเนื้อหาในนิทาน
2. ส่วนเนื้อหาของย่อความจากนิทาน เป็นส่วนที่เป็นใจความสำคัญของเนื้อหาที่อ่าน โดยผู้ย่อความจะต้องเก็บรายละเอียดในส่วนที่มาของเรื่องและใจความสำคัญที่จะนำมาย่อความ ผู้ย่อความควรจะใช้สันวนภาษาที่กะทัดรัดและเป็นส่วนวนการเขียนของผู้ย่อความเอง

3. หลักการเขียนย่อความจากนิทาน

หลักการเขียนย่อความจากนิทาน ผู้เขียนย่อความควรมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ โดยการเขียนย่อความนั้นผู้เขียนควรปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนในการเขียนย่อความ ดังนี้

1. ผู้เขียนย่อความควรอ่านเรื่องที่จะย่อให้เข้าใจโดยตลอดอย่างน้อย 2 ครั้ง เพื่อจับประเด็นว่าใครทำอะไร กับใคร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม และผลเป็นอย่างไร
2. พิจารณาใจความสำคัญของเรื่องที่ย่อหน้า และบันทึกไว้
3. นำใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้ามาเรียบเรียงเป็นเนื้อความใหม่ที่มีความกะทัดรัดชัดเจน เข้าใจง่าย และครอบคลุมทุกประเด็น
4. อ่านบทวนเนื้อความที่ย่อเรียบร้อยแล้ว

4. รูปแบบของการเขียนย่อความจากนิทาน

ย่อความจากนิทาน เรื่อง ของ
จากหนังสือ หน้า ความว่า
(ข้อความ)

นิทาน เรื่อง มดจิ๋วสิ่รุ่ง

ภายในร่างของมดจิ๋วสิ่รุ่ง ต่างมีสิ่งที่ชอบทำ บางชอบอ่านนิทาน ชอบวาดรูป ชอบประดิษฐ์ของเล่น ชอบว่ายน้ำ ชอบร้องเพลง และชอบวิ่งเล่นกับเพื่อน ๆ

วันนี้ท้องฟ้าแจ่มใส มดจิ๋วสิ่รุ่งจึงชวนกันวิ่งเล่นสนุกสนาน ต่างส่งเสียงหัวเราะเบิกบาน แต่มดจิ๋วสิ่รุ่งจะรู้มั๊ยนะ ว่ามีสัตว์อีกตัวแอบซ่อนอยู่

เอ๊ะ !! มันคือตัวอะไรกันนะที่กำลังมุ่งตรงมาหา มดจิ๋วสิ่รุ่งเหลือใจพูดว่า "จำที่ครูสอนได้ไหม หากเกิดปัญหาเราต้องช่วยกันแก้ไข และเคารพความคิดของกันและกัน" มดจิ๋วสิ่รุ่งวางแผนรับมือ ต่างร่วมแรงร่วมใจ ทำตามแผนการทันที

มดสีแดง ที่วิ่งเร็วกว่าใคร จึงหลอกล่อเจ้าตัวกินมด เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจ

"เฮ้!! เจ้าเบ๊ม ฉันทูทางนี้"

ดูนั่นสิ! เพื่อน ๆ ของมดจิ๋วสิ่เรียว เจ้าผีเสื้อ หนอนเขียว และด้วงกวาง ต่างช่วยกันกลิ้งก้อนไม้เข้าขวางทาง ส่วนมดจิ๋วสิ่สิ้ม ก็ยื่นปลงเสียงร้องทรงพลัง ใส่เจ้าตัวกินมดที่เข้ามาใกล้ จนตกใจหนี

เจ้าตัวกินมดวิ่งหนีโซเซ จนเผลอชนหินก้อนใหญ่ พอมันล้มตาขึ้นมาทันใด ก็ตกใจกับภาพที่เห็นทันที เจ้าตัวกินมดเจอกับอะไรนะ

มันคือสิงโตใหญ่ยักษ์ ที่มดจิ๋วสิ่รุ่งวางวาดเอาไว้นั่นเอง เจ้าตัวกินมดตกใจกลัวมาก วิ่งหนีกลับเข้าไป มดจิ๋วสิ่รุ่งและเพื่อน ๆ ต่างก็ดีใจที่ปลอดภัย "เฮ้ ดีใจด้วยมันไปแล้ว"

มดจิ๋วสิ่รุ่งจึงชวนกันไปล่องที่สาธาร มีมดจิ๋วสิ่สิ้มประติษฐ์เรือใบไม้ไว้ให้ แต่มดจิ๋วสิ่สีน้ำเงินขออาสาว่ายน้ำพาไป นำเรือใบหมายเล่นฉิวไปอย่างเพลิดเพลิน

เมื่อถึงเวลาเย็นย่ำ มดจิ๋วสิ่รุ่งและเพื่อน ๆ ตั้งเฝ้าคำรำลา และแยกย้ายกันกลับบ้าน พร้อมความรู้สึกรื่นเริงที่ได้รับเรื่องราว

เมื่อกลับถึงรัง มดจิ๋วสิ่รุ่งต่างพลาดกันเล่าเรื่องราวผจญภัย คุณพ่อคุณแม่ก็ตั้งใจฟังจนจบ และชื่นชมความสามัคคี พร้อมสอนให้รู้จักสังเกตสิ่งรอบตัว และระมัดระวังตัวด้วย มดจิ๋วสิ่รุ่ง พร้อมเพรียงกันขานรับคำสอน และยิ้มอย่างมีความสุข

(ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ. หนังสือนิทานส่งเสริมสิทธิเด็ก เรื่อง มดจิ๋วสิ่รุ่ง. หน้า 1 - 20)

ใบกิจกรรม KWL

เรื่อง

เตรียมความรู้สู่การอ่าน K (What do I know)	อ่านสนุกปลุกสมอง W (What do I want to learn)	หลังการอ่านจัดการความรู้ L (What did I learn)

แบบประเมินผล

เรื่อง

ชื่อ ชั้น เลขที่

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. ด้านใจความสำคัญ					
2. ด้านใจความสนับสนุนสำคัญ					
3. การไม่กล่าวซ้ำ					
4. ด้านการแต่งประโยคใหม่					
5. ด้านความถูกต้องตามรูปแบบการเขียนย่อความและหลักภาษา					

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ

เรื่อง การเขียนย่อความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

- คำชี้แจง :
1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 1 ข้อใช้เวลา 40 นาที
 2. ให้นักเรียนเขียนย่อความจากเรื่องที่กำหนดให้ ตามรูปแบบการเขียนย่อความให้ถูกต้อง

วัดรอยเท้าราชสีห์

กรือบ...กรือบ...กรือบ... เสียงฝีเท้าของสุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่ง รูปร่างผอมโซ มีแต่หนังหุ้มกระดูก เดิน สะเปะสะปะเรียวแรงแทบจะไม่มี ก็มองพื้นดินคล้ายดังกับว่าจะหาอาหารกิน ลั่นห้อย น้ำลายยืดหยดเป็นทาง ดูแล้วไม่มีสิ่งราศีอะไรเลย

หน้าตาของสุนัขจิ้งจอกไร้ซึ่งความสดชื่นกระปรี้กระเปร่า เหมือนดั่งสิ้นหวังหมดอาลัยตายอยากในชีวิต เดินไปพลางใช้เท้าเขี่ยดินเบา ๆ หันไปมองรอบข้างเหมือนกับว่าต้องการหาที่พัก

อากาศวันนี้ค่อนข้างร้อนอบอ้าว ลมไม่พัดใบไม้ไม่ไหวติง ท่ามกลางป่าใหญ่แห่งนี้ น้อยนักที่จะมีผู้คน เดินผ่าน นอกจากพรานป่าและบรรดาสงสารสัตว์ต่าง ๆ เท่านั้น แต่ไฉนวันนี้แม้แต่บรรดาสัตว์ต่าง ๆ แทบจะมองหาไม่เห็นเอาเสียเลย จะมีก็แต่เจ้าสุนัขจิ้งจอกผอมโซตัวนี้เดินอยู่เพียงลำพัง

...จ่อม...จ่อม... เสียงดังของเท้าสุนัขจิ้งจอกที่เดินย่ำลงไปในลำธาร เพื่อดื่มน้ำด้วยความกระหายจัด เมื่อดื่มเพียงพอลงแล้วก็ค่อย ๆ พาร่างผอมโซขึ้นมาจากลำธาร คราวนี้ท่าทางเดิมที่เหงาหงอยกับมีชีวิตชีวาขึ้นมาอีกครั้ง เหมือนดังกับว่ามีหวังอะไรสักอย่าง

"ทำไมเราจะต้องมาเดินไร้ที่พึ่งอยู่อย่างนี้ด้วยนะ"

สุนัขจิ้งจอกคิดพลางสลัดหัวไปมาเพื่อให้หน้าทีที่ติดอยู่กระเซ็นออกไปเดินไปเรื่อย ๆ อีกครั้ง แต่คราวนี้ดูเหมือนว่าจะมีจุดประสงค์อะไรสักอย่าง ไม่ได้เดินอย่างสิ้นหวัง แต่มีเป้าหมายที่จะไปข้างหน้าทีใดทีหนึ่งตามที่คิดไว้ ดวงตาของสุนัขจิ้งจอกเริ่มมีประกายขึ้นมา ทันใดนั้นก็วิ่งกระโจนไปข้างหน้าทันที

เบื้องหน้าของสุนัขจิ้งจอก คือถ้ำแห่งหนึ่ง ประตูประคาไปด้วยทองคำมากมาย สวยงามวิจิตรตระการตา ยิ่งนัก หยุคครุ่นคิดครุ่นหนึ่งจึงค่อย ๆ หมอบคลานเข้าไปในถ้ำทองกลางกระดิกหางกระดิกหูเหมือนต้องการให้ใครเห็น

"เจ้าเข้ามาที่นี่ทำไม ?"

เสียงคำรามดังขึ้นมาจากภายในถ้ำทองนั้นกังวานไปทั่ว เสียงนี้ช่างมีความหนักแน่นน่ากลัวมีอำนาจ แอบแฝงอยู่ในตัวของมันเองยิ่งนัก สุนัขจิ้งจอกสะดุ้งโหยงโดยไม่รู้ตัวค่อย ๆ หดตัวเข้าใกล้เสียงลั่น

"มาหาท่านนั้นแหละครับ...ท่านราชสีห์"

"มาหาข้า ?" ราชสีห์กล่าว คิ้วขมวดเข้าหากันด้วยความสงสัยความเกรี้ยวกราดเมื่อสักครู่นี้คลายลง หยุคครุ่นคิดสักครู่จึงเอ่ยขึ้น

"เจ้าต้องการอะไร ?"

"อยากจะทำอยู่รับใช้เจ้านายครับ"

คราวนี้ราชสีห์ไม่เพียงขมวดคิ้วเข้าหากันเท่านั้น ใบหน้ายังแสดงความพิศวงงงงวยมากกว่าเดิมเสียอีก เอ่ยย้อนถามขึ้นว่า

"เจ้านะระอะ...จะมารับใช้เรา พุดเล่นหรือเปล่า?"

"ไม่ครับนาย เราไม่ได้พุดเล่น เราพุดจริงครับ" สุนัขจิ้งจอกย้ำเจตนาของตนอย่างหนักแน่นเสียงอันลั่น เทาเมื่อครู่นี้ได้ค่อยจางหายไป แต่ความหนักแน่นเชื่อมั่นเข้ามาแทนที่

ราชสีห์ยิ้มขึ้นมาอย่างชอบใจ หัวเราะลั่นไปทั่วลำ ฮ่า...ฮ่า...ฮ่า...! "ดีดี ๆ ข้าจะรับเจ้าไว้"

ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา สุนัขจิ้งจอกได้อยู่รับใช้ราชสีห์ ไม่ว่าจะถูกสั่งให้ทำอะไรก็ไม่เคยปริปากบ่นทำ ทุกอย่าง ราชสีห์ก็ให้พวกเศษเนื้อที่ตนกินเหลือทุกครั้ง จนมีร่างกายอ้วนพีอุดมสมบูรณ์จากเดิมที่เคยผอมโซอดอยาก กลับอ้วนพีที่มันไม่อดอยากอย่างแต่ก่อน ไม่ต้องออกไปหาอาหารเองไม่ต้องไปต่อสู้ให้เหน็ดเหนื่อย รอเศษเนื้อจากราชสีห์ที่เหลือเพื่อแล้ว

"สบายเหลือเกินเรา ไม่ต้องลำบากอย่างแต่ก่อนอีก"

สุนัขจิ้งจอกคิดพลางกระหึ่มยิ้มด้วยความสบายใจ เดินสำรวจตรวจตราบริเวณภายนอกถ้ำ เพื่อระวังภัยอันตรายต่าง ๆ ที่จะมากล้ำกรายนายเพื่อตอบแทนบุญคุณราชสีห์

"เจ้าไม่ออกไปเที่ยวไหนบ้างหรือ?"

ราชสีห์เอ่ยขึ้น เมื่ออย่างก้าวออกมาพ้นจากถ้ำ แล้วเห็นสุนัขจิ้งจอกเดินไปมาอยู่ในวันหนึ่ง

"ไม่หรรอครับเจ้านาย"

"เจ้าจะไปไหนก็ได้นะ เราไม่ห้าม" ราชสีห์กล่าวเสียงราบเรียบ

"ครับเจ้านาย" สุนัขจิ้งจอกพุดแล้วทำท่าโน้มเศรหมอบลงกระดิกหูกระดิกหางไปมา

ราชสีห์มองดูอย่างเอ็นดู พลางหันไปลอบยิ้มกับตัวเองไม่ให้สุนัขจิ้งจอกเห็น

เกิดเป็นราชสีห์สบายไปแปดอย่าง สิ่งสารสัตว์ต่าง ๆ เกรงขามน่าภูมิใจยิ่งนัก เป็นเจ้าป่าเจ้าเขา แม้แต่สัตว์ใหญ่ยังไม่กล้ามาทาบรัศมี

วันเวลาผ่านไป จากวันเป็นเดือนจากเดือนเป็นปี สุนัขจิ้งจอกอยู่รับใช้ราชสีห์จงรักภักดีมาตลอด ราชสีห์เห็นแล้วก็อดรักอดเมตตาในความจงรักภักดีไม่ได้ มักเหลือเศษเนื้อเศษอาหารมาให้อย่างมากมาย สุนัขจิ้งจอก เมื่อกินอิ่มแล้วก็ไม่ได้ไปออกแรงทำงานทำการอะไร เอาแต่หลับนอนเฝ้าอยู่อดดูแลถ้ำเท่านั้น ร่างกายก็ใหญ่โตกว่าแต่ก่อนมาก

"เจ้าจิ้งจอก...เจ้าเบื่อพวกเนื้อที่ข้าหามาให้กินหรือเปล่า?" ราชสีห์เอ่ยถามขึ้นในเช้าของวันหนึ่ง

"ไม่เบื่อเลยครับเจ้านาย เนื้อที่เจ้านายหามาฉันสุดยอดแล้วครับ"

ราชสีห์ยิ้มชนิดหนึ่งที่มีมุมปาก ตามองมายังสุนัขจิ้งจอกอย่างเอ็นดูในความฉลาดพุด แล้วกล่าวว่า

"เจ้าอยากจะกินเนื้อสัตว์ใด พวกช้าง ม้า วัว ควาย หรือสัตว์ต่าง ๆ เจ้าก็ไปยื่นดูบนยอดเขา เมื่อเห็นสัตว์ที่เจ้าอยากกิน แล้วก็รีบมาบอกข้า ข้าจะรีบไปจัดการล่ามา เอาเนื้อมาแบ่งให้เจ้ากินทันที"

"ถ้าเป็นความประสงค์ของเจ้านาย ผมก็จะปฏิบัติครับ" สุนัขจิ้งจอกกล่าวน้อมรับคำสั่ง กระดิกหางอย่างแสนรู้

ทุก ๆ วัน เจ้าสุนัขจิ้งจอกฉลาดพุดตัวนี้ ก็ขึ้นไปบนยอดเขามองดูฝูงสัตว์ต่าง ๆ ตามที่นายสั่ง

"โอ้โฮ ! สัตว์มีมากมายจริง ๆ ในป่านี้...น่ากินทั้งนั้น" สุนัขจิ้งจอกคิดในใจ

"เออละ...เนื้อข้างตมมันตัวนั้นน่ากินเหลือเกิน เรารีบไปบอกราชสีห์ดีกว่า" คิดแล้วไม่รอช้า รีบกระโจนมุ่งหน้าไปสู่ถ้ำทอง

"นายครับ เชิญท่านแผดเสียงเถิดครับ ผมอยากกินเนื้อข้างตมมันเหลือเกิน"

"ดี...ดี...งั้นเจ้ารอข้าอยู่ที่นี้ ข้าจะนำเนื้อข้างตมมันมาให้เจ้า"

ราชสีห์กล่าวเสียงหึหึม แล้วรีบออกจากถ้ำทองไปยังฝูงข้างตมมันฆ่าเสร็จกินจนอิ่ม แล้วคาบมาให้สุนัขจิ้งจอกส่วนหนึ่ง

สุนัขจิ้งจอก เมื่อกินเนื้อจนท้องอืดแปรก็เข้าถ้ำนอนหลับ เป็นกิจวัตรประจำวันอย่างนี้มาตลอดทุกครั้ง

ที่สุนัขจิ้งจอกมารายงานว่า เห็นสัตว์ป่าใด ๆ ที่ตนอยากกินแล้วราชสีห์ก็จะออกไปล่ามาให้กินเสมอ

ครั้นพออยู่มานานเข้า สุนัขจิ้งจอกเริ่มเบื่อหน่ายการรับใช้เจ้านายเต็มที่แล้ว หลายครั้งที่นึกเปรียบเทียบตัวเองกับราชสีห์ ทำไมเราต้องเป็นทาสรับใช้ ความสำนึกในบุญคุณต่าง ๆ ของราชสีห์ เริ่มมองความน้อยเนื้อต่ำใจมาแทนที่ เกือบค่ำไว้ทุกวัน ๆ นานเข้าเกิดระอาเบื่อหน่าย

"เขาก็มีสี่ขา เราก็มี่สี่ขา ทำไมเราจะต้องมาให้เขาหาเลี้ยงด้วยนะ"

สุนัขจิ้งจอกคิดในใจ สันตริชะไปมาด้วยความว่าวุ่น เดินอย่างองอาจไปรอบถ้ำ พลางกล่าวรำพึงรำพันกับตัวเองว่า

"ต่อไปนี่ เราจะไปฆ่าสัตว์เอง เขามีสี่ขาฆ่าข้างได้ เราก็มี่สี่ขาเหมือนกันเราก็น่าจะทำได้ ต่อไปนี้เราจะให้ราชสีห์พูดกับเราบ้างว่าสุนัขจิ้งจอก! ขอให้เจ้าจงเจริญรุ่งเรือง"

ว่าแล้วก็เดินยิ้มกับตัวเองไปอย่างสุขใจ เข้าไปหาราชสีห์ในถ้ำบอกถึงความประสงค์ของตน

"เจ้านายครับ ผมอาศัยบารมีของท่านมากี่นานแล้ว ต่อไปนี้ผม

อยากจะจับข้างสักตัวมาฆ่ากินเป็นอาหารด้วยตนเองบ้าง"

ราชสีห์ได้ฟังคำของสุนัขจิ้งจอก แล้วก็อยากจะหัวเราะออกมาเสียให้ได้

"อะไรนะ ! เจ้าว่าอะไรนะ ข้าฟังไม่ถนัด?" ราชสีห์ย้อนถามด้วยความไม่แน่ใจ

"ต่อไปนี้ผมจะออกไปฆ่าข้างแทนท่านครับ" สุนัขจิ้งจอกกล่าวเสียงหนักแน่น ยืนแอนอกเขินหน้าอย่างองอาจ

"นั่นหน้าอย่างเจ้านะรี...คิดจะกำเริบฆ่าข้าง" ราชสีห์กล่าวเสียงเยาะเย้ยเหยอออกมาที่มุมปากสายหน้าไปมาสังเวชในความโง่เขลาของสุนัขจิ้งจอก

สุนัขจิ้งจอก เห็นกิริยาท่าทางของราชสีห์อย่างนั้นแล้วก็ไม่พอใจจึงพูดขึ้นว่า

"เจ้านายครับ ท่านอย่าเพิ่งดูถูกผม ท่านยังไม่ให้โอกาสผมได้ลองสักครั้งเลย แล้วท่านจะกล่าวอย่างนี้ได้อย่างไร ?"

ราชสีห์เมื่อเห็นที่ทำสุนัขจิ้งจอกจริงจังก็นึกสมเพชในใจ แต่ก็ไม่พูดว่ากล่าวอะไร กล่าวอย่างไม่ตั้งใจว่า

"แล้วเจ้าจะให้ข้าทำอย่างไร ?"

"เจ้านายก็ปฏิบัติเหมือนกับที่ผมทำผ่านมา คือขึ้นไปบนยอดเขาดูสัตว์ที่อยากกินแล้วรีบวิ่งมารายงานผม พร้อมด้วยคำอวยพรให้ผมเจริญรุ่งเรือง แล้วผมจะไปฆ่าสัตว์นั้นนำเนื้อมาแบ่งให้เจ้านายกิน เท่านั้นครับ"

สุนัขจิ้งจอกกล่าวเสียงแข็งขึ้นด้วยความมั่นใจ

ราชสีห์หนึ่งอิงไปพักหนึ่งก่อนกล่าวขึ้นว่า

"แม้ข้าจะห้ามเจ้า เจ้าก็คงไม่ฟังใช่ไหม ?"

"ครับเจ้านาย"

"ถ้าอย่างนั้น ข้าตกลงตามที่เจ้าบอก"

"เอาละเจ้าจงไปอยู่ในถ้ำของข้า ข้าจะขึ้นไปคอยดูบนยอดเขา แล้วถ้าเห็นอะไรข้าจะลงมาบอกเจ้า"

สักพักหนึ่งราชสีห์ก็ไปถึงยอดเขามองดูเห็นช้างกำลังดกมัน ก็รีบลงจากยอดเขามาบอกสุนัขจิ้งจอก

"ช้างกำลังดกมันพอดี อยู่ในหุบเขาเบื้องต่างโน่นแน่ะ เจ้ารีบไปจัดการฆ่ามันเถอะ ขอให้เจ้าจงเจริญรุ่งเรือง"

ราชสีห์กล่าวพลางแอบยิ้มเยาะที่มุมปาก สันเสียงของราชสีห์สุนัขจิ้งจอกก็ทำยูรยาตรออกจากถ้ำท่อง ด้วยอาการที่คิดว่าสง่าผ่าเผย มีอำนาจน่ากลัวเหมือนสีดาท่าทางของพญาราชสีห์ ขึ้นไปบนยอดเขายืนสะบัดหู สะบัดหาง มองไปทั่วทิศถึง ๓ ครั้ง เหมือนดั่งกิริยาของราชสีห์ แล้วมองดูช้างดกมันเบื้องล่าง ก็จะกระโดดลงไปกัดกระพองช้างฆ่ามันให้ได้ คิดแล้วก็กระโดดลงไปทันที แต่อนิจจนาสงสารเหลือเกิน เพราะกระโดดพลาดจากกระพองช้าง หล่นลงไปกองอยู่บนพื้นดินติดกับเท้าช้างพอดี ไม่นานจะได้ขยับตัวหนี ช้างตกใจกระต๊อบเท้าลงมาทับร่างสุนัขจิ้งจอกและ สมองไหลกระดูกออกมา เห็นแล้วให้ทุเรศนัยน์ตายิ่งนัก

ส่วนราชสีห์ไม่ได้รออยู่ในถ้ำทอง แต่ได้ตามหลังสุนัขจิ้งจอกมาเห็นเหตุการณ์โดยตลอด ยืนอยู่บนยอดเขา กล่าวรำพันกับตัวเองว่า

"เจ้าจิ้งจอก! สมใจเจ้าแล้วใช่ไหม ได้เจริญรุ่งเรืองสมความปรารถนาของเจ้าแล้วซิเน"

แล้วก็หันหลังกลับสู่ถ้ำทองของตนตามเดิม ทิ้งร่างแหลกเหลวของสุนัขจิ้งจอกหน้าโง่ให้กองอยู่ตรงหน้านั้นเอง

(ที่มา : ไพโรจน์ อยู่ณนเทียร. เรื่องสั้นนิทานธรรม เรื่อง วัตรอยเท้าราชสีห์. 2540. สำนักพิมพ์สร้อยทอง. กรุงเทพฯ. หน้า 11 - 17)

เฉลยแบบสอบแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ

ย่อความจากนิทาน เรื่อง วัตรอยเท้าราชสีห์ ของ ไพโรจน์ อยู่มณเฑียร จากหนังสือ เรื่องสั้นนิทาน
ธรรม หน้า 11 – 17

กลางป่าใหญ่มีสุนัขจิ้งจอกรูปร่างผอมโซเดินอยู่เพียงลำพัง มันกำลังหาอาหารกินและต้องการหาที่พัก
สุนัขจิ้งจอกจึงเดินย่ำลงไปในลำธารเพื่อต้อน้ำทำให้มันสดชื่นขึ้นมาอีกครั้ง สุนัขจิ้งจอกจึงเดินทางไปที่ท่าน
ราชสีห์อาศัยอยู่และเสนอตัวเป็นทาสรับใช้ราชสีห์ สุนัขจิ้งจอกจึงได้อยู่รับใช้ราชสีห์โดยมีหน้าที่เดินสำรวจ
ตรวจตราบริเวณภายนอกถ้าเพื่อระวังภัยต่าง ๆ ที่จะเข้ามาใกล้กรายและเพื่อตอบแทนบุญคุณราชสีห์ เมื่อ
เวลาผ่านไปสุนัขจิ้งจอกอยู่รับใช้ราชสีห์ด้วยความจงรักภักดีมาตลอด ราชสีห์ก็เมตตาโดยมักจะเหลือเศษเนื้อ
อาหารมาให้อย่างมากมาย สุนัขจิ้งจอกได้กินอ้มก็ไม่ได้ไปออกแรงไม่ทำงานอะไรเอาได้หลับนอนอยู่ในถ้ำ
พออยู่มานานเข้า สุนัขจิ้งจอกเริ่มเบื่อหน่ายการรับใช้เจ้านายและมีแต่ความน้อยเนื้อต่ำใจมาแทนที่ สุนัข
จิ้งจอกจึงบอกกับราชสีห์ว่าตนเองจะจับข้างมากินเป็นอาหารด้วยตัวเอง ราชสีห์ส่ายหน้าและสั่งไว้ในความโง่
เขลาของสุนัขจริงจอก สุนัขจิ้งจอกขึ้นไปบนยอดเขาและแสดงท่าทางเลียนแบบราชสีห์ มองดูข้างตมมันอยู่
เบื้องล่างแล้วก็กระโดดลงไปทันที แต่เพราะกระโดดพลาดจากกระพองข้าง หล่นลงไปกองอยู่กับพื้นดินติดกับ
เท้าช้างพอดิ มันหันจะได้ขยับตัวหนี ข้างตมใจกระต๊อบเท้าลงมาทับรักสุนัขจิ้งจอกและ ราชสีห์เห็นเหตุการณ์โดย
ตลอดแล้วเดินกลับสู่ถ้ำทองของตนตามเดิม ทั้งร่างแหลกเหลวของสุนัขจริงจอกหน้าโง่ให้กองอยู่ตรงนั้น

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

วัตถุประสงค์ จุดประสงค์ในการสอบถามความพึงพอใจเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus หลังจากที่ได้เรียนด้วยเทคนิคการสอนดังกล่าวแล้ว

คำตอบจะไม่มีผลกระทบต่อคะแนนวิชาภาษาไทย ท 16101

ชื่อ ชั้น เลขที่ เพศ ชาย หญิง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้มีจำนวน 10 ข้อ
2. แบบสอบถามนี้ต้องการสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ให้นักเรียนอ่านข้อความที่ถามอย่างละเอียดแล้วจึงตัดสินใจเลือกตอบข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด
3. แบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้ ไม่มีผลต่อคะแนนในการเรียนของนักเรียน

วิธีตอบ

1. ให้นักเรียนอ่านข้อความทางซ้ายมือ แล้วให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ คือ

5	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

2. ให้นักเรียนตอบคำถามทุกข้อ

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหา					
1. เนื้อหาของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus มีความน่าสนใจ					
2. ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นจากเนื้อหาที่นำมาประกอบการสอน					
3. ชอบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus เพราะช่วยให้เข้าใจง่าย					
4. แผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบช่วยให้สามารถเขียนย่อความดีขึ้น					
5. การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน					
6. การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่นได้					
ด้านกิจกรรม					
7. รู้สึกสนุกสนานเวลาเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้และเทคนิค KWL Plus					
8. พึงพอใจต่อการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus					
9. วิธีการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ช่วยให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียนมากขึ้น					
10. การเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียนย่อความได้ดี					
11. การเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ช่วยให้การเขียนย่อความง่ายขึ้นกว่าเดิม					
12. การเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus ช่วยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโปรแกรมสำเร็จรูป

เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับ
การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus

T-TEST PAIRS=Pretest WITH Posttest (PAIRED)
/CRITERIA=CI(.9500)
/MISSING=ANALYSIS.

→ T-Test

[DataSet0]

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	Pretest	17.29	21	3.019	.659
	Posttest	21.52	21	2.421	.528

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	Pretest & Posttest	21	.964	.000

Paired Samples Test

		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference		t	df	Sig. (2-tailed)
					Lower	Upper			
Pair 1	Pretest - Posttest	-4.238	.944	.206	-4.668	-3.809	-20.581	20	.000

ตาราง ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

ร่วมกับเทคนิค KWL Plus

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.3	0	1	1	2	0.6667	ใช้ได้
2.4	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.1	0	1	1	2	0.6667	ใช้ได้
4.1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4.2	1	0	1	2	0.6667	ใช้ได้
4.3	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4.4	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4.5	1	0	1	2	0.6667	ใช้ได้
5.1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5.2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6.1	0	1	1	2	0.6667	ใช้ได้
6.2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6.3	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ภาพบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ปฐมนิเทศและทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ภาพบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบดั้งเดิม (Face to Face)

ภาพบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

การจัดการเรียนรู้รูปแบบออนไลน์ (Online)

ประวัติผู้เขียน

